

SAMURAI DEEPER

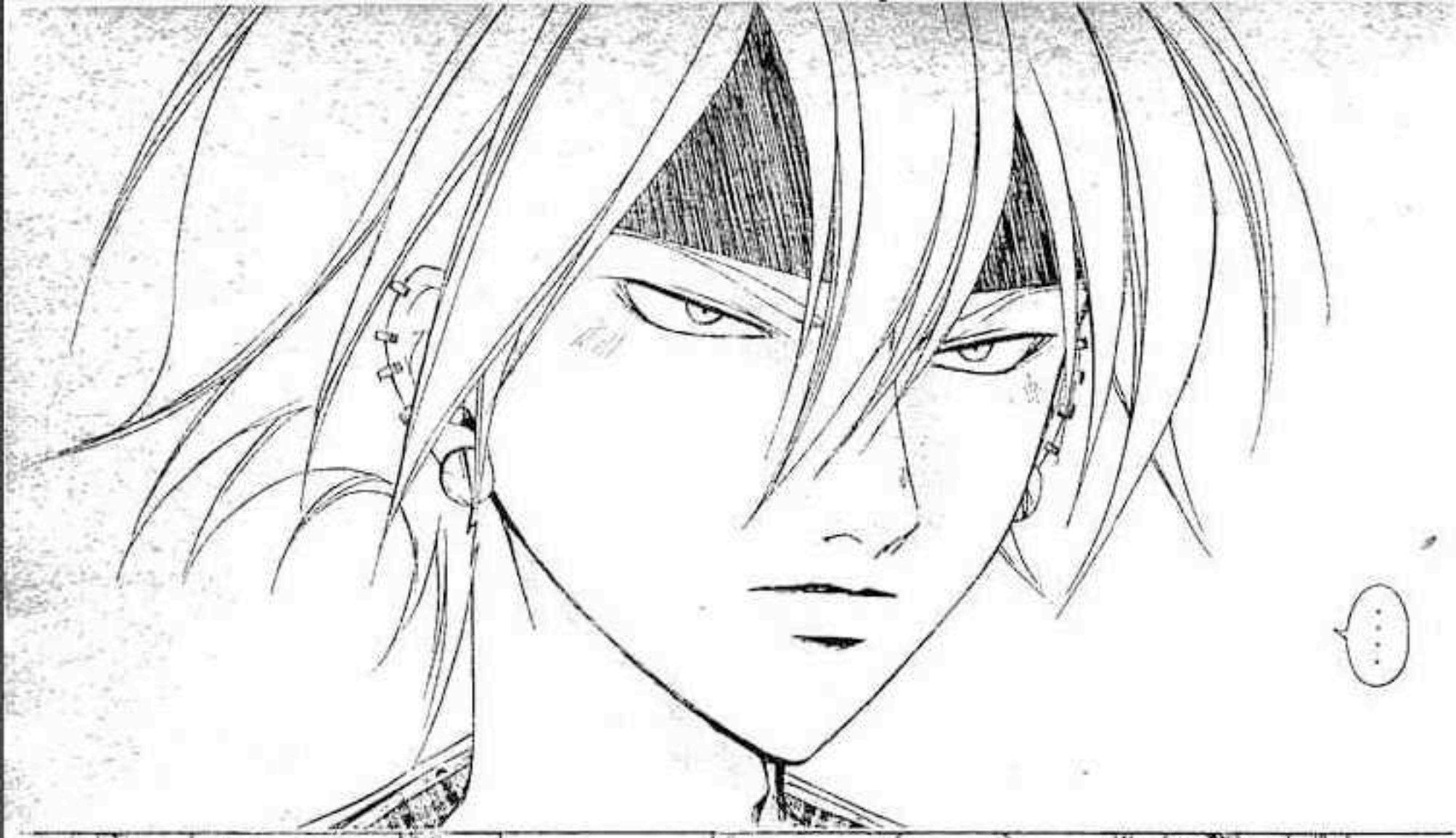
เกียว

ตอนที่ 181 ทางแยก

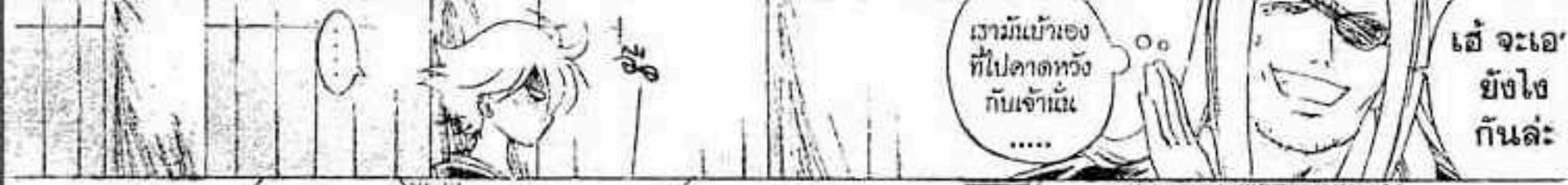
....ที่นี่คือ
ประตูทั้ง 4 บาน
ที่เชื่อมต่อกับ
ตำหนัก
อนเมียว

แต่ว่า
มีเพียง
ประตูบานเดียว
เท่านั้น
ที่สามารถเข้าถึง
ตำหนักอนเมียว

เฮ้ โสตาคุ
เห็นประตูอยู่ตรงหน้าแล้ว
พอจะบอกอะไรออก
บ้างไหม?
ว่าบานไหนที่เชื่อมไปถึง
ตำหนักอนเมียว
นะ

...

เรามีบ้านอง
ที่ไปลาดหวัง
กับเจ้าเน
.....

เฮ้ จะเอ
ยังไ
กันละ

จะทำลาย
ให้หมด
ไปเลย
ไหมล่ะ?

ลธับ

บ้ารึเปล่า?
เจ้านะ...ทั้งที่ไม่รู้ว่า
ข้างในประตูพวกนี้
เป็นแบบไหน
จะเอาแต่ใช้กำลัง
ได้อย่างไรกัน?

อะ
...

นั่นสิ...
แต่มีเรื่อง
ที่แน่ชัดอยู่
เรื่องหนึ่ง
.....

ข้างหน้าประตู
ทั้ง4บานนี้
12ขุนพลเทพ
คงจะเฝ้าคอยอยู่
อย่างแน่นนอน
.....

สิบ...
12
ขุนพล
เทพ...

12ขุนพลเทพนั้น
จะมีสักกี่คน
ที่ไม่ครณามือช้า
หรือ

แต่ว่า
อาทิระ
.....

คิดว่า
ตระกูลมิบุ
จะส่ง
12ขุนพลเทพ
มาใน
สภาพเดียวกับ
เมื่อก่อนรี
?

....ข้า
อดคิดไม่ได้ว่า
พวกเขา
อาจจะใช้วิธีการ
ที่คาดไม่ถึง
ก็เป็นได้

วิ. วิธีการ
ที่คาดไม่ถึง
....?

โค
ทา
โร่

...ไม่
เกี่ยวข้องกับ
สักหน่อย

ไม่ว่าใคร
จะคอยอยู่
คนที่ขัดขวาง
ทุกคน
ต้องตาย
.....

ก็
แค่นั้น
แหละ
.....

เคียว
ซัง
.....

ตะ...แต่
จะทำยังไงล่ะ?
ไม่รู้ว่าจะเลือกไป
พระตบามไหนด้วย...
ถ้าไม่รับล่ะก็
ร่างของเคียว
จะถูกโหม่นากะ
แย่งเอาไปนะ!?

.....
ก็แบ่งเป็น
4กลุ่ม
จู่โจมเข้าไป
พร้อมๆกัน
ยังงี้ละ

มีแต่
วิธีนั้น
สินะ...

ยังไม่รู้ว่า
ประตูบานไหน
เป็นบานที่ถูกต้อง
ถ้าใจก็แบ่งกลุ่มก็
ตามความเหมาะสม
ก็แล้วกัน

ไม่เอา
ขาน
พูดท้าย
อะ

"สี(shi)"นี่
ฟังดูไม่ดีเลย
ได้ความหมาย
"ความตาย"!

ออกเสียงมัน
ด้วยความสุข
ก็
ไม่ใช่ไร

...เอา
แบ่งก็
ได้แต่
สินะ!!

.....
แล้ว

ทุกคน
พยายาม
เข้านะ

พรี

ทำไม
ตรงเดียวซัง
ถึงได้มีคน
ไปรุมกันมาก
ขนาดนั้นละ
!?

เอ้...!?
ก็อยาก
อยู่กับเคียว
นี่นา

เนอะ

อ้อ

ไม่ต้องม
"เนอะ"
นะ!!

ก่อนที่
เจ้านาย
จะฟื้น
คืนชีพ
ได้สำเร็จ

ต้อง
กำจัด
ผู้ที่
ขัดขวาง
ทั้งหมด
.....

วู้จ

นั่นเป็น
หน้าที่ของ
ลูกน้อง
ผู้ซื่อสัตย์
ไชโหม
?

เวลานี้...
คือเวลาแห่ง
การฟื้นคืนชีพ
ที่แท้จริง
ของ
จอมมารฟ้าที่ 6
โอดะ
โนบุนากะ

ว่าไง
?

12

ขุนพลเทพ
ที่แท้จริง

|

ไม่ต้อง
พูดมาก
น่ารำคาญ
ทรอกนะ
!?

แต่ถึงจะพูด
อย่างนั้น
แต่ดูเหมือน
จะลดลง
เหลือแค่ 9 คน
แล้วสินะ...

โนบนากะนะ
จะยังไงก็ช่าง!!
จะเป็นใครก็ได้
ให้พวกข้าได้กิน
เร็วๆเถอะน่า!!
พวกข้า
หิวแทบตาย
แล้วนะ!!

อ้อ...

เจียบนะ
เจ้าพวก
นักรบ
ผู้บ้าคลั่ง

ถ้าไม่อย่าง
เจ็บตัวล่ะก็
อยู่เจียบๆ
นั่นแหละ

ทันที
ที่โนบนากะ
ฟื้นคืนชีพ
ก็จะปล่อย
พวกเจ้า
ออกไปนอก
ตระกูลมิบู

ข้างนอกนั้น
มีพวกขยะ
ที่จะเป็นเหยื่อ
ของพวกเจ้า
เต็มไปหมด

เฮอะ!!
ก่อนหน้านี้
ขอกิน
ยัยผู้หญิง
พวกนี้
ก่อนเถอะ!!

เนื้อทำทาง
จะนิ่มน่าดู

จริงด้วย
ทำทาง
น่าอร่อย

หนวกหูนะ
เจ้าพวก
ขยะสด

ถ้าพูดมากกว่านี้ละก็
จะอึดร้างเน่าๆนั้น
ให้แบน
แล้วทิ้งลงขยะ
ซะหรือก?

หยุดนะ
อันเทระ

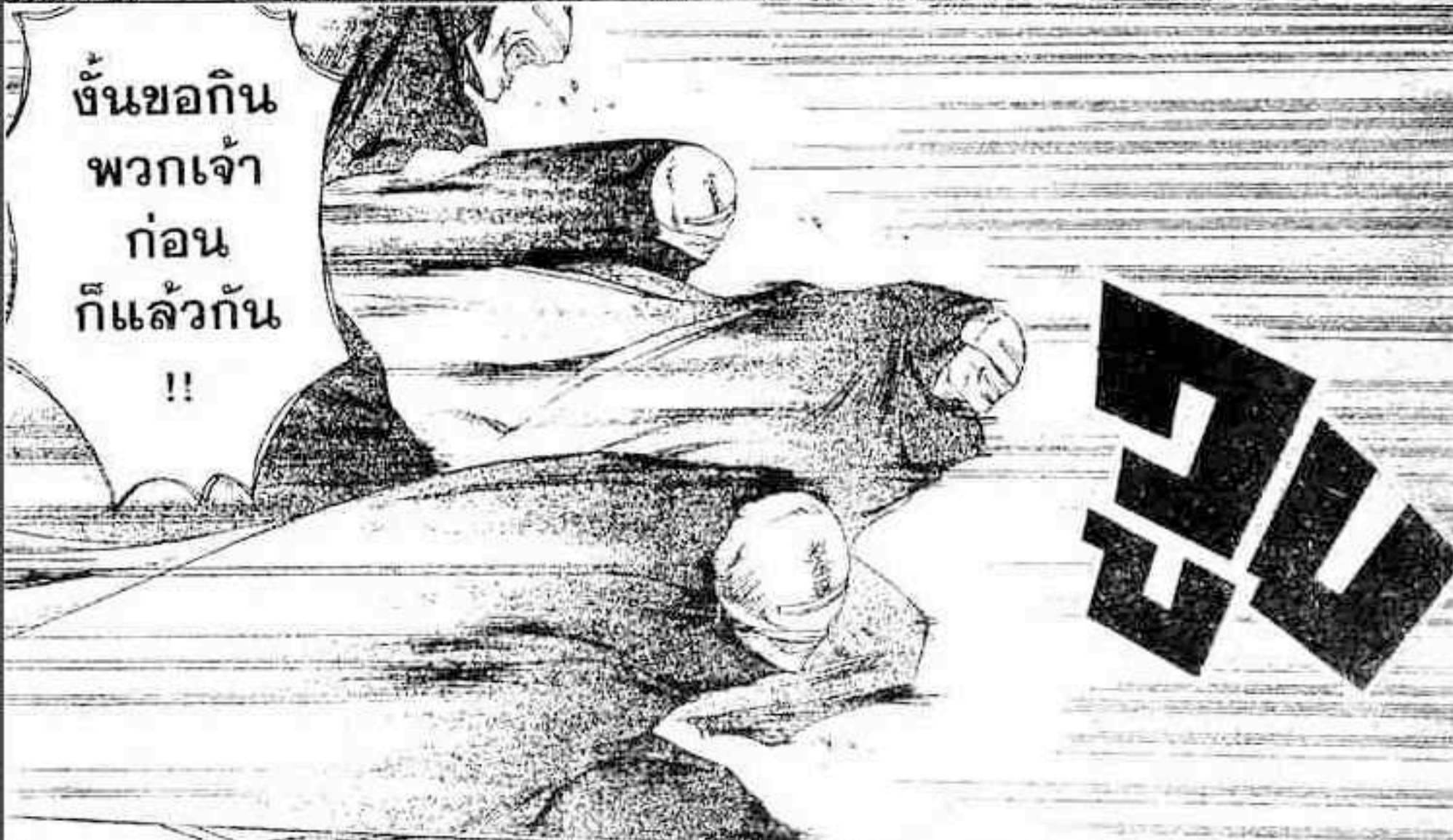
กลัว
ซ้ำกลัว

ก็แหม
ซินดาระ!!
เจ้าพวกนั้น
มันน่าโมโหเน่า!!
น่าทิ้งเลยแหละ!!

กลัว
ซ้ำกลัว

น่าสนุก
นี่....

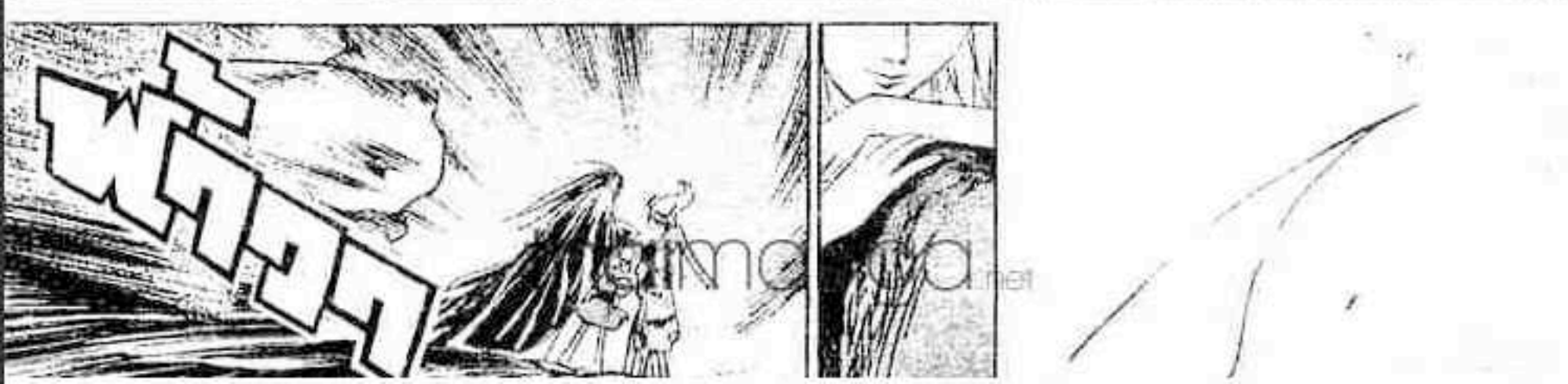
ชั้นขอกิน
พวกเจ้า
ก่อน
ก็แล้วกัน
!!

ฉะ

พรวด

พรวด

พรวด

WFSU

สำนึกตัว
ชะบ้าง
ให้ซาโทะระช่วย
แล้วยังจะ
ทำเป็นปากเก่ง
อีกนะ

พวกเจ้านะ
ทำพลาด
ที่ทะเลป่า
มาครั้งหนึ่ง
แล้ว
ไม่มีครั้งที่2
แล้วนะ

ค...
คะ...

โดยเฉพาะ
อันตรงกับชั้นแทะระ
พวกเจ้านะทั้งที่เป็น
12ชนพลเทพแท้ๆ
แต่กลับมีพลังต่ำกว่า
อีก7คนที่เหลือ
มาก

ถ้าเป็น
แบบนี้ละก็
คงโดน
"ลูกยักษ์"
จัดการได้
ง่ายๆ....

...เพราะฉะนั้น
ถึงได้สร้าง
ของดี
ขึ้นมา

ฮึด

ยากระตุ้นพิเศษ
ที่สร้างขึ้น
โดยรวม
สุดยอด
ผลการทดลอง
ของตระกูลมิบุ

สิ่งนี้
จะช่วย
เพิ่มพลัง
ให้กับ
พวกเจ้า

ซิน
ดาระ
ซึกัล
.....
ท่าน
โทะคิ
โตะ
ซิวา

ฮึด
ให้ข้า
ด้วย

ถ้าสามารถ
แข็งแกร่ง
ขึ้นได้
จะทำยังไง
ก็ได้....

มะ...
ไม่มี
หนทางอื่น
อีกแล้ว
หรือ...

....
มา
โค
ระ
....

ชะ...
เข้าใจ
แล้วค่ะ
.....

...พวกเจ้า
เป็นเด็กดี
กันจริงๆ
.....

...ข้า
จะคอย
เฝ้าดูนะ
?

ด้วย
ยากระตุ้น
พิเศษ
นี้

พวกเจ้า
จะมีรูปร่าง
แบบไทน
กันนะ
.....

แล้วก็
หัวหน้าของ
12ขุนพลเทพ
ซาโทะระ...

...ครับ
ท่าน
โทคิตะ
.....

เจ้านะ
ในการคืนชีพของ
โอะตะ โนบุนาเกะ
ครั้งก่อน
ก็ไม่ได้ออกไป
ที่ทะเลป่า
แต่คอยกับ
สะพานหลัง
อยู่ที่นั่นตลอด

จอมเวท
และนักรบ
ที่ยอดเยี่ยมที่สุด
ที่ตระกูลมิบิ
สร้างขึ้น...
ขอให้แสดง
ความสามารถนั้น
ออกมาให้เต็มที่
ด้วยล่ะ

การขุดคูสุ
ครั้งนี้
ข้าคาดหวัง
ในตัวเจ้า
อยู่นะ
?

...ครับ
ท่าน
โทคิตะ
.....

หัวหน้า
2ชนพลเทพ...
าโทะระ..
่าได้รู้ถึง
ตัวจริง
ของ
ายคนนี้
แล้ว

ชีนะ
ยุยะ..
ท่าน
จะทำ
อย่างไร
กัน

เอาละ
12ชนพลเทพ
ได้เวลา
ตัดสินใจ
กันแล้ว

ซัด

พวก"ลูกยักษ์"
มาถึงประตู
ทั้ง4บาน
ที่เป็นปากทางเข้า
ตำหนักอมเมียว
แล้ว....

พวกเจ้า
จงแบ่งออกเป็น
4กลุ่ม
คอยต้อนรับ
เจ้าพวกนั้น

.....
อย่าปล่อยให้
มีชีวิต
รอดไปได้
แม้แต่
คนเดียว...

ฆ่า
ให้หมด

ตกลง
นะ
.....?

ตัดสินกัน
ในที่เดียว
ห้ามคิดแต่น
กันล่ะ
!?

สลาก
แต่ละใบ
จะเขียน
หมายเลข
ของประตู
เอาไว้

*1*ใบ *2*ใบ
*3*ใบ *4*ใบ

ถ้าจับได้แล้ว
ต้องเข้าไป
ในประตู
ตามหมายเลข
ที่เขียน
เอาไว้
!!

จะไปกับใคร
ก็ได้ทั้งนั้น...
แต่ในที่สุด
ก็จะได้แยกกับเจ้า
สักที!!

นั่นมัน
คำพูดของข้า
ต่างหากล่ะ!
ถ้าโดนถ่วงมากกว่า
มันลำบากนะ!!

ตีรันฟัน

อะ...
ถ้าอย่างนั้น
ก็เริ่มเลยนะ
หนึ่ง สอง

สู้ สู้
สู้ สู้

ต่อไป
จะขอทวน
รายชื่อ
อีกครั้ง
.....

สาม
!!

สู้ สู้ สู้
สู้

thaiman

ประต
บานที่“1”
เคียวกับ
บงเท็นมารุซัง
!!

อะอะอะ
เป็นใจละ!!
เอ็งดูในมือ
จะงัดไอ้ไร
แต่ผมใจดีนะ

น่า
เสียตาย
จริง

...งูไร
ที่ไอ้ท่อนั้น
เพราะ...
แต่ไม่มีเวลา
แล้วนะ

ประต
บานที่“3”
ซาสุเกะคอง
กับโอะคุนิซัง
!!

ประต
บานที่“2”
อาคาริซัง
กับซำ
ซึนะ ยูยะ
!!

เจ้าบง
เจ๊เอาไป
เลยนะ

แล้วก็ ฮ๊ะ

เอ่อ...
ประตูบานที่“4”
ไฮตารุซัง
กับอากิระซัง
กับโทะร่า
.....

น่า
สนุก
ดี

อะ...
ทำไม
ถึงงัด
แบบนี้
ได้

ซำ
ไม่มีวัน
ไปกับเจ้า
แน่
!!

นั่นมัน
คำพูด
ของซำ
ต่าง
หาก
!!

เจ้าหน
บริสุทธี
!!

ไม่มาก
โดนคนเขาตีว่า
พอกนะ!!

ถ้าไม่
ฝึกตั้งแต่วัน
แรก

นี่มัน
อะไรกัน
นี่

มีใคร
สบาย
เลยนะ

เจ้าเน
ไฮตารุ
เจ๊บ
ไปเลยนะ
!!

ฉัน
มาจับสลาก
กันใหม่
อีกรอบ
!!

อย่ามัวพุดมาก
กันอยู่ได้ไหม!!
ไฉน
ของพวกเจ้า
ยังดีกว่าของบง
ไม่ใช่รีใจ
!!

จ๊อง

บอกแล้วไงว่า
จับกันแค่ครั้งเดียว
เท่านั้น
ถ้าเป็นลูกผู้ชาย
ล่ะก็
ต้องยอมรับ
อย่างกล้าหาญ
สิ!!

ต้องการ
อย่างนั้น
อยู่แล้ว!!
เมื่อเห็นแบบนี้
จนกว่าจะได้
แยกกับเจ้า
ต้อง...

อะ...
อาจารย์

ชะ...
ขอโทษ
ฮับ....

อะ...
โทษ
รับ

เอาล่ะ
เมื่อ
ตกลงกัน
ได้แล้ว
ก็
ไป
กันเถอะ
เดี๋ยว♡
อาจารย์
ก็ตัวซึ้งเลย

เฮ้ย
เดี๋ยวสิ
โทคิจิโร่

โทคิจิโร่
อาจารย์
ขอโทษ
กับคุณ
นี่นา

อะ...
อะไรหรือ?
อาจารย์
ครู

จะดี
จริงๆหรือ
ไปประตู
บานที่"2"
นะ

พี่
สาว

คือ...
ไม่เป็นไร
แน่นะ
?

.....
ไม่เป็นไร
หรอก
ขอโทษนะ

ทุกคน!!
มาแบ่งยา
กันเถอะ
!!

.....นี่ พี่สาวยุบะนะ
เพิ่งจะเคยห่างจากเคียว
นายนไต่ยาอีกห้วงจริงๆจังๆ
เป็นครั้งแรกใช่ไหม
?

อ้อ?
อา...

ถึงจะ
บอกว่า
ไม่เป็นไร
ก็เถอะ
.....

นี่
ยาวิเศษ
มาก

นี่
ยา
วิเศษ

แต่คงรู้สึก
ไม่สบายใจ
แน่เลย
.....?

ฮ...เฮ้ เคียว...
ถ้าใจ
ข้าเปลี่ยนกับ
ยุบะจัง
ก็ได้นะ?

ลึกลับ
อ้อ?
กะ...
ก็ลอง
คิดดูสิ

2คนนั้น
ที่จะเข้าไปใน
ประตูบานที่“2”
ไม่คิดว่า
มันหวาดเสียว
บ้างหรือ?

ตั้งใจสุดๆ
แต่เรื่อง
ที่มีคนจะ
นำเป็นแนว
อยู่

มีเวลา
สามารถ
แต่ไม่มี
กะจิตกะใจ
เขาเลย

มาพยายาม
กับเขา
แล้วนี่สิ
ถ้าจะพยายาม
ไม่ให้เป็น
ด้วย

ไม่ได้ไป
กับเคียว
นำเรื่อง
จึมดข

...เป็นเรื่องที่
ทุกคน
ตัดสินใจแล้ว
ไม่ว่าไร
ไม่มี
การยกเว้น
ทั้งสิ้น
ลึกลับ
อ้อ...
แต่ว่านะ
เคียว
ข้างหน้าให้
มัน
อันตรายนะ
ไม่ใช่เวลา
มาพูด
แบบนี้...

ไม่ต้อง
เป็นห่วง
ไปหรอก

๔๖..

ยัยนั้นนะ
ถึง
ตัวคนเดียว
ก็ไม่ใช่ไร
หรอก

ค...
เดี่ยว
.....

สับ

เฮ้
บง...

!!
เดี๋ยว
ข้าไม่รับ
ด้วยน่ะนะ

..ให้ตายสิ
เจ้าเดี่ยวนี่..
คิดอะไรอยู่
กันนะ...

เอาเถอะ
ถ้าเกิด
อันตราย
อะไรขึ้น
เจ้าเดี่ยวนี่
คงหาทาง
จัดการได้
แหละน่า.

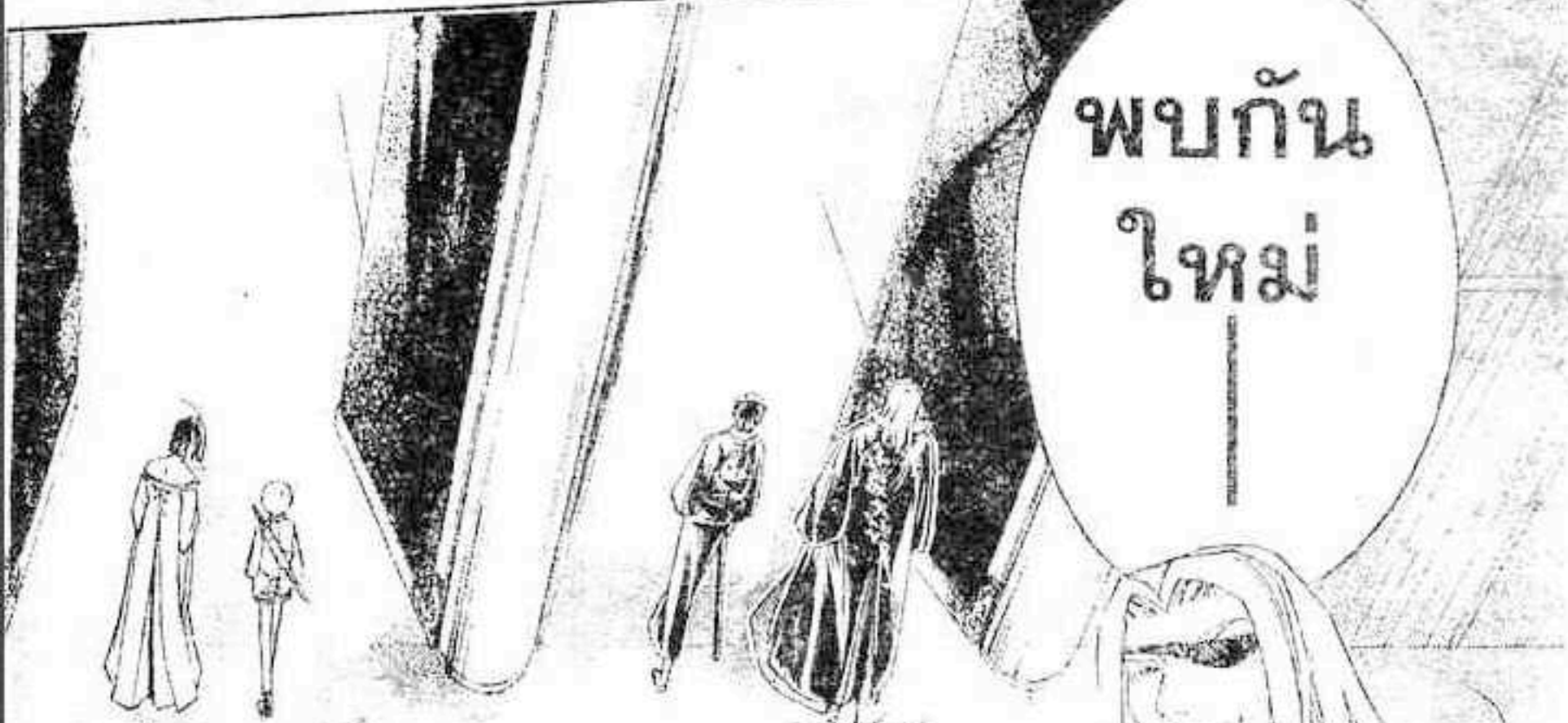
คนเรานี้
พอแก่ตัวลง
แล้วชอบจุ่น
จริง ๆ เลยนะ
หัดเขียนแบบยูตึ๊งระ
เซบ้างสิ?

ข้าจะกลับ
ตีรีเปล่า
นะ
เจ้าบ๊อง
ขงอาต

ค.
ดง

ไปกัน
เถอะ
.....

พบกัน
ใหม่
|

เลวร้าย
ที่สุด

SAMURAI DEEPER
K Y O

จะว่าไปแล้ว
ข้านะ
มาที่นี่เพื่อให้
"จักรพรรดิแดง"
รุ่นก่อน
คล้ายผืน
ร่างของเคียว
ให้....

แต่กลับ
ต้องมาเป็น
คนคุ้มครอง
คนบ้ากับจอมเปื้อน
ไปได้!!
แกมยังต้องแยก
จากเคียวอีก!!

ถ้าพูดแบบนั้น
ละก็ ทางนี้ก็ถือว่า
โชคร้ายสุดๆ
เหมือนกันนั่นแหละ!!
ต้องมากับ
คนหลังตัวเอง
แบบนี้ละ!!

ใช่
ใช่

แต่ว่า
ถ้าหากประตูบานที่"๑"นี้
เป็นเส้นทางเพียงหนึ่งเดียว
ที่จะเชื่อมถึง
ตำหนักก่อนเมียวได้
ก็ถือเป็นประโยชน์
ต่อเคียว
ไม่ใช่หรือ?

และ
ในความหมายหนึ่ง
กลุ่มของพวกเขา
ถือว่า
"แข็งแกร่งที่สุด"
ถ้าใจก็จัดการ
พวกงูเผ่าด้วย
ซะเลยอะ
เป็นไง?

นั่นสินะ!
นานๆครั้ง
ก็พูดเรื่องดี
เหมือนกันนี่
โชตาคุ!!

อือ...
แต่ว่า
....

ถ้าไม่ใช่
ละก็...
ก็แค่
เสียเวลาเปล่า
เท่านั้น

เจ้าอะ
อยากจะ
พูดอะไร
กันแน่?

เอ...
แต่ว่า
เรื่องจริง
นะ...

จะว่าไปแล้ว
เป็นเพราะ
เจ้าลืมเส้นทางไป
มันถึงได้
กลายเป็นแบบนี้
ไม่ใช่ไรเงี!

แยจิงเลยนะ
เด็กไว้ประสบการณ์
ก็แบบนี้แหละ
เอาแต่พูดถึง
ความผิดพลาด
ของคนอื่น...

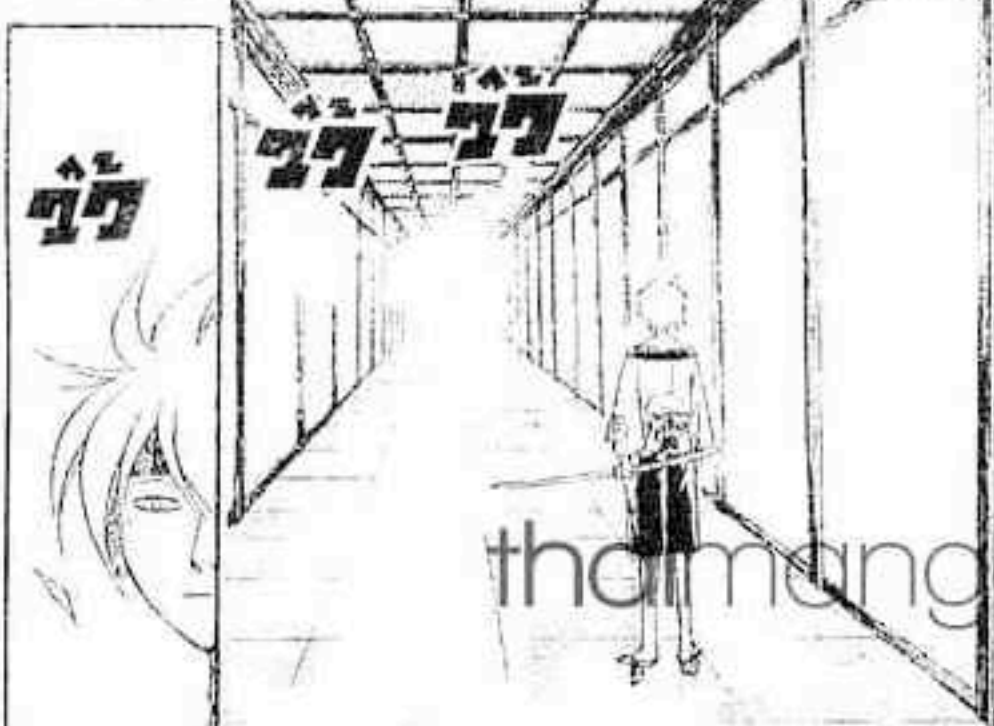
ไม่เกี่ยวกับ
เรื่องนั้น
สักท่อน้อย
!!

จะว่าไปแล้ว
แค่เรื่อง
ไว้ประสบการณ์
กลับมาเิ่งกลุ่ม
แบบนี้
ช่างเป็นผู้ชาย
ที่ใจแคบ
ซะจริง

จะ...
เจ้าไม่ต้อง
มาพูดเลย
!!

ก็
เรื่องจริง
นี่นา
มียะ

ชะ...
ข้าจะมาเจ้า!!
ก่อนจัดการ
พวกมึบ
!!

เหมือน
ได้ยินเสียง
อะไร

ถึงเจ้า
จะเขียนตาย
ข้าก็ไม่มัว
ช่วยแน่
!!

ตีอก

ตีอก

เซ็ญเจ้า
ตายไปจะ
คนเดียว
เถอะ!!

ชิ

ชิ

ชิ

ชิ

ชิ

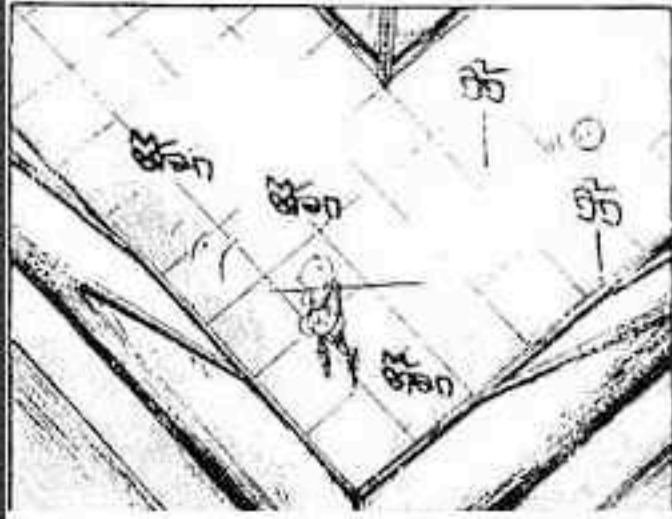
ชิ

เสียงนี้
เหมือน
เคย
ได้ยิน
....

อ๊ะ...
กั๊งหัน
ลม
....

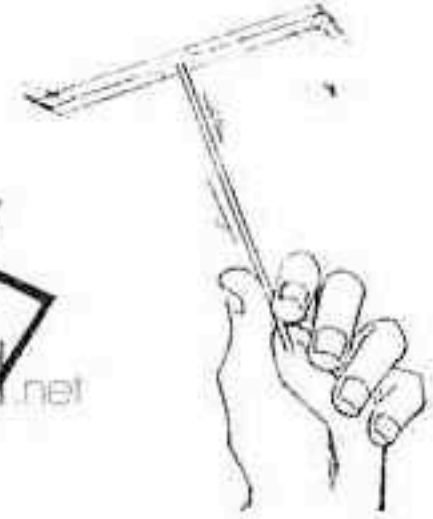

ทำไม
ถึงมี
กั๊งหันลม
ในที่แบบนี้
....

ชิ

ชิ

ไจ...
เคโคคุ
....

แพ่ลุ่ม

เดินเหม่อ
ไม่เปลี่ยน
เลขนะ
เดี๋ยวก็ได้ทอง
อีกหรือ?

ตบ

ตอนที่ 182 กังหันลม

SAMURAI DEEPER

เคียว
KYO

เจ้า
....

ยุน
ยุน
สินะ

ใครเป็น
“ยุนยุน”กัน
ต้องเรียกว่า
ท่านอาจารย์ยุน
สินะ!!
ทำไมใช้หม้อแทนฟัน?

พู่

มันยาว รียก ยาก ในา

ตรงไหน กันล่ะ? "ยุเนน" ยังเรียกยาก ะกว่า!!

งั้น รึ?

ไม่ใช่ "งั้นรึ?" นะเพีย!! ...ให้ตายสิ

จะว่าไป คนที่รับหน้าที่ เป็นทั้งอาจารย์ และผู้รับผิดชอบ ดูแลเจ้า แทนเจ้าพ่อเซงชวย ของเจ้าคือข้า ใช่ไหมล่ะ?

แต่จู่ๆ เจ้ากลับไปเป็น สายลับติดตาม "ลูกยักษ์" โดยไม่บอกไม่กล่าว แถมกลับมา ตระกูลมิบู ก็ยังไม่มาทักทาย เลยสักครั้ง เพราะมันทำให้ข้ากับ มิบูไม่พอใจกัน

เอ? เป็น อย่างนั้น หรือจ้ะ

...เมื่อ ไม่เปลี่ยน เลยนะ

แต่ว่า ในฐานะ ของอาจารย์แล้ว ข้าเอง ก็ไม่ได้สอนอะไร ให้กับเจ้า ลักอย่างเดียว เหมือนกัน แทะละนะ....

อ๊ะ... ว่าบางที ก็ให้ ค้างคืน ด้วย

อย่ามา พุดบ้าๆนะ คิดว่า เจ้ามากิน อยู่ที่บ้านข้า ก็ปีแล้วละ

17

งั้นรึ

ขอโทษ นะ ขอขอบคุณ

เอ่อ... ป่านนี้แล้ว ไม่ต้องมาพุด ก็ได้ ที่จริงก็จำไม่ได้ใช่ใหม่นะ เจ้า

thaimanga.net

งั้นอยาก ให้ทำอะไร ละ? เอาแต่ใจ จังนะ

เปล่า ไม่ได้คิด อยากให้เจ้า ทำอะไรให้ หรือกะนะ ก็คิดไปไม่คิดนะ แล้ว

ว่าแต่ ยุเนน... มาทำอะไร ที่นี้ล่ะ ?

อ้อ? อา เกือบลืมไป แล้วสิ

มา
หักท่าย
แล้วก็
ฆ่า

คน
ทรยศ
ของมิบ
ไฉล่ะ

จันรี...
ย่นย่น
เป็นนาใน
4ผู้เฒ่า
นี่นะ

...ก็
หมายความว่า
"ประตูบานที่1"นี่
เป็นบาน
ที่ถูกต้อง
สินะ?

นั่นสินะ
เรื่องนั้น
เป็นความลับนะ...
เพียงแต่ทนไม่ได้
ที่เจ้าซึ่งเป็นศิษย์รัก
ต้องมาถูกคนอื่น
ฆ่าตาย...

เลยคิดว่า
อย่างน้อย
ข้าน่าจะ
เป็นคนจัดการ
ซะเอง

...แต่ว่า
ก่อนหน้า
ข้ามีเรื่อง
อยากจะ
คุยกับเจ้า
เรื่องนี้

.....ไม่คิด
กลับเข้า
ตระกูลมิบรี
เคใดค...

ที่จริง..ข้าก็คิด
เหมือนกันว่า
สักวันเจ้าคงเลิก
เป็นเรดรา
แล้วออกไปจาก
ตระกูลมิบรี?

ตอนที่อยูบ้านข้า
เจ้าก็แยกไป
หลบมอยู่คนเดียว
ไม่เข้าใกล้ใครทั้งนั้น
มีแต่นัยน์ตาเท่านั้น
ที่ส่องเป็นประกาย
ใช่แล้ว
เหมือนกับเสือ
เลยละ....

คนแบบนี้เนะ
ไม่คิดหรอกว่า
จะหยุดอยู่ที่กรอบ
ที่เรียกว่าเรดรา
รีตระกูลมิบ
ได้ตลอด

เพราะฉะนั้น
ตอนนี้
ก็เหมือนกัน....
งตอนนี้จะอยู่รวม
กับพวก"ลูกยักษ์"
แต่สักวันก็ต้อง
รู้สึกอยากอยู่
ตัวคนเดียว
อีก

สุดท้าย...
เจ้าก็เหมือนกับข้า
เป็นคนที่
ถ้าไม่ใช่ตัวคนเดียว
ก็ไม่สามาร
เข้มแข็งขึ้นได้...
ไม่สามารถมีชีวิต
อยู่ได้

แต่ว่า การที่
จะอยู่คนเดียวนั้น
ยังเร็วเกินไป
เพื่อการนั้นแล้ว
จึงคิดจะสอนเรื่อง
ต่างๆ ที่สำคัญให้...
เพราะวัน
กลับมาเถอะ

ไม

ข้าจะ
ไม่กลับไป
ตระกูลมิบุอีกแล้ว
เพราะข้า
ไม่ใช่ตัวข้า
ที่“โดดเดี่ยว”
อีกต่อไป
แล้ว

อย่ามา
ตัดสิน
เอาเอง

อีกอย่าง
ชื่อของข้า
ไม่ใช่เคโคคุ
อีกแล้ว
ไฮตารุต่างหาก

ไฮตารุนั้น
ได้“ความแข็งแกร่ง”
ที่เคโคคุนั้นไม่มี
เพราะฉะนั้น
ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น
ก็ไม่ใช่เป็นไร

ไฮ
?

แข็งแกร่งขึ้น
กว่าเมื่อก่อน
จริงหรือ?
นั่นจะเป็น
ความเข้าใจผิด
อย่างใหญ่หลวง
เลยล่ะ

เจ้าอะ
ไม่เหมาะ
ที่จะเป็น
แมวบ้าน
หรอกนะ?
เคโคคุ

น่าส
นี่...
ไม่คิด
กลับ
สินะ

ไม่เจอกัน
พักเดียว
พุดแกง
ขึ้นเยอะ
เลยนี่...

แต่ว่า
นะ...
โจ๊กนั้น
มันไม่ข้า
เลย

ตัวเจ้า
ในตอนนี้
ไม่มีประกาย
เหมือนในอดีต..
เหมือนกับแมว
ที่เขาเลี้ยงไว้
ที่ดูเชื่องๆ
เท่านั้น

ไฮตารุ

จะตาย
ไหม
?

thaimanga

แบม

หะ!?
อะไรละนี่!!
ไม่ได้เล่นอยู่...

ซึก ซึก

ซึก

ยัง
ยังทรอก
นะ

ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กัน
...!?

แถมโดน
"อัคริเจตจา"
เข้าไป
แตกลิบไม่มี
บาดแผล
...!?

...ทำ
ตัดลิบ
นะ...

เขา
ทำกัน
แบบนี้
!!

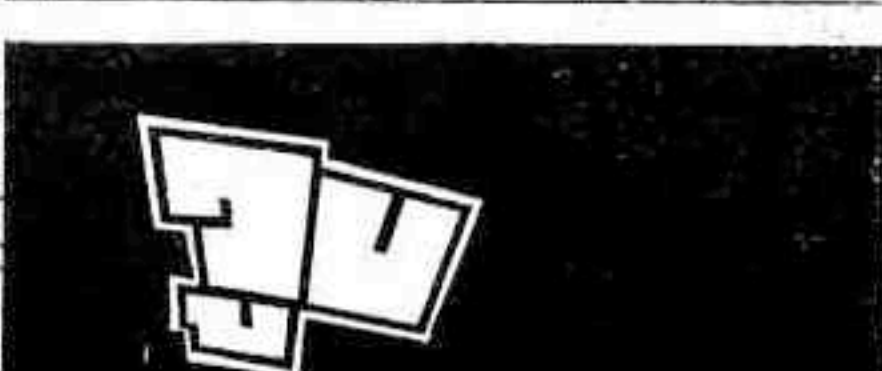
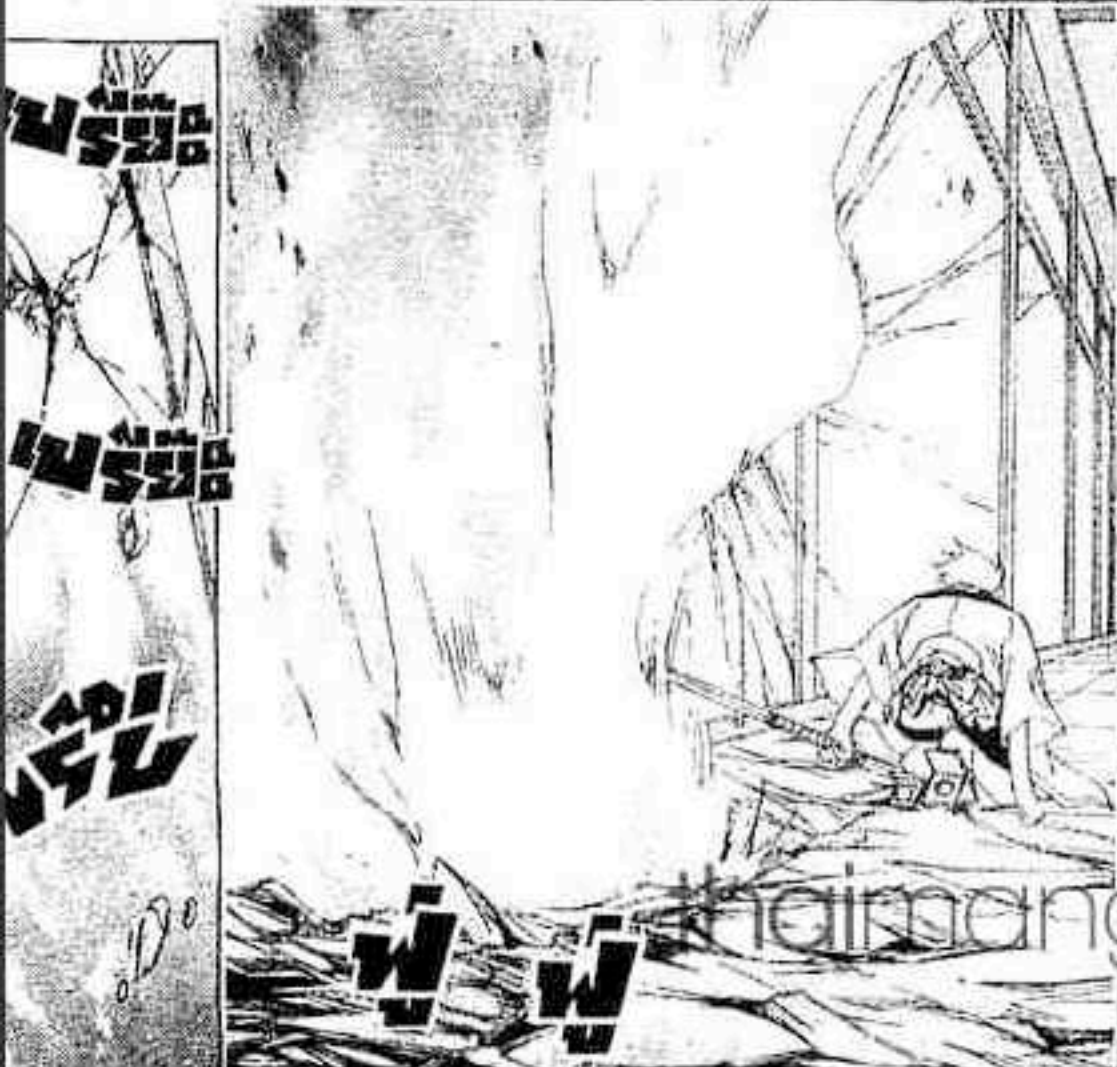

อึก !!

WU

คค

ยังอ่อน
ไปนะ
เคเคค
.....

คคค

....ใครกัน
ที่"แข็งแกร่ง
ขึ้น"?
อย่าพูดให้ข้า
ไปหน่อยเลย..
สำนึกตัว
ซะบ้าง

ถ้าคิดจะ
ทำเป็นปากเก่ง
ล่ะก็ ลองหมน
กึ่งหันลมมัน
แทนลูกตา
ดูสิ!!

แม้แต่ไฟ
ของ"เพลิง
เทพมิศาจ"
ก็ยังไม่
บาดเจ็บ
แม้แต่หน่อย

เข้าใจแล้วสิ?
ถึงเจ้าจะแข็งแกร่งขึ้น
สักเท่าใด
ก็เอาชนะข้าที่เป็นผู้เฒ่า
ไม่ได้หรอก

โอกาสสุดท้าย
แล้ว
เคโศคุ....
ถ้ายอมกลับมา
ตระกูลมิบุล่ะก็
จะยกโทษให้
ด้วยตาข้างขวา
นั้น

ถ้าปฏิเสธ
เจ้าต้องตาย..
เอาล่ะ
ว่ายังไง

....
ไม่ได้
หรอก

การฆ่าณะ
หมายถึง
การ
ไม่ยอมมือ
นะ?

อะ
....
อา
....

ชีวิตของข้า
เป็น
ของเคียว....
เพราะงั้น
จะมาตายที่นี่
ไม่ได้

....
อะไร
?

ยุน
ยุน
....

ข้า
ไม่ใช่“ตัว
คนเดียว”
อีกแล้ว
.....

ใช่แล้ว
ละ
....

ไม่มี
วัน
—

ข้ามีสิ่ง
ที่อยากจะปกป้อง
แล้ว....
มีสถานที่
อยากจะกลับไป..
ข้าตัดสินใจ
แล้วว่า
จะแข็งแกร่งขึ้น
เพื่อสิ่งนั้น

เพราะ
ฉะนั้น
....

จะตาย
ไม่ได้
เด็ดขาด

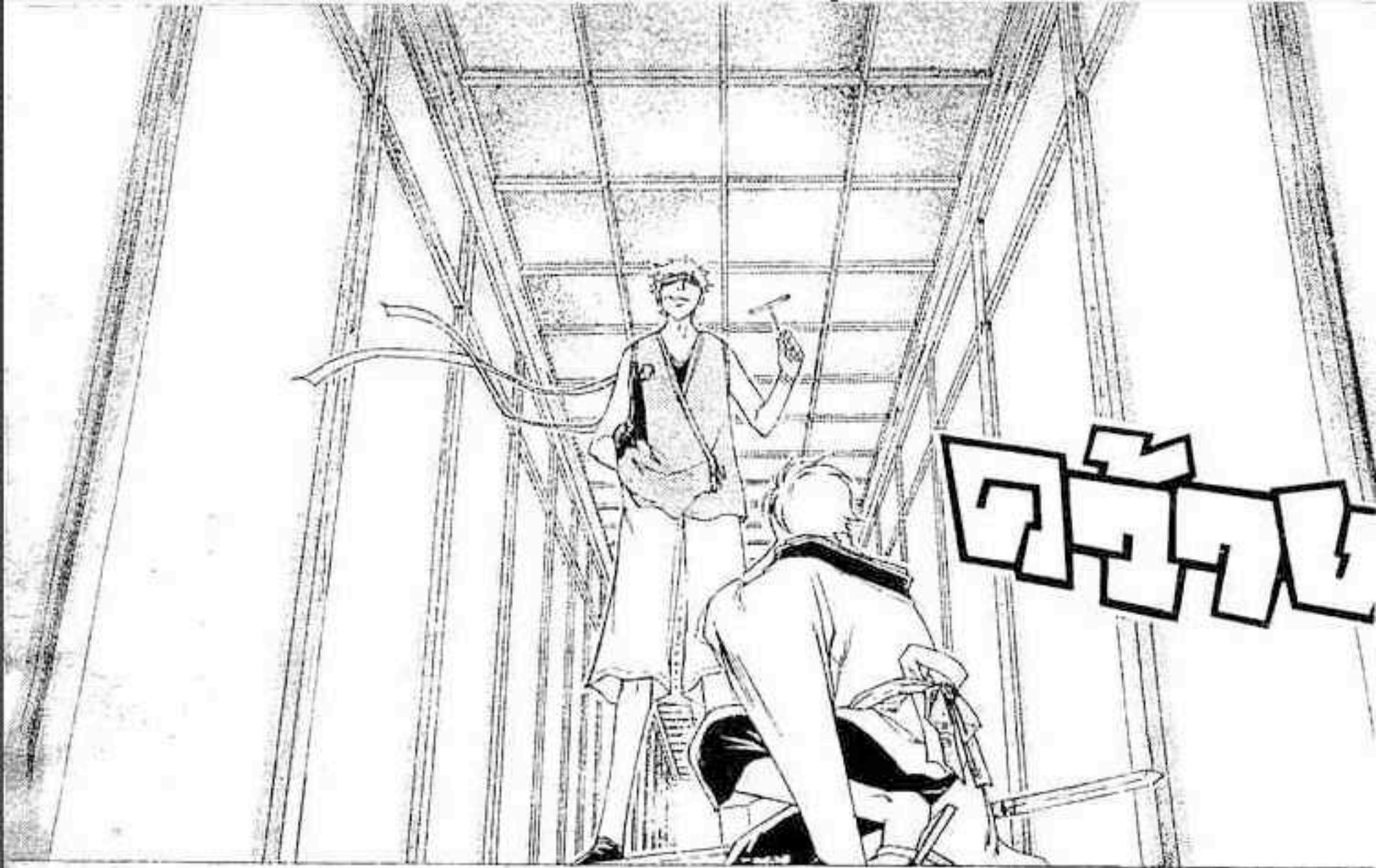

จะตาย
ไม่ได้
....

เด็ด
ขาด
!!

แบ๊ว

!?

ระเบียงที่
น่าจะ
ถูกทำลาย
ไปแล้ว
อยู่ในสภาพ
เดิม!

แถม
กึ่งหันลม
ที่ น่าจะ
หักไปแล้ว
ยัง...

... เอ!
!?

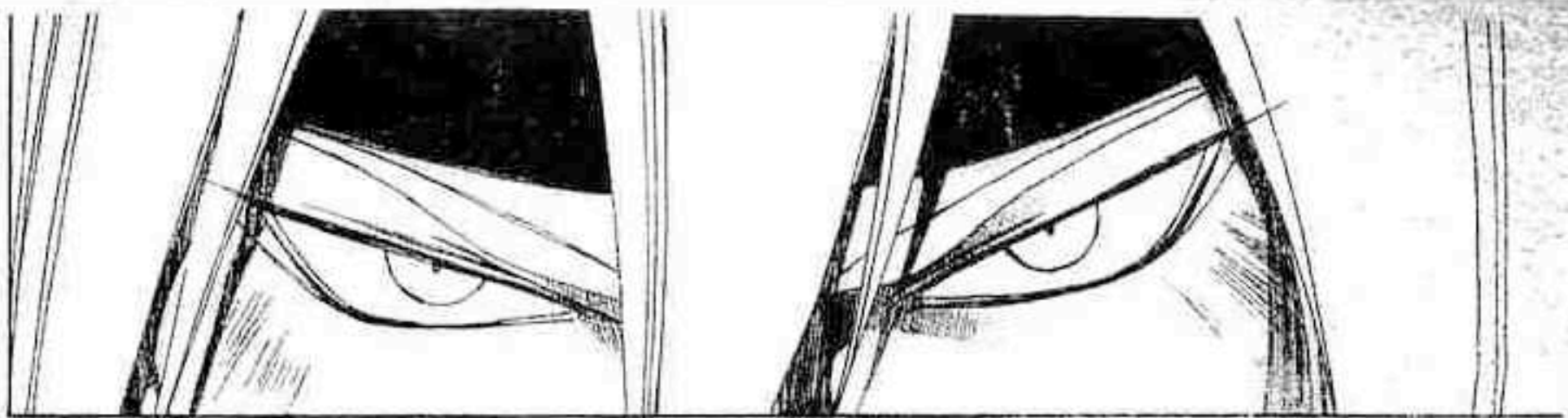
ดาชา...
ไม่มี
ขาดแผล
!?

ตัวเจ้า
ในตอนนี
อ่อนแอเกินไป
ข้านะ
ไม่มีคำพูด
ที่จะพูดกับ
คนที่อ่อนแอ
หรือกนะ

ถ้าอยากจะรู้ล่ะก็
จงแข็งแกร่ง
ให้มากขึ้นกว่านี้
มาให้ถึงที่ของข้าสิ
และเพื่อปกป้อง
สิ่งที่เจ้าต้องการ
จะปกป้อง
ด้วย....

ย่นย่น....
๑๕๑
ครึ่งหน้า
ข้าต้องชนะ
แน่
.....

ชะ...
โชคดีจังนะ
ที่วันนี้
ห้องฟ้า
แจ่มใส

อ้อ
...

ตุบ
ตุบ

ห้องที่
ห้องฟ้าแจ่มใส
อย่างนี้
แต่ที่นี่
กลับมืดจัง
นะ....

อ้อ

ตุบ

พะ....
พอมืดแล้ว
รู้สึก
ไม่ค่อยดี
เลยนะ

อ้อ
...

SAMURAI DEEPER
KYO
เคียว

ตอนที่ 183 ลอกคราบ

มาร้องเพลง
เปลี่ยนบรรยากาศ
กันใหม่!
เห็นแบบนี้
แต่ข้า
ร้องเพลงเก่ง
.....

เลิก
แล้ว

...
เอ๋!
!?

ชะ..จึ้น
อาคาริซัง
ร้องก่อน
.....?

ข้า
จะกลับ
ล่ะ

เอ๋!
!?

ถ้าไม่ได้อยู่กับเคียว ก็ไม่มีเหตุผลที่จะอยู่ในที่แบบนี้

เฮ้! เคียวก่อน อาจารย์ซัง !!

ไปล่ะนะ

อะ... ถ้าไม่รีบไปล่ะก็... โนบุนากะจะคืนชีพกลับมาในร่างของเคียวแล้วโลกนี้ก็จะอยู่ในสภาพวุ่นวายนะ!?

อ้อ? อ้อ ...

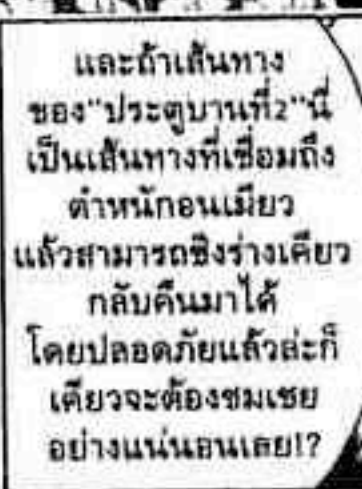
จะยังไปก็ได้สินะ!

อะ... อีกอย่างนะ! ถ้าปล่อยไว้แบบนี้ เคียวจะไม่ได้กลับร่างเดิมด้วย!!

นั่นสินะ

ไซโหม ล่ะ !!

และถ้าเส้นทางของ "ประตูบานที่ 2" นี้ เป็นเส้นทางที่เชื่อมถึงตำหนักอนเมียวแล้วสามารถชิงร่างเคียวกลับคืนมาได้ โดยปลอดภัยแล้วล่ะก็ เคียวจะต้องชมเชยอย่างแน่นนอนเลย!

เคียวชม ...

อาจารย์... ทำได้ดีนี่นา

ถ้ายังงี้ พวกเรา มา แต่งงาน กันไหม ...?

จะ...
จะใช่
แน่รี

ตึก
ตึก

จะ...
คงจะ
นะ...

ไม่มีอะไร
พูดกับ
เขาตาม
ปกติเลย

ปังก

ท่าทางรู้เรื่อง
ของเคียวมาก
เหมือนกันนี่
รีว่ายูยะจัง
ก็ชอบเคียวด้วย
เหมือนกัน?

อะ
..!?

นะ!!
ถ้าจับรีบไป
กันเถอะ!!

นั่น
สินะ

...
ว่าแต่

อะ...เรื่อง
แบบนี้!!
คนลามก
แบบนี้
ข้าเกลียดที่สุด
เลย!!

อะ...ถึงจะ
มีส่วนที่ใจดี
ไม่เข้ากับ
ท่าทางภายนอก
ก็เถอะ...

ถ้า
ไม่ใช่ตึกตา
ที่สู้ไม่ได้
อย่างเจ้า
ถึงอยู่กับเคียว
ล่ะ?

อะ...
ตึกตา
...!?

อะ...ข้าเองก็
มีเหตุผล
ที่มาอยู่ที่นี่
เหมือนกัน
นะ!!

อะ...
อย่างมาเรียที่สุกตา
นะ!!

....
เหตุผล
?

....
เข้าใจละ
ล้างแค้น
ให้กับพี่ชาย
ที่เป็น
ชาแมน
....จันรี

ตุบ
ตุบ

ตุบ

อาคาริซึ่ง
ที่เป็นชาแมน
เหมือนกัน
เคยรู้จักหรือได้ยิน
เรื่องของพี่ชาย
บ้างรึเปล่า?

.....
ขอโทษนะ
ข้าก็
ไม่ค่อยรู้
หรอก

ชาแมนนะ
ส่วนใหญ่
เป็นพวกที่
ไม่ชอบยุ่งเกี่ยว
กับคนอื่นนะ

แต่ว่า
การที่พี่ชายของเจ้า
รู้ถึงความลับ
ของตระกูลมิม
แล้วหนีออกไปนี้
ประหลาดนะ

...เอ๋?
ก็เพราะ
อยากออกไป
จากที่แบบนี้
.....

พูดเป็น
เล่นไป
!!

ชาแมน
ส่วนใหญ่
มาที่นี่
ด้วยความตั้งใจ
ของตัวเอง
นะ

เอ๋!
!?
ตกใจหรือ?
คนที่เพราะว่า
มีพลังพิเศษเลย
อยากได้ตำแหน่ง
ที่สูงกว่าคนอื่น
นะ
มีอยู่ทั่วไปหมด
นี่แหละ

...แต่ว่า
ส่วนใหญ่แล้ว
เป็นพวกที่
ไม่สามารถหาที่อยู่
ของตนเองได้
ในการที่จะอยู่รวม
กับมนุษย์...

...ที่อยู่
ของ
ตนเอง..

ถ้า
ดูจากคนอื่นแล้ว
การที่มีพลังพิเศษ
นั้น
อาจเป็นเรื่องที่
น่าอัศจรรย์
ก็ได้...

แต่
ในความ
เป็นจริงแล้ว
พวกเขา
ถูกรังเกียจ
จากคนรอบข้าง
โดนจ้องมอง
ด้วยสายตารังเกียจ
ไม่มีที่ให้อาศัย

...แต่ถ้ามาที่
ตระกูลมินแล้ว
ตนเองจะได้รับ
ความสำคัญ....
ถึงแม้ว่าความจริงแล้ว
จะเป็นวัตถุคิบั
ในการทดลอง
ก็ตามที่...

.....
เป็นเรื่องที่
ยากมากเลยล่ะ...
การที่คนที่มีพลัง
ต่างจากคนทั่วไป
จะอาศัยอยู่
ร่วมกับผู้อื่น
นะ....

ทั้งที่
เพียงแต่มองเห็น
สิ่งที่คนอื่นมองไม่เห็น
ก็สามารถรักษาบาดแผล
ให้หายได้เท่านั้น
แต่กลับถูกยกย่อง
ให้เป็น“เทพ”
ไม่ก็ถูกกล่าวหา
ว่าเป็น“ปีศาจ”...

....
ยาก

อาคาริ
ซัง
.....

ดูเหมือนเจ้าฉัน
ถูกปฏิบัติ
เหมือนเป็น“ปีศาจ”
ตั้งแต่ยังเล็ก
ไม่มีใครที่มองถึง
ตัวตนที่แท้จริง
ของเจ้าฉันเลย...

...ต้องพบเจอ
กับเรื่องราวต่างๆ
มากมายเลยสินะ
ทั้งที่งานพีโนโซรุ
ทั้งซาคุยะซัง
ทั้งอาคาริซัง

ไมไรมูซึอนัน
น่าจะใช้ความลับ
ของตระกูลมินู
นั้น
ข่มขู่เจ้าพวกนั้น
ซะเลยนะ

นั่น
ทำให้เริ่มแข็ง
ขี้นะ
เธอคะ
.....

...แต่ว่านะ
ยุยะจัง
เรื่องที่ข้าสามารถ
พูดได้อย่างชัดเจน
นั้น ยังมีอีก
เรื่องหนึ่ง

เอ
เ?!

เหล่าชาแมน
ที่ก้าวเข้ามา
ยังแผ่นดินของมิบ
จะถูกให้ใช้
พลังพิเศษนั้น
ไปจนตาย
.....

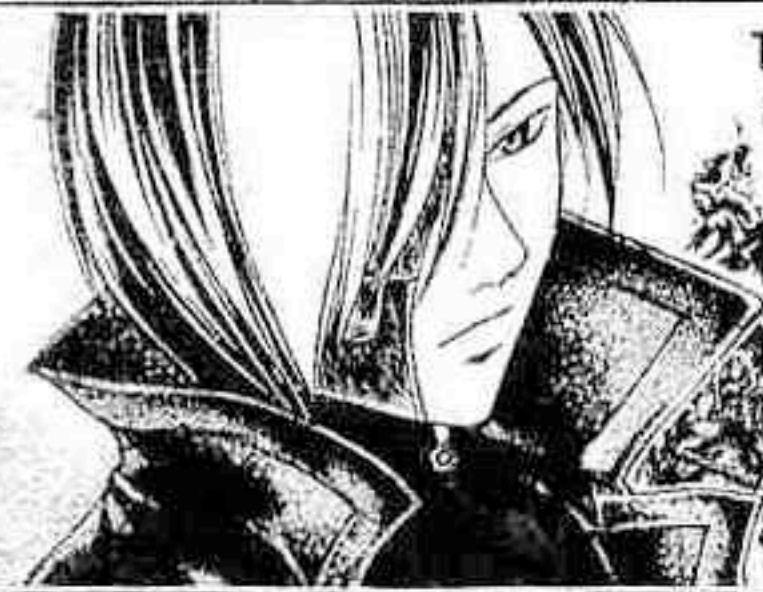
ไม่สิ...
ไม่แน่ว่า
ถึงตายแล้ว
ก็เถอะ
.....

เอ๋!?
ถึงตาย
แล้ว
...!?

และถึง
จะหนีไป
สักเท่าไร
.....

ถึงจะหนีไป
ไม่ว่า
จะเป็นที่ไหน
ก็จะถูกไล่ตาม

ไม่มี
วัน
.....

ที่
จะ
หนี
พ้น

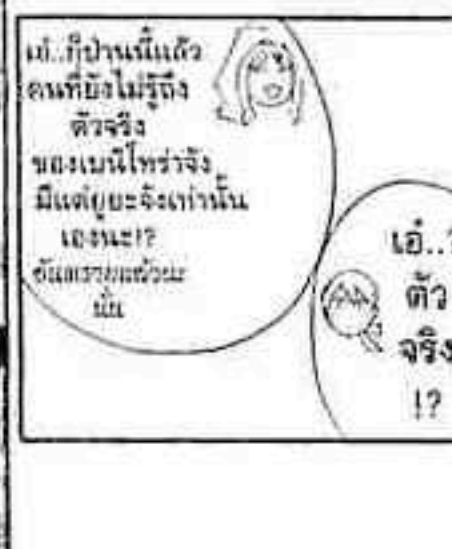
อะ...
อาจารย์ซัง

เพราะฉะนั้น
ยูยะจึงเลิกคิดที่จะ
แก้แค้นไม่ดีกว่าสิ?
การที่มากที่นี่
โดยไม่รู้เรื่องนั้น
เรียกว่าไม่รู้จัก
คิดหน้าคิดหลัง
ซึ่บือ ที่มันนะ!?

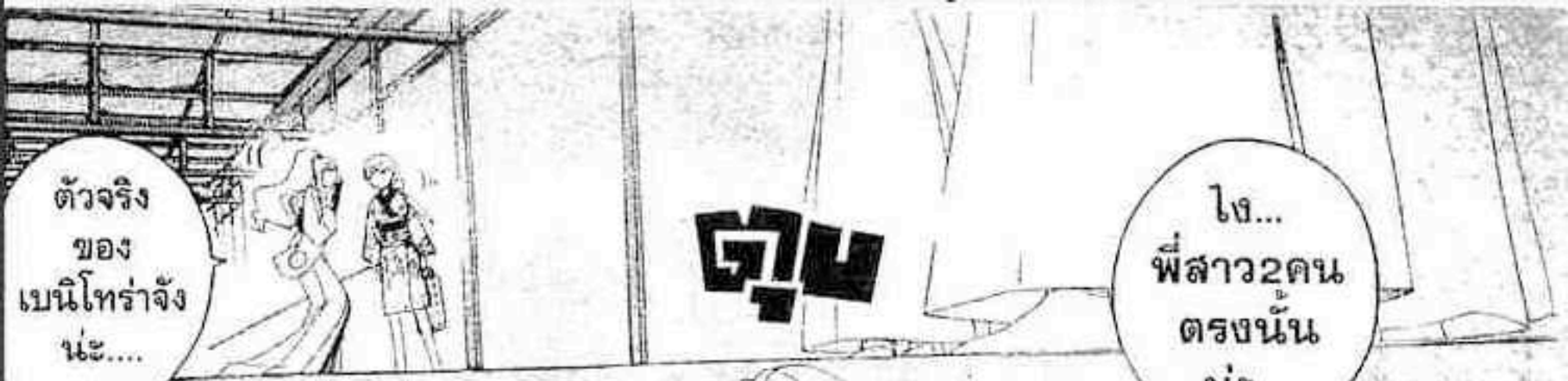

อะ... ไม่เห็น
จะเกี่ยวกับที่ม
ตรงไหน
เลย!?
ไม่โทษด้วย!!

เอ... ก็ปานนั้นแล้ว
คนที่ยังไม่รู้ถึง
ตัวจริง
ของเมมโพร่าจึง
มีแต่ยูยะจะเท่านั้น
เองนะ!?
อ้อ... แล้วยูยะ
นั่น

เอ...?
ตัว
จริง
!?

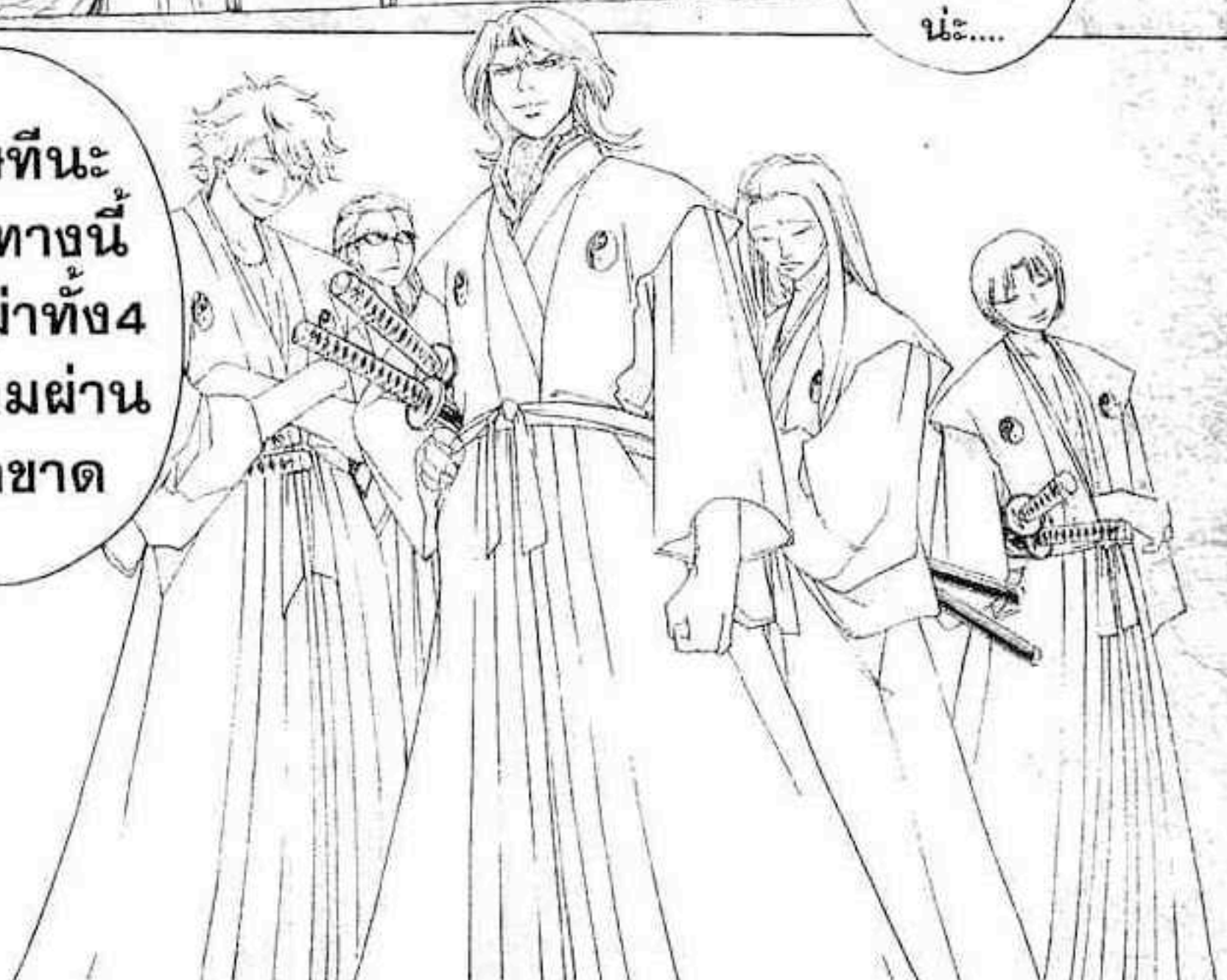

ตัวจริง
ของ
เบนโทราจ
นะ...

ตุบ

โง่...
พี่สาว2คน
ตรงนั้น
นะ...

โทษทีนะ
เส้นทางนี้
ผู้เฒ่าทั้ง4
สั่งห้ามผ่าน
เด็ดขาด

อ๊ะ...
ศัตรู!?
.....

แต่ว่านะ พวกข้า
คือตระกูลชั้นสูง
ของมิบที่มีหน้าที่ปกป้อง
ตำหนักอนเมียว...
ไม่ได้เป็นคนเฒ่า
ขนาดพูดกัน
ไม่รู้เรื่องหรอก
.....

ใช่
แล้ว

นี่...
ว่าไง
?

ถ้าพวกเจ้า
ยอมเสนอร่างกาย
ของพวกเจ้าล่ะก็
จะยอมให้ผ่าน
ก็ได้นะ
?

อ๊ะ
!?

คือตัวจริง
ของ
เบนโทราจ
นะนะ...

ฟัง
หน่อย
สิ

อา...
อาจารย์ซัง

ลัน
ลัน

โฮ...
ทำเป็น
ใจแข็งได้
ก็แค่ตอนนี้
เท่านั้นแหละ
พี่สาว
.....

เดี๋ยวจะ
ทำให้
ติดใจ
เลย..

โฮ

.....
ขาลาเปา
?
แถมมีตั้งดู
.....

น...
นี่มัน..
รู้ว่..

จ...
เจ้า..
รู้ว่

พวก
แก
.....

อย่าเปิดเผย
ความลับ
ของสาวน้อย
ผู้อ่อนแอ

ลี
!!

คึกคัก

คึกคัก

เมื่อ
ได้
เห็น
แบบนี้
นี่
แปลว่า
?

จันนี่
?

อ้อ
...

เป็นผู้ชายแท้ๆ
แต่ดันแต่งตัว
เป็นผู้หญิง!!
บังอาจหลอก
พวกข้าได้นะ!

แถมตัวนางวิเศษอีก

เจ้า
กะเทย!
ฆ่าให้ตาย
เลย!!

ตายชะ!!

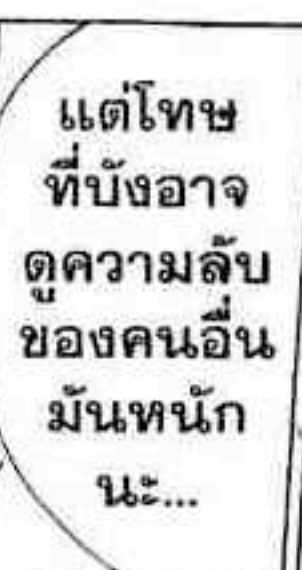
ตุบ
ตุบ

อาดาวิ
ซัง..
ข้าจะ..

..ช่วยไม่ได้นะ!
ตอนนั้น
ไม่ได้บาดเจ็บ
เจ็บป่วยอะไรเลย
ไม่ค่อยอยากใช้
สีกเท่าไร...

แต่โทษ
ที่บังอาจ
ดูความลับ
ของคนอื่น
มันหนัก
นะ...

...
เอ๋
!?

ครี๊ด

สวรงค์
เอ๋ย

ปฐพีเอ๋ย
ปฐชน
เอ๋ย

ในนาม
แห่งพลัง
ธรรมชาติ
ผู้สร้างสวรงค์
สิ่งทั้งปวง

ด้วย"จิต"
แห่งข้า
ของจง
"พิณาศ"
!!

thairangda.com

จุด
วิญ
ญาณ

THEMAGICA
themagica.net

อะ...
อะไรกัน?
พลังในร่าง
ถูกดูดออก
.....

ไป
.....

๓
อาก

!!

พละบ

ตัง

ก...
กรีด!!

ตัง

น...นี่มัน
อะไรกัน
.....

ม...
มมม
—
!?

...เฮอะ
คิดจะฆ่าข้า
ยังเร็วไป
หมิ่นปิ่นนะ
.....

ตัง

thaimanga

“จิต”
ของพวกเจ้า
ถูกขุด
ออกมา
จนหมด
แล้ว

นี่...
นี่...
.....

รูปร่าง
จริงๆ

วิธี
การต่อสู้
ของ
อาคาชิซัง
—
!?

นี่!
เรื่องตัวจริง
ของโทะราจัง
นะ

อ๊ะ...
ค่ะ

ถึง
ขนาด
ของ
มือ
นี่!

..อ้อ!
รูปร่างของ
อาคาชิซัง
จะแข็งแรง
กว่าเมื่อ...

ที่จริง
แล้วนะ

มัจจุ

ถึงกับ
รับ“มือ”
ของ
ท่านเมคิระ
คนนี้
ได้

เค็ญ

หมั่นจิง!!
อะไรนี่?
ผู้ชาย
ใส่เสื้อคลุม
นั่น!!

ม...
เมคิระ
!?

คนๆนี้
คือเมคิระ
ในเร
ชาเพลงเทพ
ที่แท้จริง

ที่
โอะคุนิซัง
พูดถึง
—
!?

เค็ญ

เค็ญ

แถม“มือ”นั้น
มันอะไรกัน?
ราวกับผนึกอะไร
เอาไว้อยู่
.....

นี่นาย มัน
สียมารยาทนะ!?
จู่ๆก็
จมตึมาแบบนี้
ไม่มีมารยาท
เอาซะเลย!!

ดา...
ดาจารย์
ซัง!!

ดูท่าจะรู้จัก
วิธีการ
หาเรื่อง
นี่นะ.....

ใช่แล้วละ...
อยากจะพูด
แบบนี้
อยู่หรือ
นะ...

เฮอะ...
โทษทีนะ...
พอดีไม่รู้จัก
มารยาทต่อกะเทย
นะ

thaimanga

แต่
คู่ต่อสู้
ของพวกเขา
คือยักษ์นี้
ก่อน
.....

เอ่อ..
คือ..

อะไรนะ!
ยักษ์นั้นนะ
เป็น
12ขุนพลเทพ
ด้วยจริงหรื?
ที่ทางกองทัพ
อ่าว?

เอ๋..
รู้สึก
จะเป็น
ชั้นพระ

ซาสุเกะคุง
ที่เคยสู้กับ
ชั้นพระ
เคยพบ
เอาไว้

ชั้นพระนั้น
พอรู้สึกตื่นเต้
จะสร้างละออง
ที่สามารถละลาย
ได้ทุกอย่างออก
จะตูดไม่ได้
เลยละ....

เอาละ
ชั้นพระ
ตาเจ้า
ออกโรง
แล้ว

เอ๋..
เอ่อ..

เอ่อ..คือ
ข้าชื่อ
ชั้นพระ
เป็น 12
ขุนพลเทพ
ค่ะ!!

ข...
ขอฝากตัว
ด้วย
นะคะ...

ทา
!?

ข...ข
ฝากตัว
ด้วย.

เอ๋อ...
ข้าเกิด
เดือนมีนาคม
วันที่3ราศีมีน...
ด..ตอนนี้
อายุ14ปี

อ่า...เอ๋อ...
งานอดิเรก
คือ
เล่นเชือก
.....

ฝากตัว
ด้วยค่ะ

คคค

ก..การ
แนะนำตัว
ของเรา
ใช้ไม่ได้
จริงๆด้วย
!?

เป็นเว
ชุนเพล
เทพ
ที่
ยอดเยี่ยม
มาก

ชั้นเทระซัง...
รู้ว่า
เธอจริงๆแล้ว
ไม่อยากจะสู้
กับพวกเรา
.....

อ่า
แล้ว
คือ

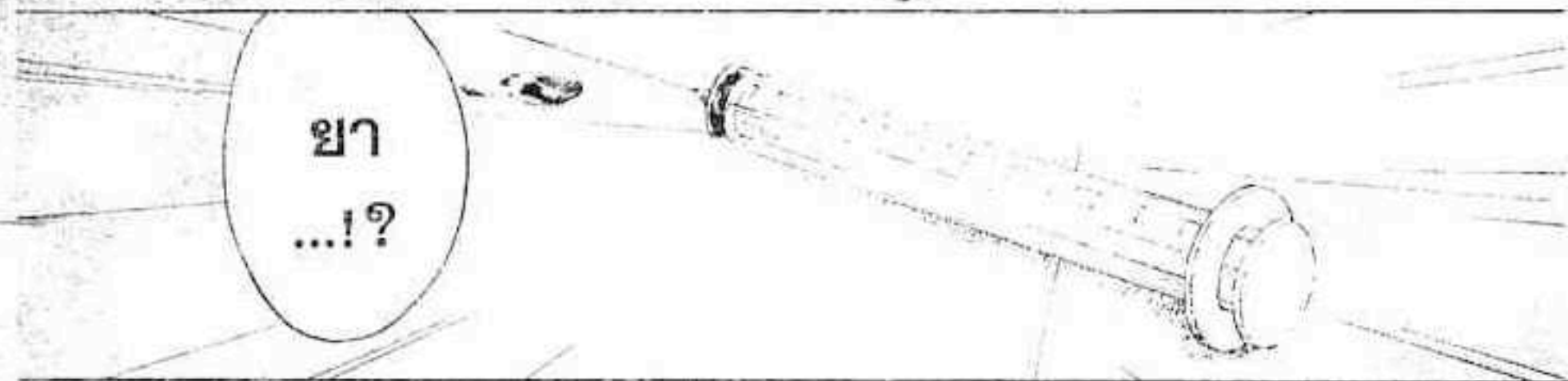
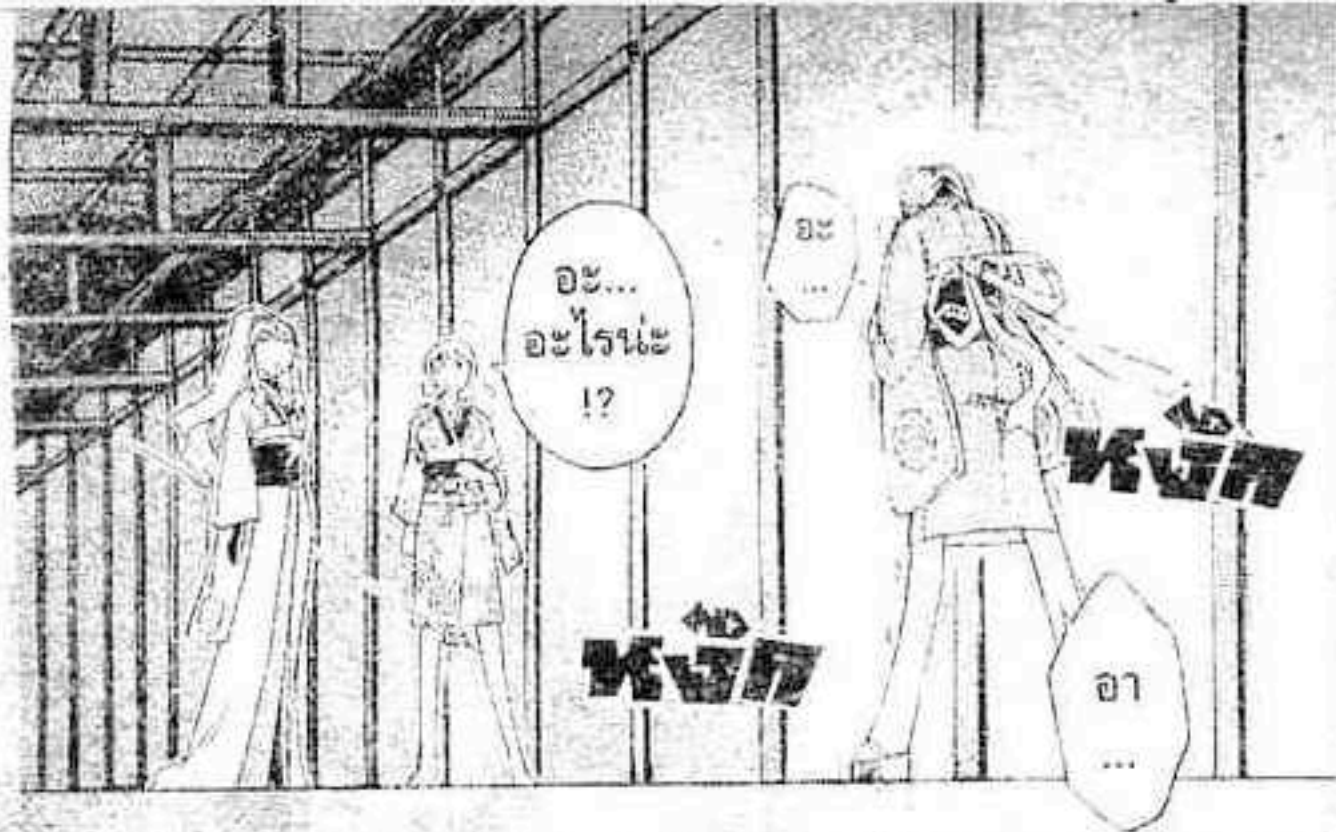
ซึบ

เอ๋
!?

เอ๋อ
คือว่า..

ซึบ

....
เอ๋
!?

ช่วงเวลา
ที่ลอกคราบ
จากดักแด้
เป็นผีเสื้อ
....!!

ฮ่า

....

ซึ้น
เท
อะ

โลก
คราบ

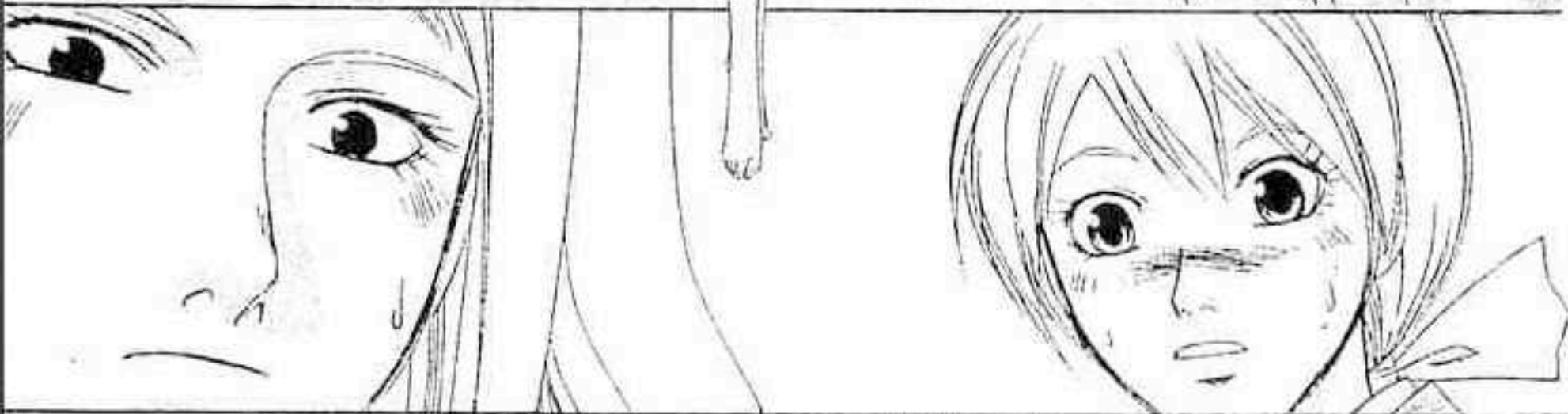
!

SAMURAI DEEPER

KYO

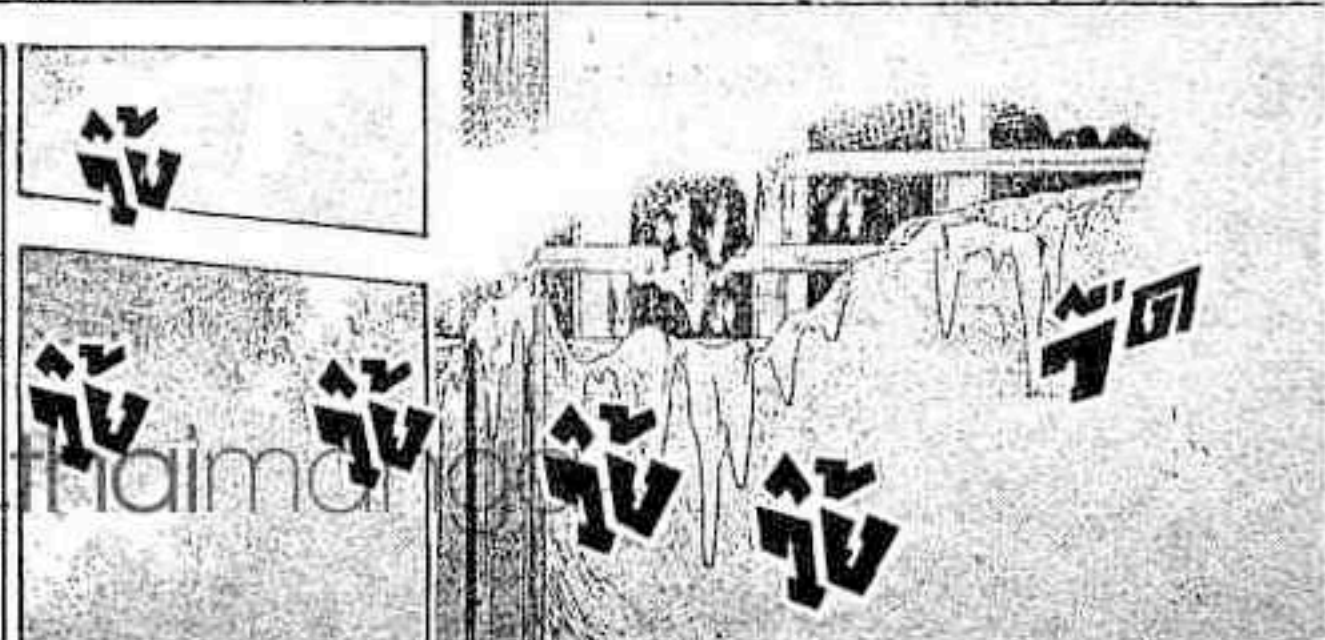
เคียว

ตอนที่ 184 โดนเรียกว่า "ปีศาจ"

ฆ่า

....

殺

殺

殺

殺

殺

殺

จ...
รอบๆตัว
ชั้นเทระ
ค่อยๆ
ละลาย
!!

กรจต
!!

ห...นี่
ละอองที่ละลาย
ได้ทุกอย่าง...
รุนแรงยิ่งกว่า
ที่ได้ยินจาก
ชาสุเกะคง
มากเลย

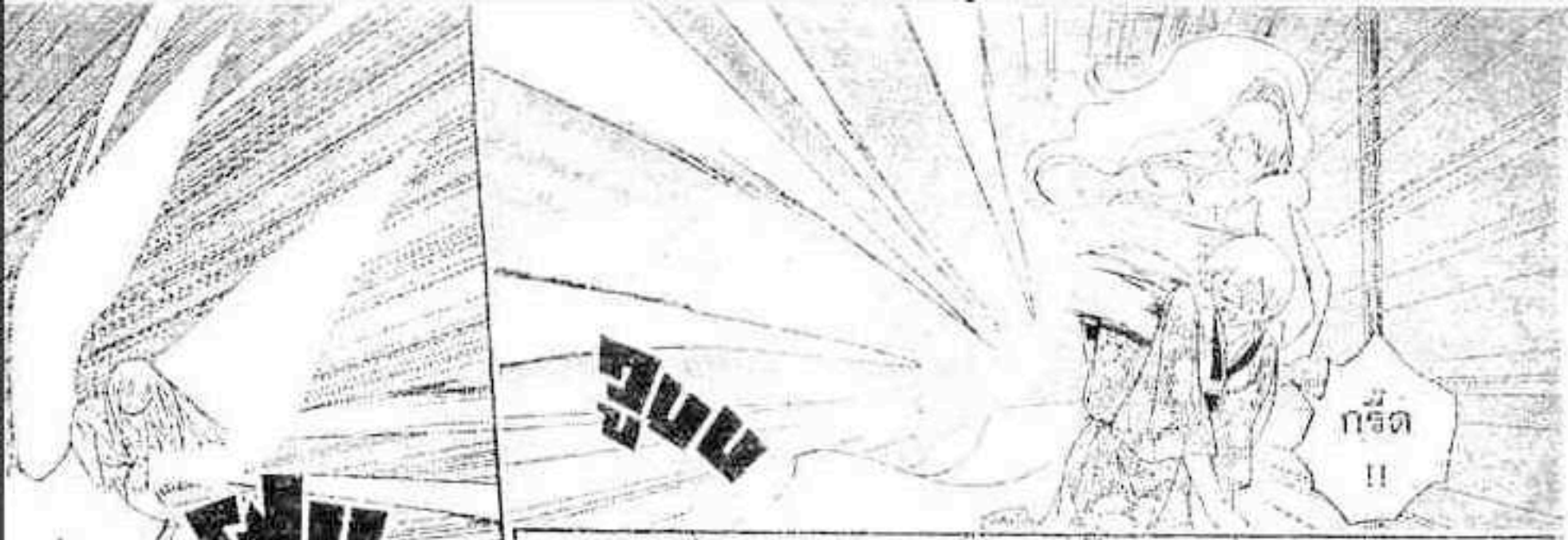
ลมที่
เมื่อก่อน
นี่เมื่อ
ที่ได้รับสาร
ติดปลอก
จริงๆ

..แต่
ไม่ใช่เพียง
แค่นั้น

อา...
เอ่อ...

แม่แต่นิสัย
ของชั้นเทระ
ก็เปลี่ยนไป
ด้วย
....!!

ฆ่า
....

ซ่า !!

ฟุบ

ฮูบ

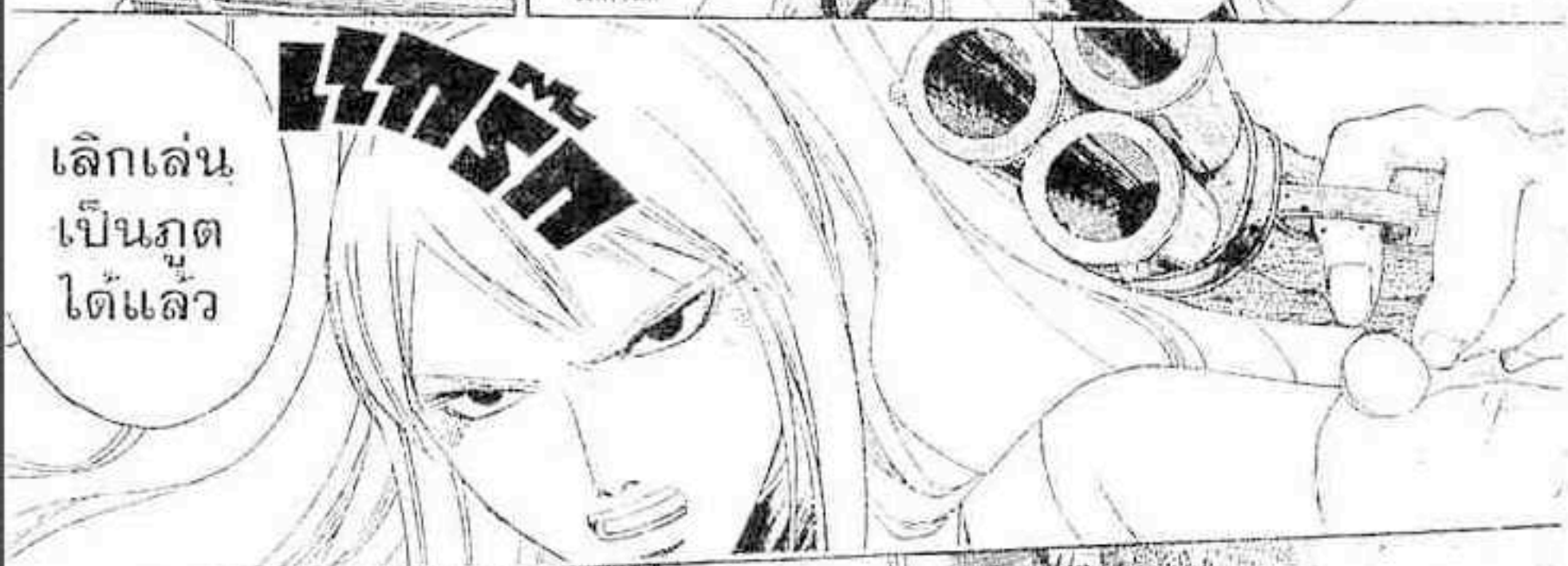
กรัด !!

นี่... ทำไมเงา... แฉกๆ ก็ไม่มีการ จักการ...

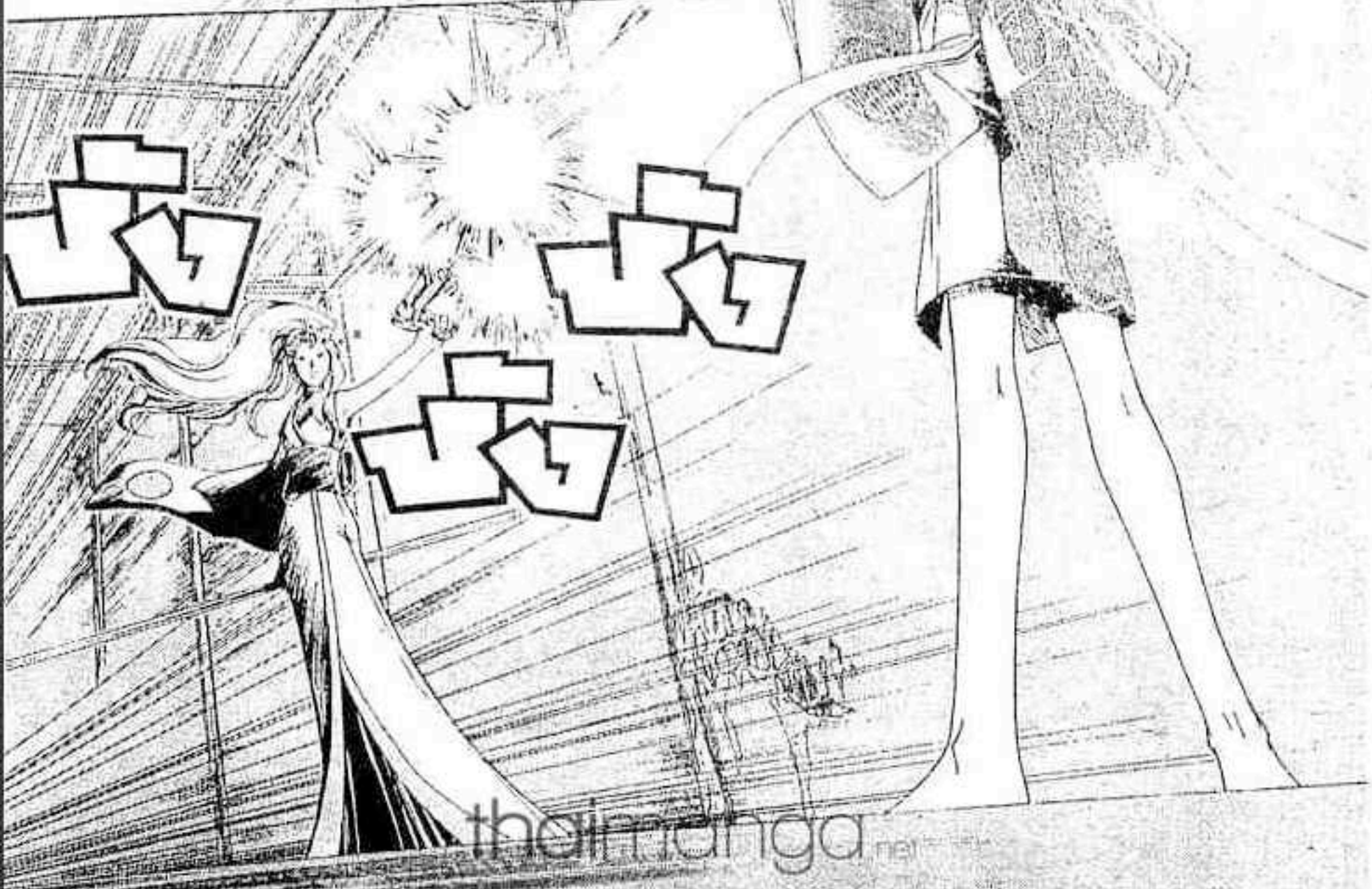
บูบะจิง หลบไปซะ

เอ!?

เลิกเล่น เป็นภาคได้แล้ว

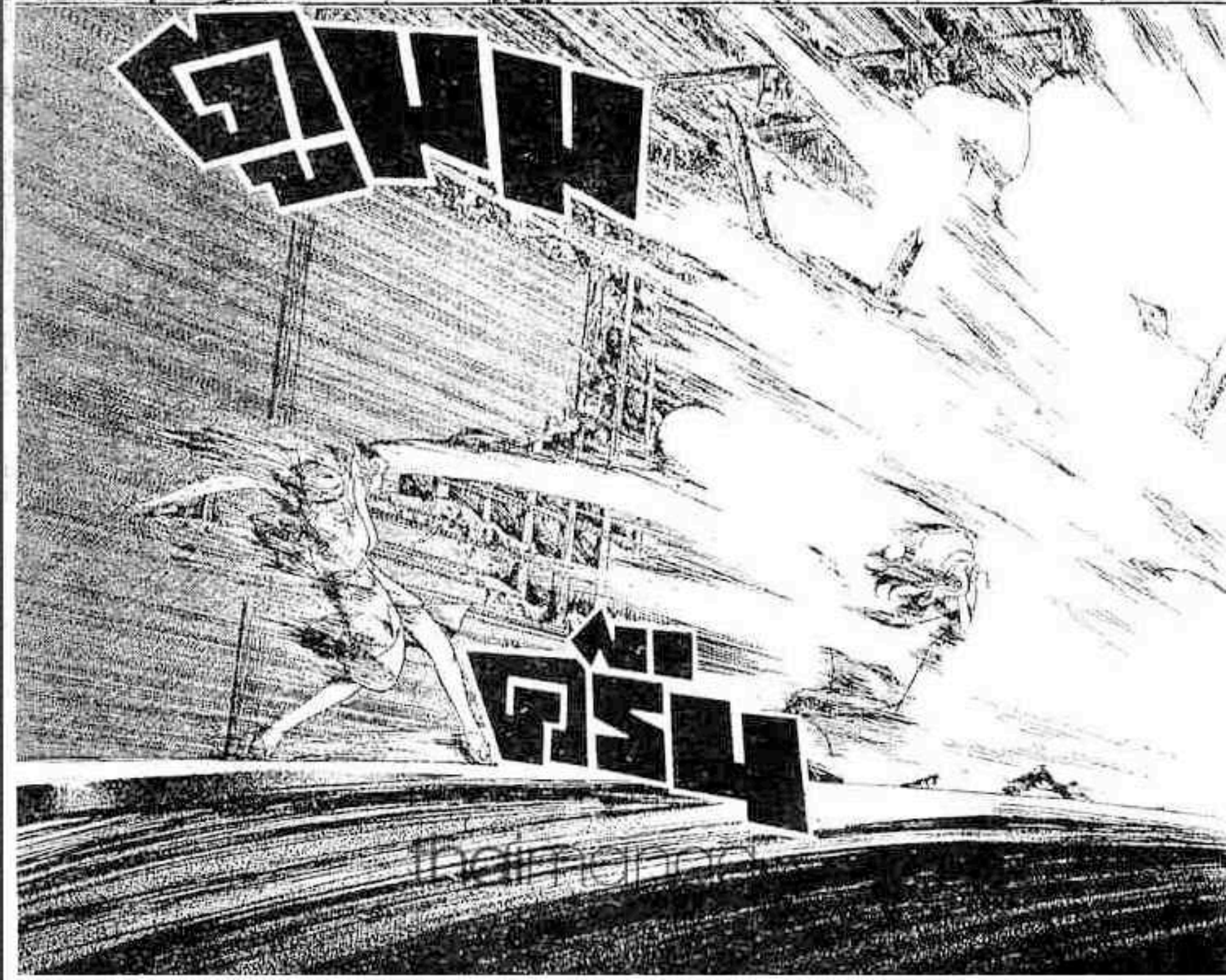
ฟุบ

ปัง

ปัง

ปัง

อา....
ตกใจ
หมดเลย
อาตาริซัง

กรี๊ด !!

อี๊ะ !?

อา...
อาตาริ
ซัง
....

ทำไมถึง
มาหลบอยู่
ข้างหลังข้า
ล่ะ?
อาตาริซังเป็นเซียวทง
โยไรโงโง!

เอ...!?
ก็อาตาริ
ไม่ยากให้
เสียผ้าละลาย
นี่นา

ถึงอย่างนั้น
ก็ไม่ควร
เอาคนอื่น
เป็นโล่
นี่นา!

ที่คิดว่า
ตัวเป็นขลุ่ยจริง
ซะที
นี่จะเป็นแผล
นิดหน่อย
ก็ยิ่งดี
อยู่ปะ

ว่านี่งไรปะ...!
อาตาริซัง
นี่แหละ
เป็นผู้ชายแท้ๆ
อย่ามาใส่ใจกับ
เรื่องเด็กขลุ่ย
นี่!

อาตาริ
ไม่ใช่ผู้ชาย
สักพอย
ะ

ไม่ต้องงก
"สี"ปะ!!
เป็นผู้ชาย
ของแท้
โยไรโงโง!

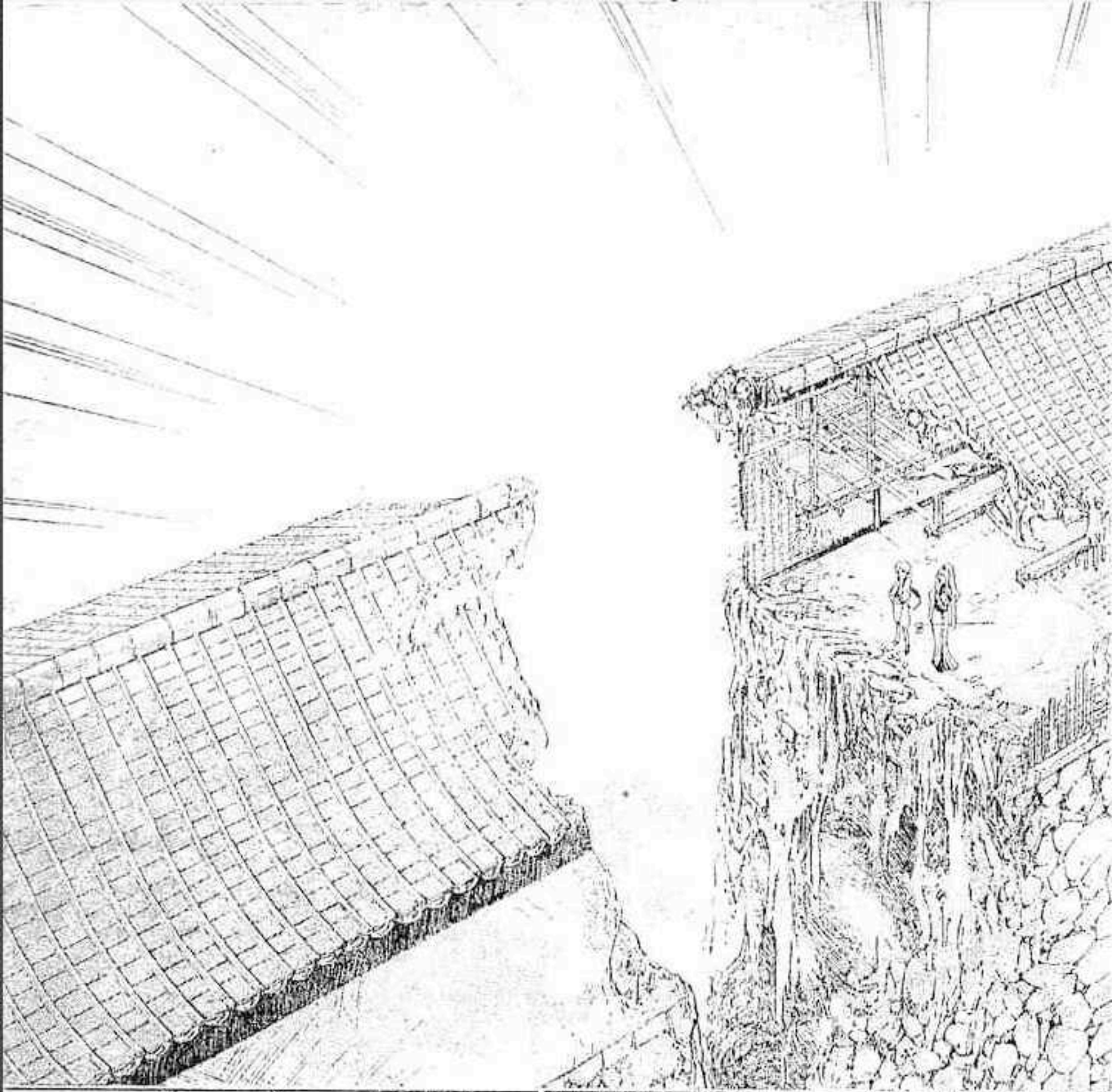
ปัง
ปัง
ปัง

ว่าแต่
ระหว่างที่
คุยกันอยู่นี่
กลายเป็น
เรื่องใหญ่ขึ้นมา
แล้วละ

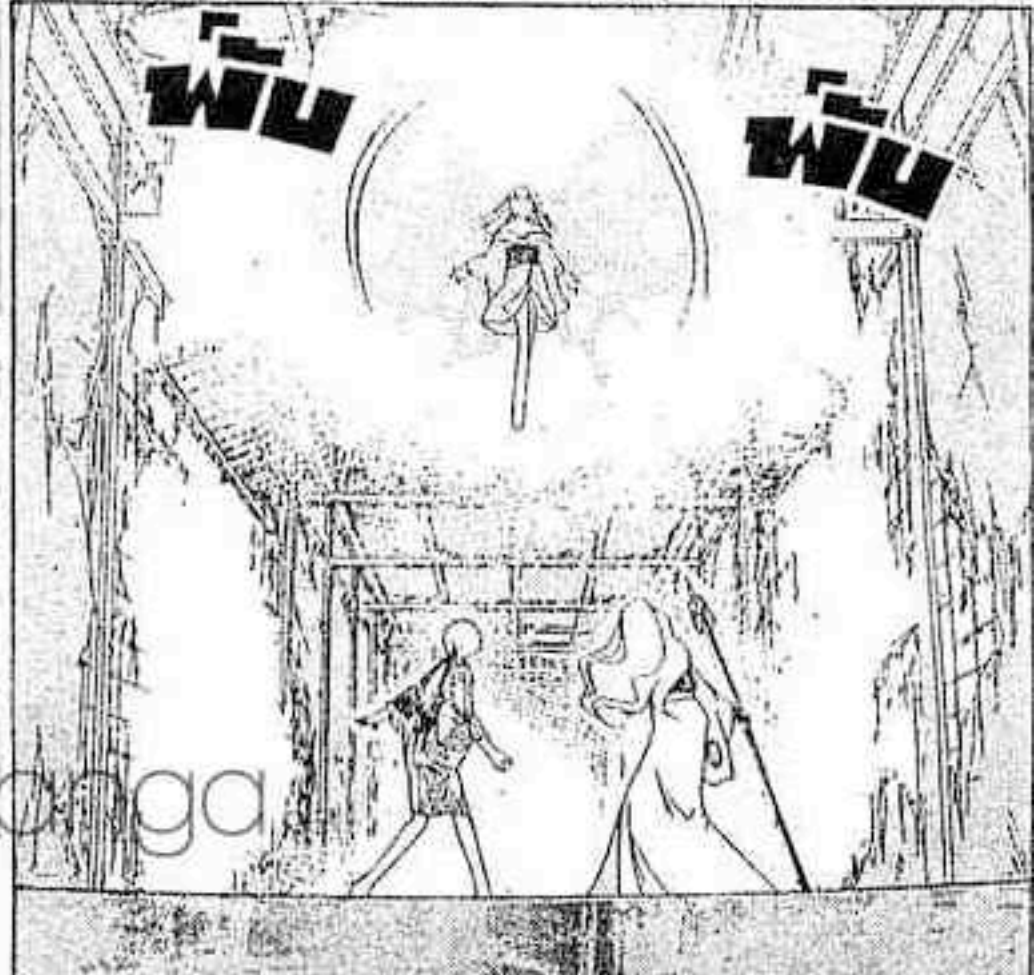
มันเป็นพูด
แบบนั้น
คิดจะเบี่ยง
ประเด็น
ละก็
เรื่องนั้น...

ด้านนอกของ "ประตุนานที่ 2" เป็นภูเขาแบบนี้อะ...
 อ่า... กลายเป็นเรื่องยุ่งแล้วสิ

อะ... ถ้าเป็นแบบนี้ละก็ ใช้วิชา "อุดวิญญาน" ของอาจารย์ซึ่งจัดการใหม่? ก็คงไม่ได้ละมั้ง...
 อะ... ไทพม... จะใช้วิชาไหนก็ได้... เพราะมันจะทำให้...
 ...มัน...
 พุดเรื่องอะไร...
 ...

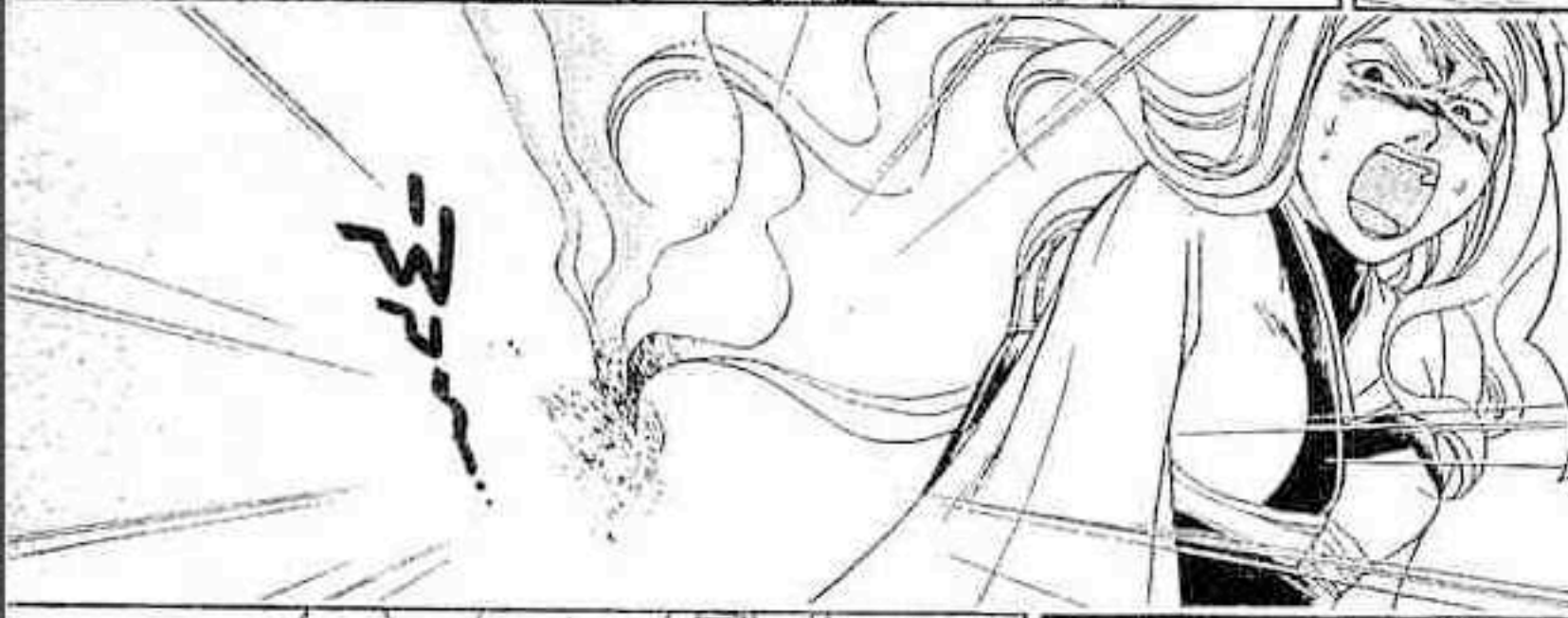
บริเวณรอบๆ
ถูกละลาย
หมด
ไม่มีทางหนี
อีกแล้ว
!?
ตั้งแต่เมื่อไหร่กัน

...ให้ตายดิ
ข้าไม่มี
เวลาว่าง
มาเล่นด้วย
หรอกนะ

ข้าต้องรีบ
ชิงช่างเดียว
กลับมา
แล้วให้เตี่ยวรับข้า
เป็นเจ้าสาว....

กรีด...!!
ณะ...ณะ...ณะ...
ผม
อันแสนสวย
ของข้า
!!

อากาศ
ขึง
!!

จะ...
เจ้าทำอะไร
ของเจ้านะ!!
ผมของข้า
...!!

ฮึม!!
โมโห
แล้วนะ!!
เตรียมใจไว้
เลยนะ
ขี้ขี้เด็กน้อย
!!

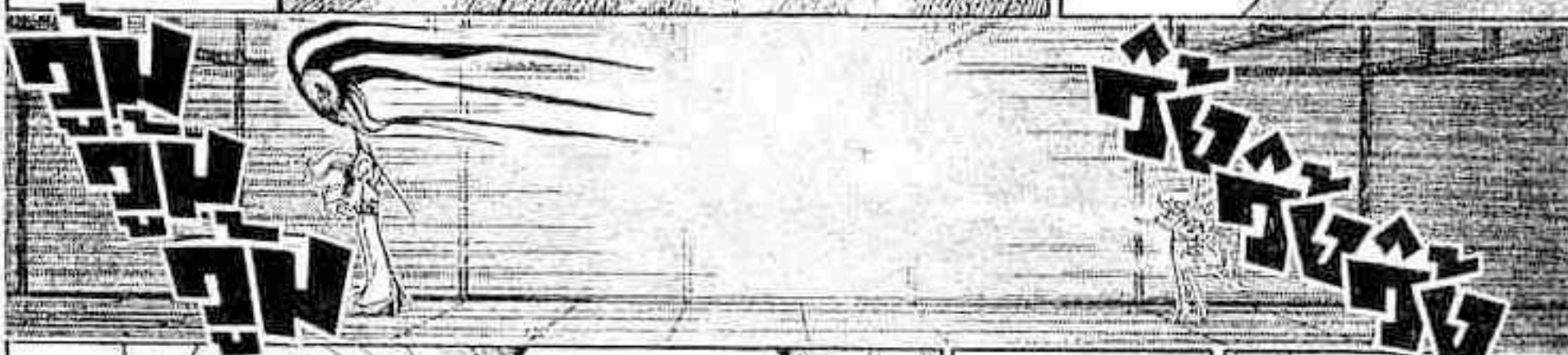
ฮา

ฮา

“ดูด
วิญญาณ”
!!

ฆ่า
!!

อากาจิ
ซัง
!!

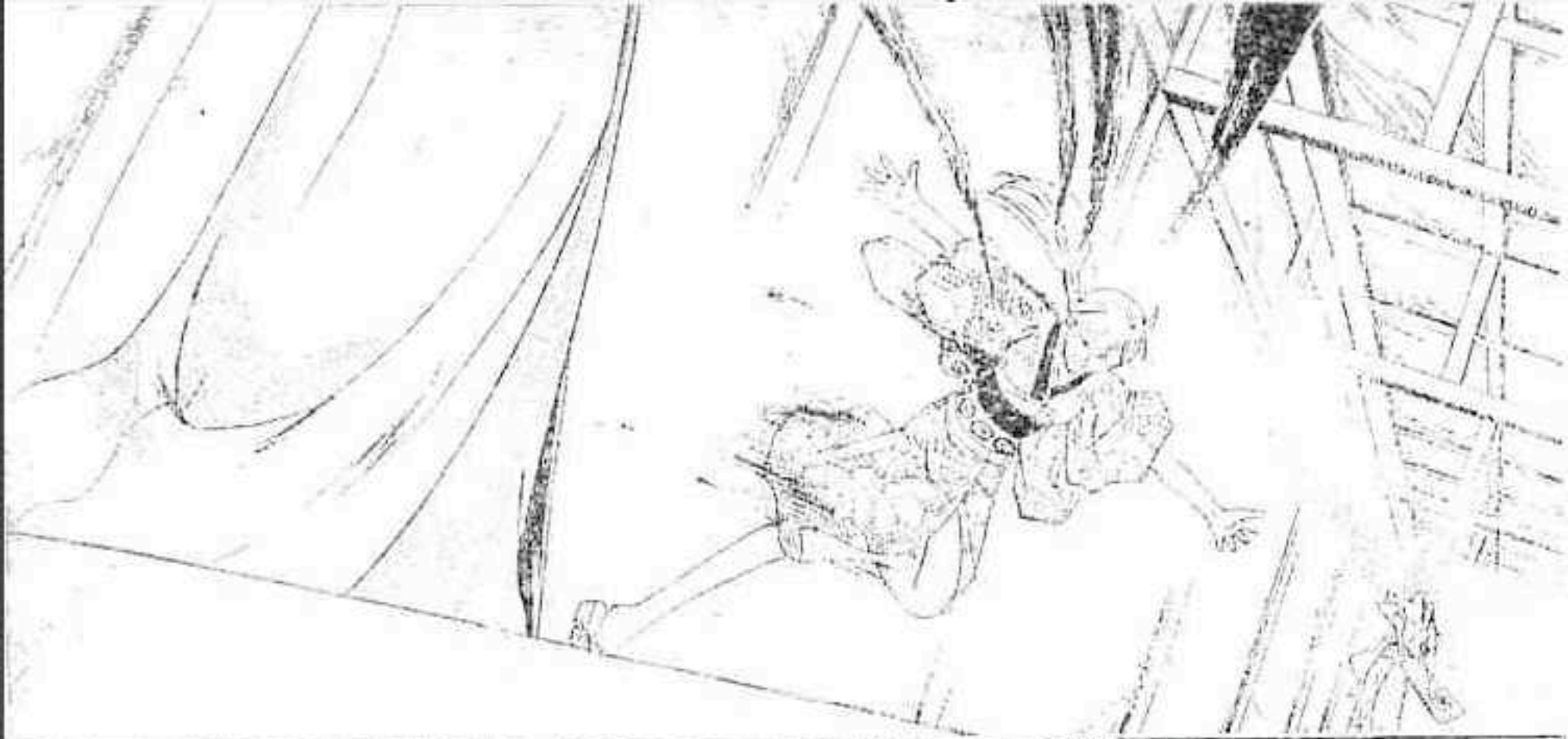
ถ้าเป็นเวท
“ดูดวิญญาณ”ล่ะก็
สามารถโจมตีกันแหละ ได้
โดยที่ไม่ต้องสัมผัส
อากาจิซังเป็นเวท ได้เปรียบ
อย่างเห็นได้ชัด
แต่ที่ว่านี้จะ ใช้ความตั้งใจ
ของซังแหละแน่เวี

รับรู้
ถึงความแค้น
ของเส้นผม
ที่เป็นชีวิต
ของผู้หญิงชะ
ยิบเด็กน้อย!!

จะดูด
“พลังชีวิต”
ให้หมด
จนหยุดสุดท้าย
เลย

นี่

....

ยุบะจิ้ง

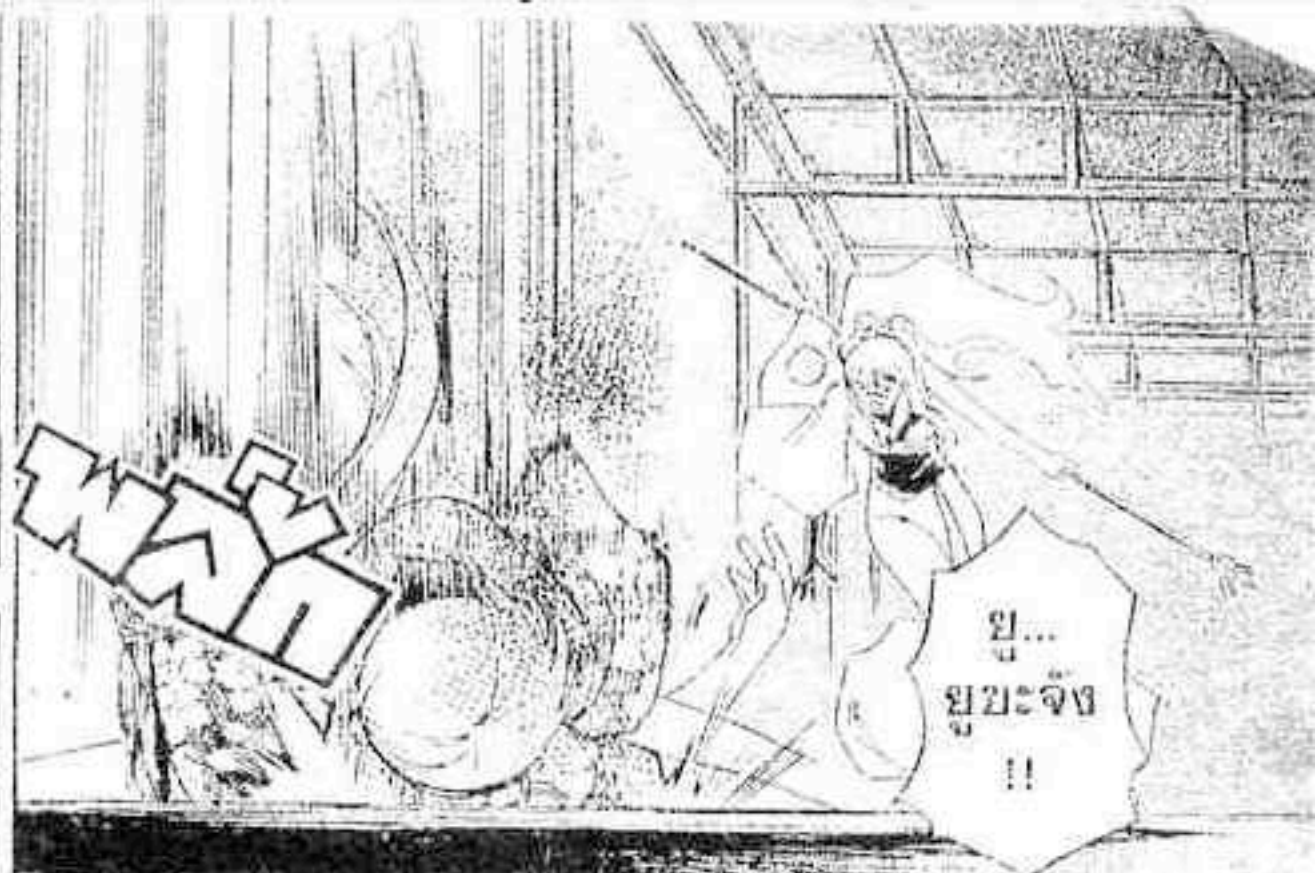
!?

กรวด

thaimanga.com

ฮึ่ม !!

พชค

ยู...
ยูขะจัง !!

เจ้าบ่าว
รีเปล่า!
คิดอะไร
อยู่กัน
!?

ด้าข้า
พยุดมือข้าไป
ทน้อยเดีซว
ลละก็
เจ้าได้ตาย
ไปแล้วนะ
!?

ชะ...
ขอโทษค่ะ
อาตาริยัง
....

ตะ...แต่ว่า..
พอเห็น
แบบนั้นแล้ว
ข้าก็
ไม่อาจทนอยู่
เฉยๆได้...

เอ
...!?

ฮึ่ม

....
ไม
....

ฆ่า

....

ไม่
อยาก
ฆ่า

....

ฆ่า

....

ฆ่า

....

ไม่
อยาก

....

ฆ่า

....

ซัน
เทระ
....

ที่จริงแล้ว
เด็กคนนั้น
ไม่คิดจะสู้เลย...
แต่เพราะ
ยามือครู
เลยเปลี่ยนไป
....

นั่น
นะ
....

ต้องเป็น
ใจจริง
ของเด็กนั้น
แน่....

ไม่อยาก
ต่อสู้
ไม่อยาก
ทำร้าย
ใคร!!

ยูยะจัง
....

ไม่มี
ใจสู้!
ไม่เกี่ยวกับ
หรอก

ซันเทระเป็นนักรบ
ที่ถูกตระกูลมิบ
สร้างขึ้น
เพื่อการต่อสู้...
ไม่เกี่ยวกับว่า
ยัยนั้น
มีใจจะต่อสู้ไม่
หรอก....

มีชีวิตอยู่
เพื่อการต่อสู้
ตายเพื่อการต่อสู้
เป็นคิกคา
เพื่อการนั้น
นั่นแหละ

ในเมื่อ
ปฏิเสธ
สิ่งนั้นแล้ว
เด็กที่เหมือนกับ
"ปีศาจ"แบบนี้
ก็เป็นที่รังเกียจ
ไม่มีใคร
อยากเข้าใกล้
....

ยัยนั้นนะ
เพื่อจะมีชีวิตอยู่
แล้ว
ไม่มีหนทางอื่น
นอกจากต่อสู้
เพื่อตระกูลมิบ
เท่านั้น...

....
"ปีศาจ"
....

เฮ้
ชั้นเพคะ!!
จัดการซะสิ
เจ้าโง่มี
ทางเลือก
หรือ

ถ้า
อยากจะมี
ชีวิตอยู่
ก็จงสู้
ซะ...!!

ฮ่า...
แปะ แปะ

ฮือ...
แปะ แปะ

เพราะ
เจ้าเกิดมา
เพื่อ
การนั้น
เท่านั้น

จะ...
...

ฆ่า
....

ซึซึซึ
ซึซึซึ

ซึซึซึ

ฆ่า
....!!

ฆ่า
!!!

น...นี่
ชาสเกะ
คง...

มันโดน
จะทอดยาว
ไปถึงไหน
กันนะ

ไม่รู้อีก...
ยังไงก็ไม่
เท่าที่จะไปได้ล่ะนะ...
เส้นทางของ
"ประมุขบานที่ 3" นี้
อาจจะเชื่อมต่อกับ
กับตำหนักอานเงี้ยว
ก็ได้

โอ...
มัน
สินะ

ที่จริง
อยากจะทำ
สักหน่อย...
แต่คงโดนตัดทำ
เป็นเคาน์ตีแล้ว
นี่เลยพูดไม่ออก

จะ...
จะมีเจ้า
กันเถอะ !!

อ่า
อ่า

ท่านนี่...
ถึงจะแก้ตัวแทน
แต่เมื่อก่อน
ก็เคยเป็นอินทรา
แห่งราชชนพลเทพ
ใช่ไหมล่ะ ?

...อ่า...
ใช่แล้ว
...

จะ
งั้นบอก
หาเออยสิ

นี่...
คุณป้า
แห่ง
อิชิมะ...

"พี่สาว
แห่ง
อิชิมะ"
ต่างหาก
!?

ข้อมูลของ
12ชนพลเทพ
ที่แท้จริง
ที่ท่านรู้
....

ไม่ใช่
12ชนพลเทพ...
แต่เป็น
มาโคระซัง
ไซโหมะล่ะ?

...ได้
จะบอกให้ฟัง
เรื่องหนึ่ง
เป็นพิเศษ
ก็แล้วกัน
ที่วังของข้าพเจ้า
ด้วยนะ

เท่าที่ข้ารู้
12ชนพลเทพ
ที่แท้จริงนั้น...

จะเรียกว่า
เป็นกลุ่มผู้มีพลัง
ในการต่อสู้สูงสุด
แม้ใน
บรรดานักรบ
ที่ถูกสร้างขึ้น
ของตระกูล
ก็ว่าได้

แต่ข้า
รู้สึกว่ามี
แม้แต่
คนเดียว
ที่ติดต่อสู้
เพื่อ
ตระกูลมิบุ
อย่างแท้จริง

นักรบผู้บ้าคลั่ง
ทั้ง4คนนั้น
เห็นได้ชัดเจนเลยละ
ซินดาระซังเอง
ข้ารู้สึกเหมือนเขา
ปิดบังอะไรบางอย่างอยู่
มาโคระซังเอง
ก็รู้สึกเหมือนสับสน
อะไรอยู่....

...
สืบ
สน
?

หลักฐานก็คือ
ทั้งที่เขาปรากฏตัว
ต่อหน้าท่าน
หลายครั้งแล้ว
แต่กลับไม่คิด
จะฆ่าท่านจริงๆ...
ทั้งที่มีโอกาส
แท้ๆ...

โคทาโร่

ส่วนอันแทระซัง
กับซันแทระซัง
นั้น
อยู่รวมกลุ่มด้วย
โดยไม่เกี่ยวกับ
ความตั้งใจ
ของตัวเองเลย

เพราะ
มีแต่ที่นั่น
เท่านั้น
ที่เป็นที่อยู่
....

ที่อยู่
....

ใช่แล้วละ...
โดยเฉพาะ
คุณเพราะนี่ถึง
ดูเหมือนไม่มีใจจะเดิน
แต่ได้รับการขอร้อง
ความสามารถใน
จึงกลายมาเป็น
12 ขุนเพรชเพชร

ขึ้น
ทะเล
....

รัก
ก็ชอบ

หยุด
เถอะ
....

....
จะว่าไป
ก็จริง
....

แต่
ช่วยไม่ได้
พรอ
น่ะ

เพราะ
ละอ่อนนั้น
พล่อนจึงไม่เคย
สัมผัสถูกคนอื่น
แม้แต่ครั้งเดียว...
เป็นเด็กที่ไม่รู้จัก
ความอบอุ่น
ของผู้คน

การที่เด็กคนนั้น
จะใช้ชีวิต
ร่วมกับคนปกติ
มันอาจจะ
ยากเกินไข
ก็ได้...

ไม่เคยสัมผัส
ถูกคนอื่น
แม้แต่
ครั้งเดียว?

...เพราะถ้าสัมผัสถูก
ก็จะละลายยังไงละ
ถึงอยากจะสัมผัส
ก็สัมผัสไม่ได้

แต่
ว่า...
ถึงอย่างนั้น
สิ่งที่จำเป็นที่สุด
สำหรับเด็กคนนั้น
ในตอน
นี้อาจจะเป็น
ความอบอุ่น
ของมือของคุณ
ก็เป็นได้

มือ
ของ
คน
....

ใช่
แล้ว

ความอบอุ่น
ของคน
ที่ไม่
อาจจะ
สัมผัส
ได้
....

ข้าแพะ!
ฟังหน่อยเถอะ!
พวกข้าเอง
ก็ไม่อยากสู้ด้วย
เหมือนกันนะ!
ได้โปรด
หยุดเถอะ!!

ปัง!
ปัง!
ปัง!

นี่... ข้าแพะ!!
ขอรับรอง
ล่ะ!
นี่... ฟัง
หน่อย
สิ!!

เปล่า
ประโยชน์...
ยัยนั้น
เป็น "ปีศาจ"
อยู่แต่เดิม
แล้ว

"ปีศาจ"!!

เห็นว่า
โทคิจิไร
รักษา
บาดแผล
จนเป็นได้
ล่ะ!!

เด็กที่
น่ารังเกียจ
อย่าเข้า
มาใกล้
นะ!!

ไม่ใช่...!!
ผมไม่ใช่
"ปีศาจ"
นะ!!

อย่าเรียกผมว่า
"ปีศาจ"
ให้ผมเจ็บปวด
ด้วยเถอะ
!!

โทคิจิไร
มาแล้ว...!!
เดี๋ยวถูกฆ่า
เป็นเง็มมีหอก!!
หนีเถอะ
หนีเถอะ!!

อย่ามา
ทางนี้
"เจ้าปีศาจ"
!!

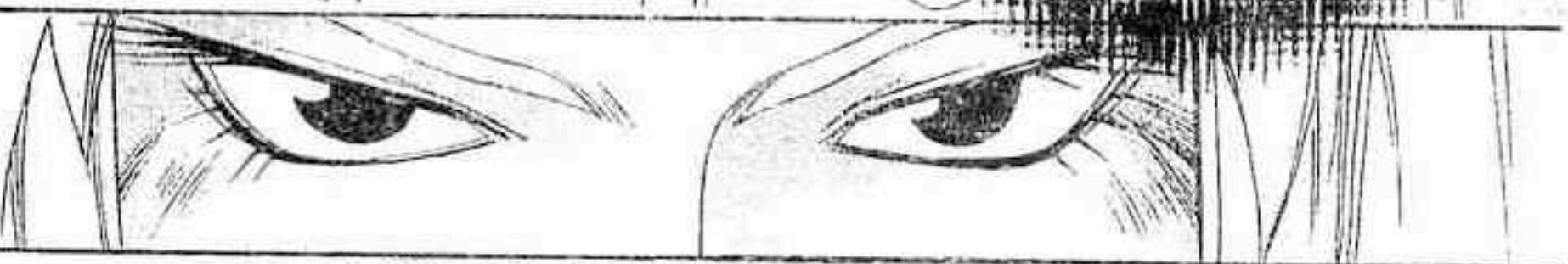
ไม่ใช่...!!
ผมไม่ได้เป็น
"ปีศาจ"
นะ!!

มองดู
ผมสิ !!

ง่า
....

ผม
ไม่ได้เป็น
“ปีศาจ”
!!

ง่า
....

เจ้าช่วยข้า
เอาไว้
ดูเหมือนข้า
จะไม่โต
มากเกินไป

ยุยะ
อึ้ง
....

เกือบ
จะมองข้าม...
สิ่งสำคัญ
ไปแล้ว

อาจารย์ซัง!!
งั้นก็
ไม่คิดจะสู้
กับซันทะเละ
....

ผิด
แล้ว

เอ๋
!?

เออล่ะ...
เข้ามาลี
ปิตาจ
“ชั้นเทอะ”

“ปิตาจ”
ที่ซึ่กล้วนนั้น
มันต้องเจอ
ชัดหนัก ๆ
เข้าไป
ลักเปรี๊ยะง
....

อา...
อาคาริ
ซัง
!?

พะ...
พูดอะไร
นะ...

จะ“ทำโทษ”
ตาม
“กฎแห่งเลือด”
ของจตุรเทพ
ล่ะ

อาคาริ
ซัง
!?

ตุบ
ตุบ

พะ...
ทำไม
....

ทำไมล่ะ!?
อาคาริซัง...
ถ้าเป็นอาคาริซัง
ล่ะก็
น่าจะเข้าใจความรู้สึก
ของชั้นเทอะ
มากที่สุด
แท้ๆ....

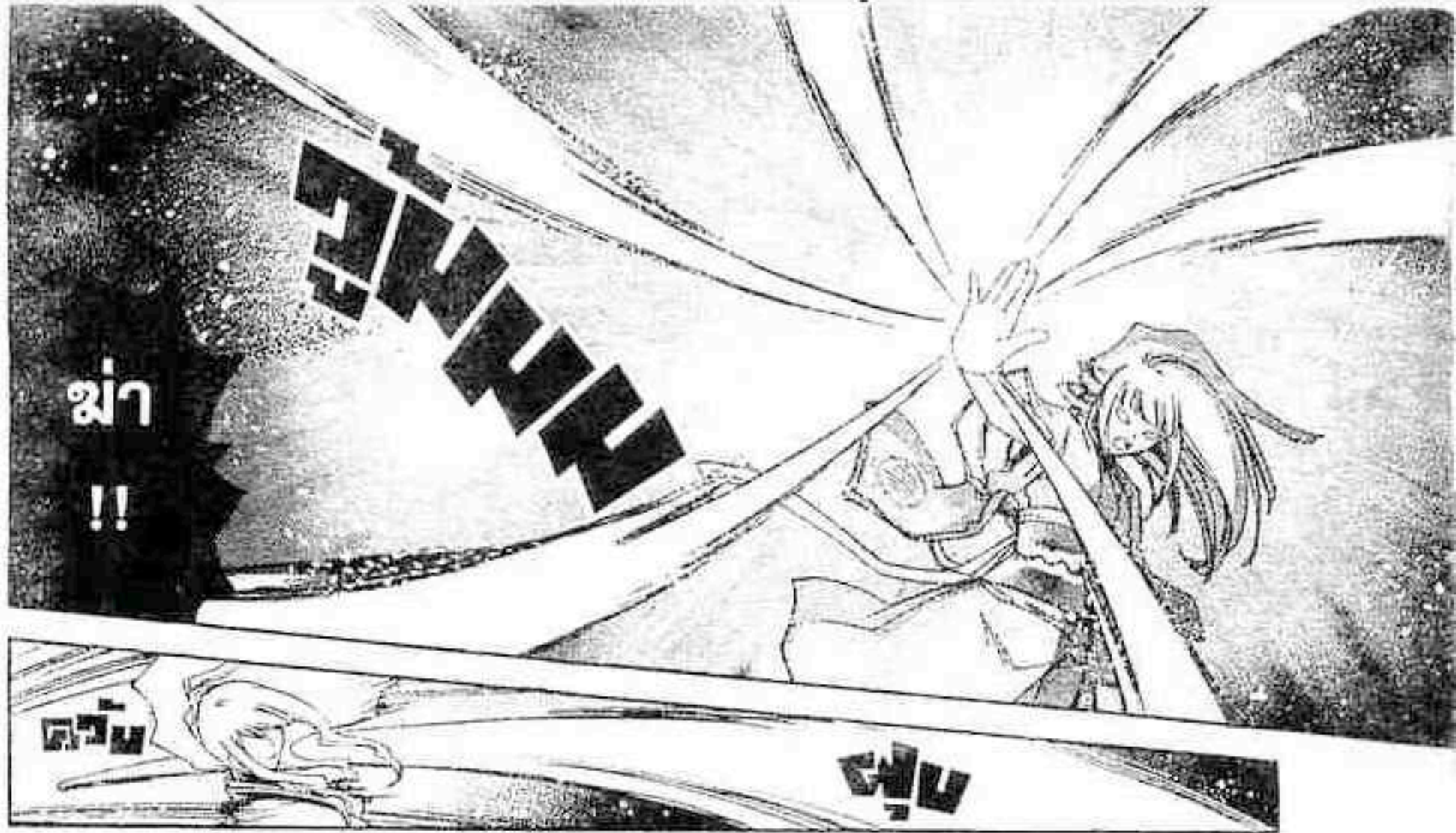
กร๊อ๊

ทำไม

!?

ผู้คิด
ต่อต้าน
จตุรเทพ
จะต้องรับโทษ
“ตาย”
.....!!

แค่นี้เองหรื?
"ปีศาจ"
ชั้นแหละ
ไม่เห็นเท่าไทร
เลยนี่

อาคาริ
ซัง !!

ทำไม
ล่ะ
!?

ถ้าเป็น
อาคาริซัง
ที่ถูกเรียกว่า "ปีศาจ"
ถูกผู้ค
ซังเรียกเต็มคังห์
เพราะมีพลัง
ที่แตกต่าง
จากคนธรรมดา
อะนั

น่าจะเข้าใจ
ถึงความรู้สึก
ของชั้นแหละ
ได้ดีที่สุด
แท้ๆ...

ทำไมถึง
จะสู้กัน

ล่ะ

! ?

SAMURAI DEEPER

KYO

เคียว

ตอนที่ 185 - มือที่อบอุ่น

คุณเรียกว่า "ปีศาจ" "ปีศาจ" แต่ทำไมเห็น จะเทว ไหว่เฉยนี้! แต่ไม่ใช่เขาหรื ทำนเอาควิคนนี้ ไม่ได้หรอกนะ !!

ฮะ ฮะ ฮะ ฮะ

.....
หยุด
นะ

อย่าเรียกว่า "ปีศาจ" นะ.. ข้า.. ไม่ใช่ "ปีศาจ"

thaimanga.com

...
โฮ้ ?

งั้น เจ้าเป็นอะไรล่ะ ?

ข...
ข้า..

ข้า
....

ข้ามีแต่
ต้องทำ
แบบนี้
เท่านั้น
.....

ฮึ...ฮึ...
ต้องฆ่า
.....

เพราะ
ฉะนั้น
.....

ฟว

อย่า
มาขวาง
นะ
!!

ฟว ฟว ฟว

..คิดว่า
การโจมตี
แบบเต็มๆ
จะใช้ได้ผล..

ฮะ
...!?

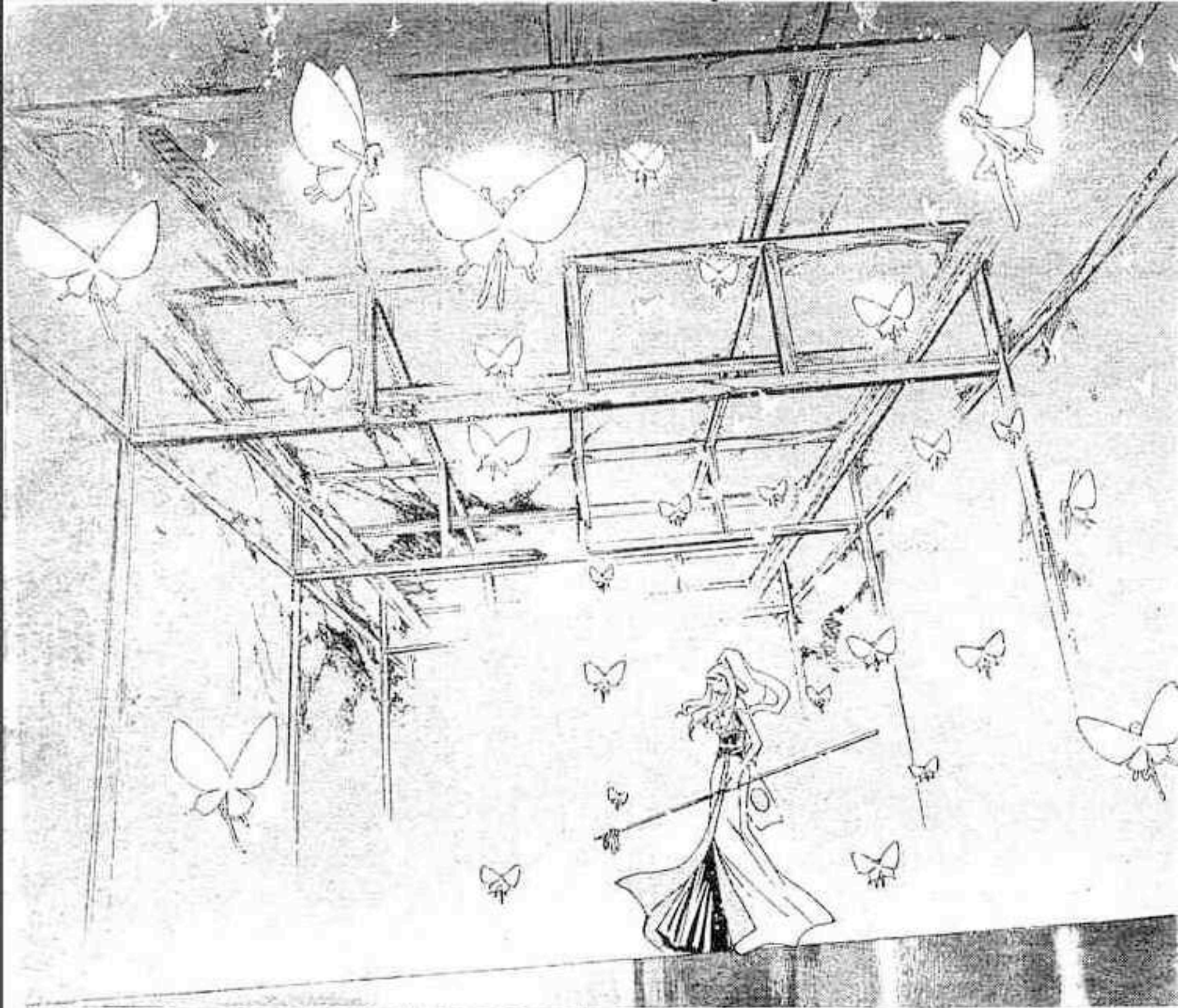
thaiman.com

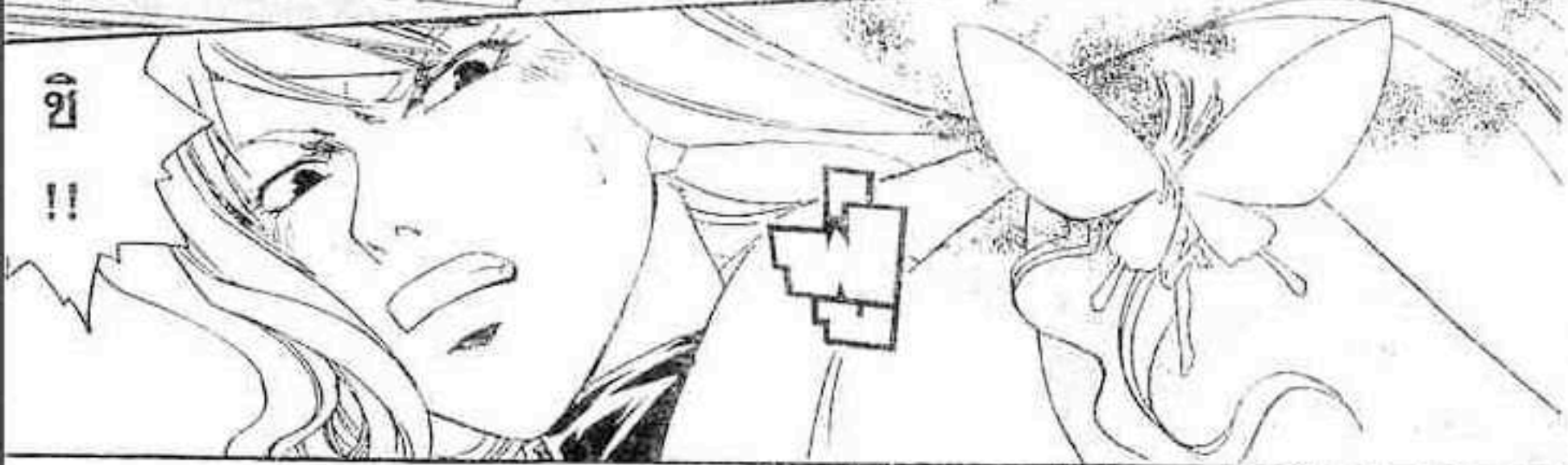

ทวด!!
อะ...อีกแล้ว
ลมของข้า!!
อากาศจริง
สุดสำหรับ
ให้ดีแล้ว
แท้ๆ...

ดง

พวกนี้เสีย
นั้น
มีความคิด
ด้วยหรือ?
โงมตี
อาจารย์ซึ่ง
จากทุกทิศทาง
ด้วยความคิด
ของตัวเอง
!!

ช...ซันเทระ
ทชุดเดอะ!!
ทำไมถึงทำเรื่อง
แบบนี้ล่ะ?
เมื่อก็บอกว่า
ไม่อยากจะฆ่าใคร..
บอกว่าไม่อยากจะ
ทำร้ายใครอีกแล้ว
ไม่ใช่จริง....!!

นี่...
ซันเทระ
!!

...เปล่า
ปะโยชน
นี่

อย่ามา
ทำเป็นพุดจา
เหมือนมีน้ำใจ
เหมือนเข้าใจ
อะไรหน่อยเลย
เจ้าเข้าใจอะไร
บ้างล่ะ?

ผลจากการที่
ไม่มีใคร
ที่คิดจะล้มตัวยัยนั้น
จนถึงเดี๋ยวนี้
จิตใจจึงค่อยๆปิดตาย
ไปรายละเอียดนั้น
ตามความรู้สึก
จนยังทำให้ไม่มีใคร
เข้าใจได้

อะ...
!?

ดูสิ
รูปร่าง
ของ
ชั้นเทระ
นะ....

เดิมที่เป็นแค่
"ปีศาจ"ตัวเล็กๆ
แต่เพราะคนที่ดีแต่พุด
อย่างพวกเจ้า
จิตใจของยัยนั้น
จึงยังถูกทำลาย
เปลี่ยนไปเป็น
"ปีศาจ"ตัวใหญ่
ยิ่งงึล่ะ....

ถึงจะพูดว่าไม่อยากจะสู้
ไม่อยากจะทำร้ายใคร
ก็เถอะ
แต่ในส่วลึกของจิตใจ
ของชั้นเทระนั้น
เป็นจิตใจที่ดำมืด
น่ารังเกียจ
คืบคลานอยู่....

คิดอยากจะ
ฆ่าทุกคน
ที่ไม่ยอมรับ
ตนเอง
นอกเหนือ
จากพวก
ของตัวเอง

ก็...
โกหก
เรื่อง
แบบนี้
!!

ไม่ได้โกหกนะ
ถึงจะทำเป็นพุดดี
สักเท่าไร
แต่ยังไงก็คือ"ปีศาจ"
เสียงของยัยนั้น
ไม่มีใครคิดจะฟังหรอก
ถ้าอย่างนั้น มีชีวิต
ตามที่หัวใจต้องการ
จะไม่ยากกว่าสิ

...
!!

ใช่
แล้ว
ล่ะ..

ฆ่าทุกคน
ให้หมด
ทั้งที่รู้สึก
เคียดแค้น
นั้นแท้ละ
!!

ฆ่า

ฆ่า
...

ฆ่า
...

ฆ่า

ฆ่า
....

ทุกคน
.....

จะฆ่า
ให้หมด
!!

ผมไม่ใช่
"ปีศาจ"
นะ...!!

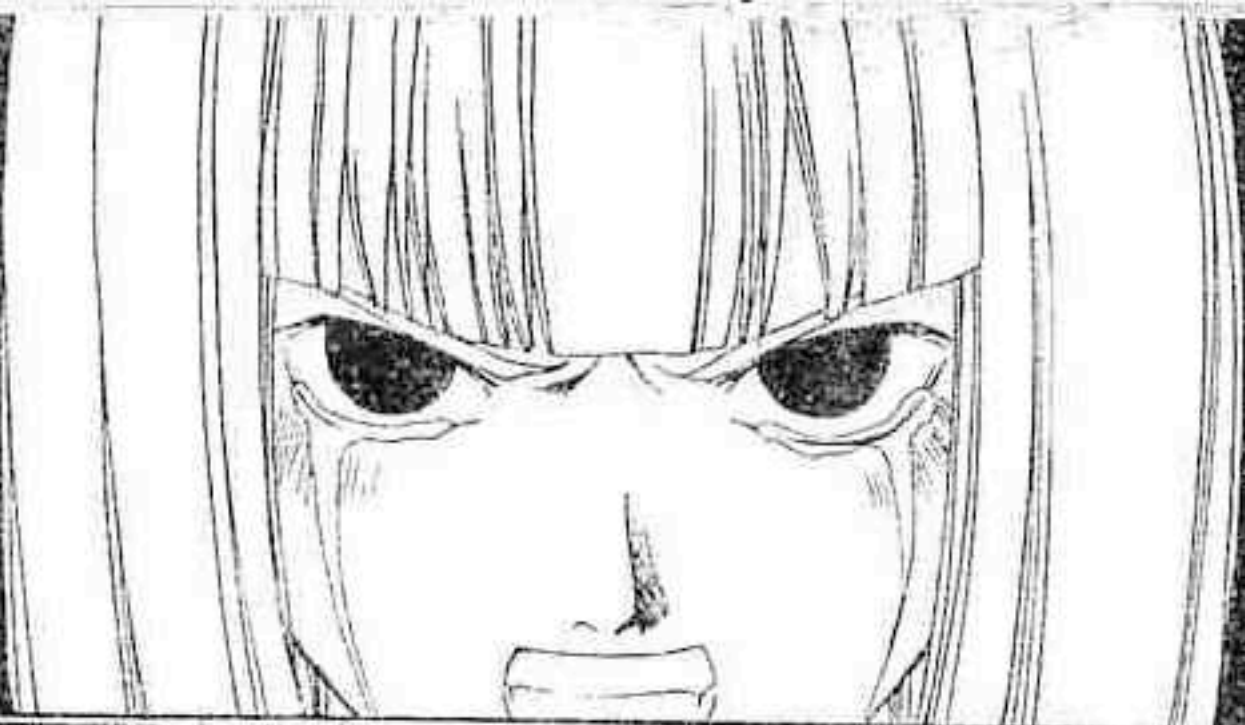
อย่าเกลียด
ผมเลย
ทุกคนดูผม
ให้ดีๆสิ
!!

...ทำไม?
ผมทำอะไรไม่ดี
งั้นหรือ!?
ทั้งที่อดส่าห์
ทำตัวเป็นเด็กดี
แล้วแท้ๆ....

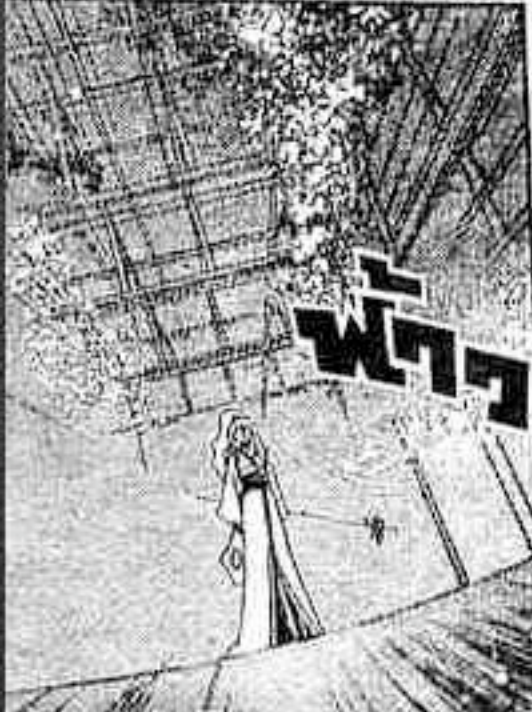
ทำไมถึง
ไม่มีใครยอมมอง
ตัวผมเลยล่ะ!?
...ถ้าไม่มีใครคิดที่จะ
เข้าใจผมล่ะก็....
คนแบบนี้แหละ...

ตาย
ไปซะ
ให้หมด

ก็
จะดี
หรอก
!!

จบกันแค่นี้
แหละ!!
ตายซะ
!!

ฟึ่ฟ

ฟึ่ฟ

อะ...
อากาศ
ริ
ซัง
!!

ตาย
ซะ
...!!

ทุกคน
หายไป
ให้หมด
นั่นแหละ

!!

อะ...

อะ...
ไม่นะ
จะทำอะไร
ล่ะ!!

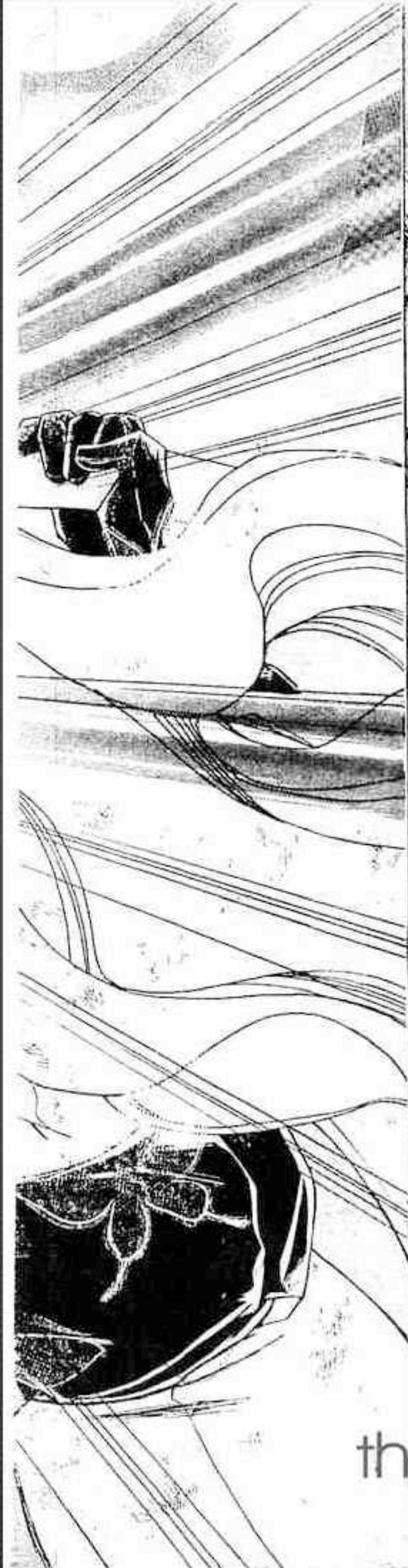
ปล่อย
นะ
....

อย่ามา
ดูถูก
จิตรเทพ
นะ

ad m

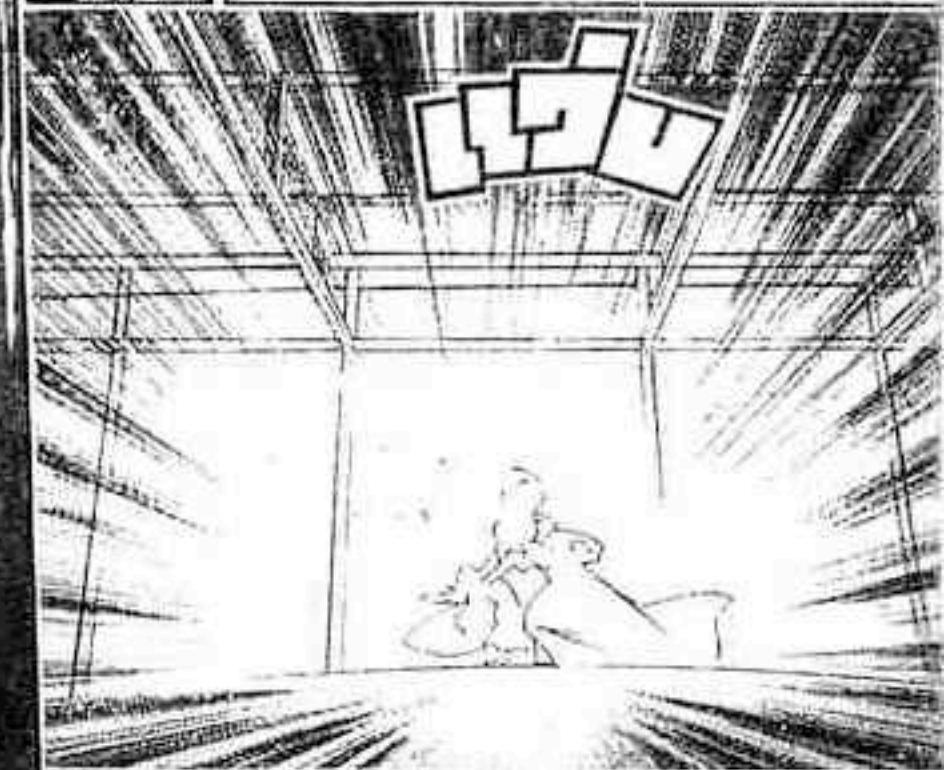

thaimanga

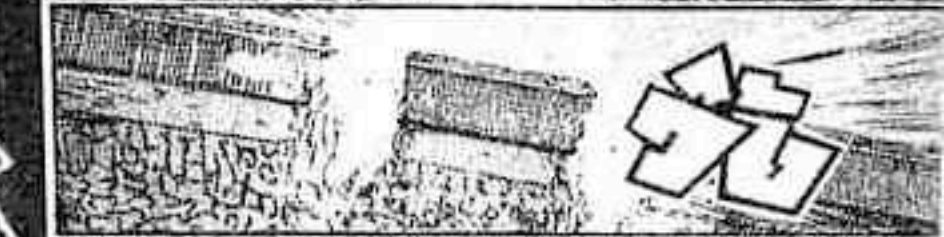

อาจารย์
ซิง!!
พยด
เถอะ!!

“เสียง
แห่ง
การชำระ”
!!

แว้ว

แว้ว

อะ...
อะไรวะ!?
เกิด
อะไรขึ้น
กัน...

th

go

ข

....

ชั้น
เทอะ
!!

อะ..
เอ้อ
....

ข
..
ข่า
....

เหอะ....
โดนเอาไ้ตัวยงนี้
ใส่เข้าไปในร่างกาย..
นี่คือต้นตอสินะ

ตุบ

อะมีบ้านั้น
รู้ว่า...
ส่วนประกอบ
ของยาที่ถูกฉีด
เข้าตัวชั้นเทอะ
....!?

กร๊ต

กร๊ต

อะไร
นะ!?

อ๊ะ!
ต้นเยง
ไม่เข้า
ช่อง...

อาจารย์
ซัง...

รู้ว่า
วิชาที่ใช้
เมื่อครูนี้
เป็นวิชา
เพื่อตั้ง
เอาตัว
อะมีบา

อาจารย์ ซัง

อย่าตูดก
พลังเวท
ในการรักษา
ของ
ท่านอาจารย์
คนนี้
นะ?

....
ให้ตาย
สิ

นั่นออก
มา...!?
เพื่อทำให้
ชั้นทะเล
กลับคืน
ร่างเดิม

ต่อสู้
เพื่อจะช่วย
ชั้นทะเล
!?

ตูม

ตูม ตูม

อะ...
เออ
....

ข้า..
คือ..

thammaradee

ตูม

พัง

อย่า
เอาแต่ใจ
ไปหน่อยเลย!!
ยัยเด็กขี้แย

!!

มีแต่ต้องสู้
เท่านั้น!
อย่ามาตัดสิน
เอาเอง
ทำตัวเป็นนางเอก
ผู้โชคร้าย
ไปหน่อยเลย
!?

คนที่เอาแต่
ทำท่าแพยก
ตลอดนั้นนะ!
มันต้องโดน
ทำโทษ!!

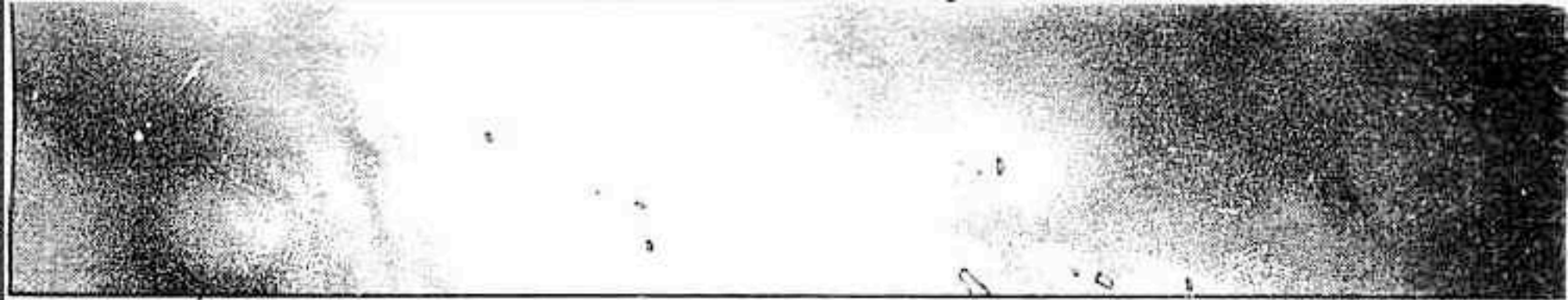

ไม่นะ
ขอโทษ
ค่ะ
!!

จะ
ถูกตี
อีกแล้ว
!!

อา...
อาจารย์
จริง..!?

indiamanga.com

อาคาร
ชิง !!
ทำ
อะไร
นะ...

อะ...
เอ้อ..
หยุด
เถอะ
ค่ะ...!!

ยะ...
หยุด
เถอะ...

ฟัง
ให้ดีนะ
ชั้นเพชร

ข้าก็
เหมือน
กับเจ้า
นั่นแหละ
.....

ถูกเรียกว่า
"ปีศาจ"
มาตลอด
โดนผู้คน
รังเกียจ
.....

.....การที่
ไม่มีใครเข้าใจ
ตัวตนที่แท้จริง
ของเรานั้น
มันต่าง
เจ็บปวด
.....

แต่
ถ้าเพราะแบบนี้
เลยปฏิเสธคนรอบข้าง
ปฏิเสธตัวเอง
สว่างกำแพง
ในจิตใจขึ้น
แล้วซึ่งตัวเองไว้
แล้วซึ่งใจล่ะ?

จะคิดว่า
"แบบนี้แหละ
ดีแล้ว"
ไม่ได้นะ...
ถ้าตัวเองยอมแพ้
ซะเอง
จะได้อย่างไร
กัน..!?

เจ้า
เป็นคน
พูดเอง
ไม่ใช่ไร้ใจ..
บอกว่า
ตัวเอง
ไม่ใช่
"ปีศาจ"
.....

ใช่แล้ว...
"ปีศาจ"
ที่แท้จริงนั้น
ไม่ใช่ว่า
รูปร่างลักษณะ
หรือพลัง
จะเป็นยังไง
.....

แปะแปะ

อ..ถึงจะทำแบบนั้นแต่ฉันก็ได้แต่เพ้อว่าเสียใจเท่านั้น

อ..ถ้าข้ายังมีร่างกายแบบนี้จะอีกสักกี่...

แปะแปะ

ถึงจะพยายามสักเท่าไรก็มีแต่ทำให้เจ็บปวดอีก...

ข้าก็ตัวคนเดียว...
ตัวคนเดียวเท่านั้น!!

ข้าเอง...
ข้าเองก็เคยคิดแบบนั้นมาตลอดจนกระทั่งตอนนั้น...

ตามมาจริงหรือ? ข้าไม่ใช่คนธรรมดาไม่มีทางเป็นไปได้หรอก?

...ไม่เกี่ยวกับสักหน่อยคนที่ตัดสินใจก็คือตัวเจ้าเอง

ตัวข้าจริงหรือ? ทั้งที่ไม่รู้ว่าข้าเป็น "ปีศาจ" แบบไหนแท้ๆ ยังบอกให้ตามมายังไง?

ทำไมกัน? มีอะไรประหลาดอะไร? มีอะไรยืนยันได้ว่าตัวข้าคือ "ปีศาจ" ในตัวข้าแล้วจิตใจของข้าจะไม่เปลี่ยนแปรไปนะ??

พูดอะไรไม่เห็นจะรู้เรื่องเจ้านะ.....

หวาดกลัวอะไรอยู่จริงหรือ?

...

เพราะว่าข้า
ถูกใจเจ้า
ถึงได้บอก
ให้ตามมา
ก็เท่านั้น

เจ้า
จะเป็น
“ปีศาจ”
หรืออะไร
ก็ช่าง

เข็ญ...
เอาอีกแล้ว
ราชา
จอมเอาแต่ใจตัว
เจ้าอะ...
ยอมตัดใจ
ซะเถอะ

อ้อ..
ยอมตัดใจ
ตามมา
แต่โดยดี
เถอะ

แล้ว
ถ้าจะ
ก็อ้อเด็กที่ดู
มูขี้
จะนะ

จริง
จัง

พวกพี่เขา!
ไม่เห็นเป็นใจ
เลย! เจ้ามัน
ช่างจะเรียบร้อยมี
ข้าจะรัก โห่เฮ้อ

บอกไว้ก่อน
นะว่า
เจ้าเป็นเบ๊
!!

ในที่สุดจากที่
นี่ก็ไปซะแล้ว

.....
จันรี

จะยังไป
ก็ช่าง
จันรี...

พวก
เจ้า
.....

เป็น
พวกบ้า
แท้ ๆ เลย
.....

ตอน
นั้น
.....

ตอนนั้น
จึงได้รู้เป็น
ครั้งแรก

ชั้นทะเละ...
ไม่ต้องกลัว
อีกต่อไป
แล้วนะ...

ข้ารู้สึกถึง
ความอบอุ่น
ของเจ้า
เจ้าก็รู้สึกถึง
ความอบอุ่น
ของข้า
ใช่ไหมล่ะ?

ขอ
เพียงแค่
คนเดียว
ก็พอ
.....

ไม่เป็นไร...
เจ้าน่ะ
เป็นแบบนี้
แหละ
ดีแล้ว...

ถึงจะ
แค่คนเดียว
ตราบใด
ที่ยังมีคน
ให้ความสำคัญ
กับเราจริงๆ

ซัน
เทระ
....

อ้อ
....

อบอุ่น
.....

คนเรา
ก็สามารถ
เข้มแข็ง
ขึ้น
ได้ยิ่งขึ้น

เจ้า
ไม่ได้อยู่
ตัวคนเดียว
อีกแล้ว

อัยย้า
ชั้นเทระ!!
หัดควบคุม
ความรู้สึก
กับละออง
ชะบั้งสิ!!

ค..คะ
ขอโทษ
คะ
.....

เลิกร้องไห้
เลยนะ
!!
เธอคงอยากฝึก
เอง!!

ให้ตายสิ
ยังตั้งใจ
ไม่พอนะ..

ชั้นเทระ

ขอ...
ขอโทษ
คะ

หรือว่า
ชั้นทระ
จึง....
จึง...
เอาตัวจริง

ไม่เป็นไรหรอก
ชั้นเทระจัง!! คนๆนั้น
ถ้าแค่แผลเล็กน้อยละก็
สามารถรักษาให้หายได้
สบายมาก!! เพราะมัน
กอดให้เต็มที่เลยนะ!!
จ้ะ... อัยย้า!!

จ้ด ~~~

ไม่ต้อง
พูดมากเลยนะ!!
ชั้น
ตกลงปลงใจ
กับ"เคียว"
แล้ว!!

.....แล้วก็นะ
ถึงข้าจะสามารถ
รักษาบาดแผล
ให้คนอื่นได้
แต่ไม่สามารถ
รักษาบาดแผล
ให้ตัวเองได้
ทรอกนะ

อัยย้า... อัยย้า... อัยย้า!!
อัยย้า... อัยย้า... อัยย้า!!

....
เอ
!?

อะ..ถ้าถึง
อาจารย์ซึ่ง
ก็รู้ว่า
บาดแผลนั้น
รักษาไม่ได้
แต่ก็ยัง..

เอาล่ะ!!
ไปกัน
เถอะ
!!

จะมามัว
เสียเวลา
อยู่ที่นี้
ไม่ได้หรอก
!!

คึก

คึก

!!

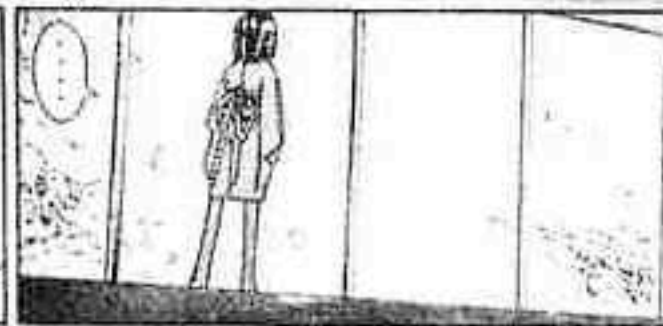
เอาล่ะ!!
หวังว่า
ทางสายนี้
จะเชื่อมต่อไปถึง
ตำหนักอนเมียว
ได้นะ
GO GO
!!

**ดัง
ดัง**

SAMURAI DEEPER

เคียว KYO

ตอนที่ 186 ปีศาจที่ทำให้ร่างเป็นหิน

คะ...
คะ!!

“ปีศาจ”
เหมือนกัน
เดินทาง
ไปด้วยกัน
ชั้นรี
.....?

แม่...
แม่คิดอะ
...!!

...เจ้า
ก็มาด้วย
ไหมล่ะ
?

จริงๆ...
อยากสู้กับข้า
แล้วตาย
อยู่ที่นี่
?

...ไรล่ะ
ไมเอาทั้ง2อย่าง
นี่แหละ
สำหรับข้าแล้ว
ตระกูลมิบู
จะยังไ้ก็ช่าง

คำตอมนั้น
คือว่า
ถาตนะ...
รักษาชีวิต
เอาไว้ได้
แล้วก็ขอให้
มีชีวิตยืนยาว
ก็แล้วกัน

๑๕

๑๖

๑๗

๑๘

๑๙

๒๐

๒๑

๒๒

๒๓

อา
....

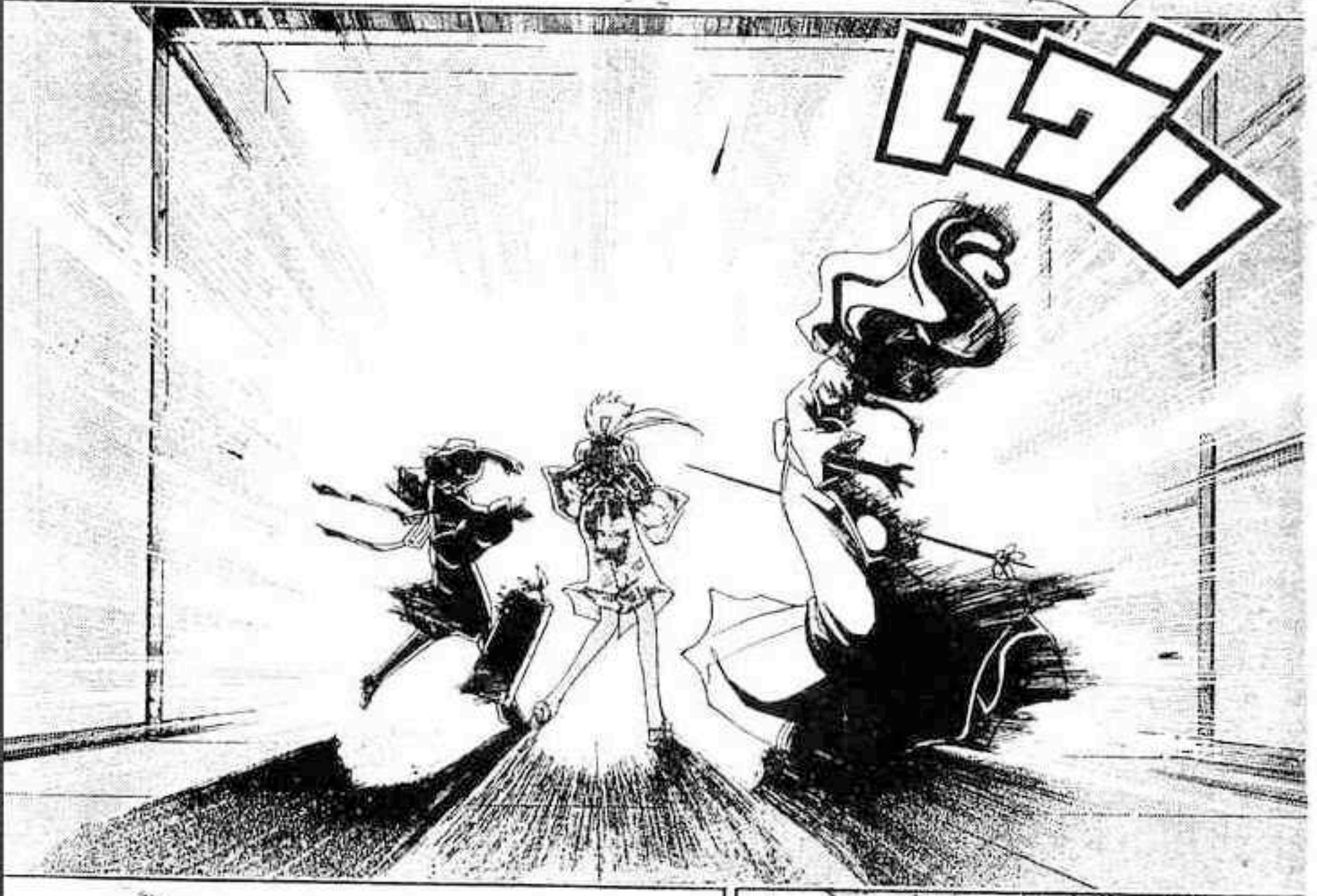
จริงสิ
.....

เอ๋
!?

ยะ
....
อย่าหัน
กลับไป
นะ
—
!!

แฉะ

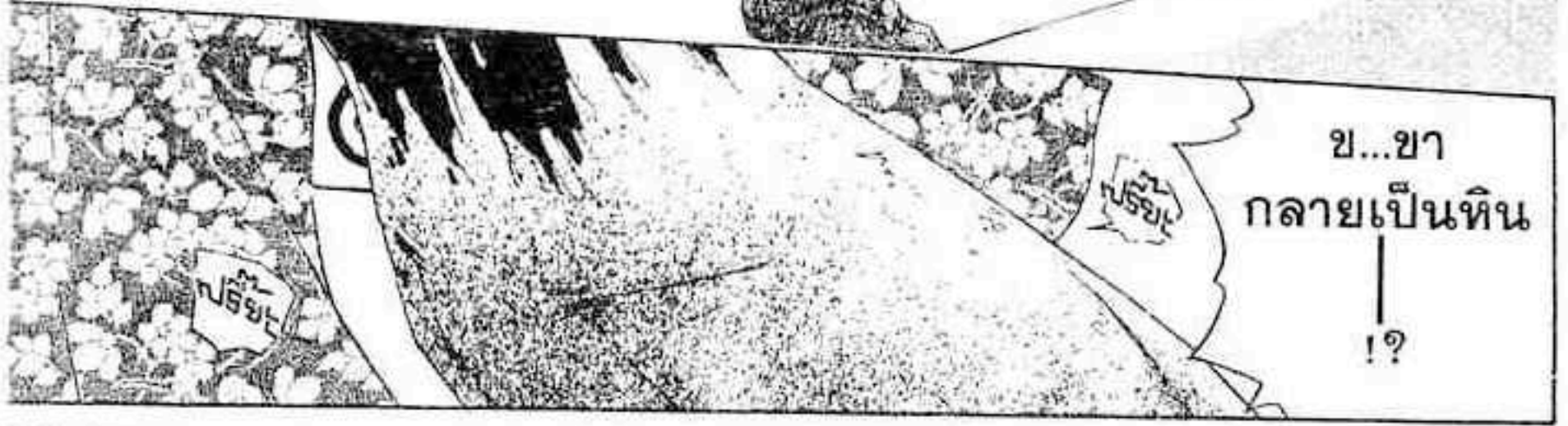

นี่มัน
อะไร
.....

คชัง

ฮ๊ะ ..!?

ข...ขา
กลายเป็นหิน
!?

ยูยะ
จัง !!

หายไป
ซะแล้ว !!

เมดิระซึ่ง
เป็นผู้มี
ความสามารถ
ทำให้
กลายเป็นหิน
ได้ละ!!

แต่ว่า
ไม่รู้ว่าจะ
ทำไมถึงมี
ความสามารถ
เช่นนั้น
จึงไม่สามารถ
ป้องกัน
ได้เลย...

ตอนที่เมดิระสาว
แสบเข้ามา
มันเกิดอะไรขึ้น
กัน?
ทำไมร่างกาย
ถึงกลายเป็นหิน
ไปได้?

ฮ๊ะ
...

ถ้าพูดถึง
เรื่องที่แปลกไป
ก็คือเมดิระ
กลายเป็นหิน
ที่มีมือซ้ายออก
.....

แต่ว่า..
ก็เป็นแค่
มือธรรมดา
ไม่มีอะไร
ผิดแปลกไป..
นี่มันอะไรกัน
นี่?

ซันเทระ..
เจ้ามันยังไม่
เข้าเรื่อง
.....

เพราะเจ้า
ส่งเสียงเรียก
ผู้หญิงนั้น
ทำให้เวลา
คลาดเคลื่อนไป
กลายเป็นหิน
แค่ครึ่งตัว
เท่านั้น...

WAG

เออเออ...
การที่จะตายนั้น
มันขึ้นอยู่กับ
เวลา
ละนะ

หล่อ
กว่าที่คิด
ซะอีก

อาตาริ
ซัง !!

นี่ นาย!!
ทำให้ฉันกลับเป็น
เหมือนเดิม
เดี๋ยวนี้เลยนะ!!
ไม่งั้นล่ะก็
นายได้เจ็บหนัก
แน่!!

เสียใจด้วยนะ
การคงสภาพเป็นหินนั้น
ปราบได้ทีไรยังไม่ตาย
มันก็จะอยู่อย่างนั้น
ไปตลอด...
จิตใจจะเถอะ

อะ...?
อะไรกัน
...
ตูม

หมาย
ความว่า
ฆ่าเจ้าทั้งชะ
ก็ใช้ได้แล้ว
สินะ ?

โทษที่
ข้าไม่คิดจะสู้
กับกะเทย
หรอกนะ
แต่ว่า...

แหม..
ขอบคุณ
ที่บอก
นะ

ร่างกายนั้น น่าสนใจจริงๆ

... อ๊ะ!?

หมายถึง ร่างกายของซาแมน ที่ดูดกลืน "จิต" ของสิ่งมีชีวิต และส่ง "จิต" เข้าไป ภายในร่างกายได้ ต่างหากล่ะ

ถ้าได้กิน ร่างนั้นล่ะก็ อาจจะมีชีวิตอยู่ ได้หลายร้อยปี ก็เป็นได้...
จึงกินขึ้นตรงกับผู้ที่ดึงมาเป็นของหวานดี?

ไม่ได้นะ!! ลูคาก็ดึงเอา ทั้งร่างกาย และจิตใจ เป็นของเคียวต่างหากนะ!!

ไม่ใช่

ซีซีซี

ซาแมน

ขอกินเถอะนะ

ร่างของ ซาแมน นั้นนะ

ซาแมน

อึ้ย !!

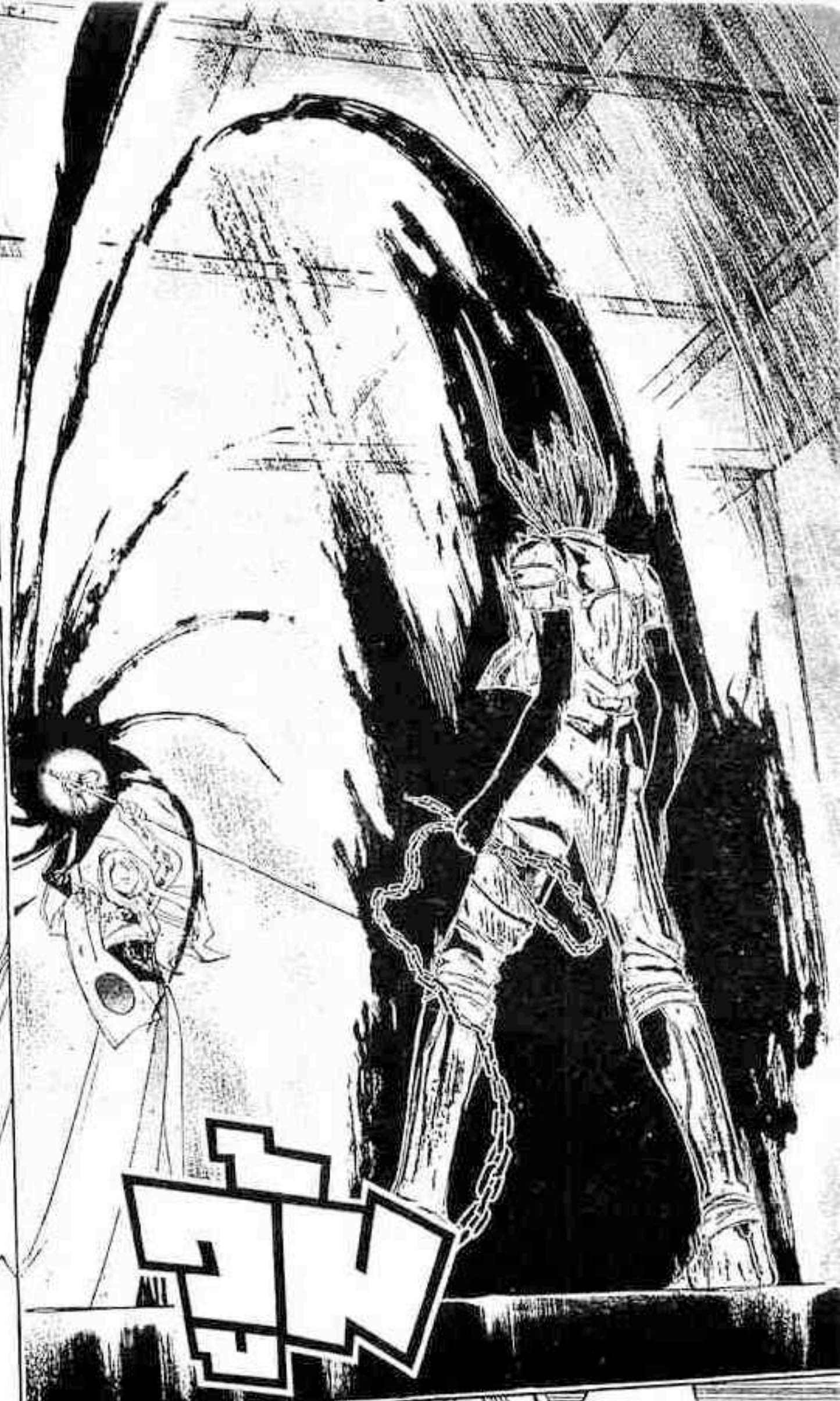

...จันซุนนี่
ก็อึ้นแน่
เป็นเพราะกิน
เนื้อมนุษย์มา
สินะ

เสียใจ
ด้วยนะ
แต่ข้า
ไม่สนใจเจ้า
หรอก...

ข้า
ไม่สนใจ
ผู้ชาย
ที่สนแต่
เรื่องกิน
หรอกนะ
!!

คชพ

“ดูต
วิญ
ญาณ”
!!

สำเร็จ!
ทำได้
แล้ว

อาจารย์
ซัง
ชนะ
.....

thaimanga

เป็น
อะไรไป...
ข้าอยู่ตรงนี้
ต่างหาก
ล่ะ?

ฮิ !!

ฮะ !?

อากาศซึ่ง
โดนเข้า
ทางด้านหลัง
ได้?

เจ้า...
ไม่ใช่มือโปร
ด้านการต่อสู้
สินะ...

....
เอ
!?

เดิมทีเป็นชาแมน
ที่มีหน้าที่หลัก
เป็นกองหนุนด้านหลัง
ในการต่อสู้...
มีฐานะเป็นฝ่าย
คอยซัพพอร์ต
ไม่เหมาะที่จะต่อสู้
ในแนวหน้า...

ทั้งความเร็ว
ทั้งพลังนั้น
ไม่มีความอดพอ...
ตัวเองก็รู้อยู่แล้ว
สินะ?

อะไรกัน...
ทั้งที่
แข็งแกร่ง
ขนาดนั้น
แท้ๆ...

...จะแสดง
ให้ดูเอง
พลังที่แท้จริง
ของ

เดชะ

มือโปร
นะ
!!

ซึน

!!

เร็ว
!!

ซึน

พรีต
พรีต

อึก
!!

นั่นก็คือ
ปีศาจ
ไม่ใช่รีงกัน
!!

อึก
!!

สา... ลาวเวียง
ขนาดหนัก
จนการต่อสู้
เมื่อ
ก็รู้... ไม่ได้...
ไม่ไหวแล้ว

เป็น
อะไรไปล่ะ?
จบแล้ววี่
ไม่เห็นแก๊ง
อย่างปกติว่า
เลย...

อวบ

พโยม...
เจ้าคนแบบนี่
ให้อากิระสู้ด้วย
ก็จะได้หรอก...
อึก
อึก
อึก

...ข้า
เป็นคนหน้าใจ
ไม่ชอบรังแก
คนอ่อนแอกว่า
หรอกนะ

เพราะฉัน
รับยอม
เป็นทาส
ไปซะ
แต่โดยดี
เถอะ

!!
...
รีง
!?

“นัยน์ตา
เมดูซ่า”
!!

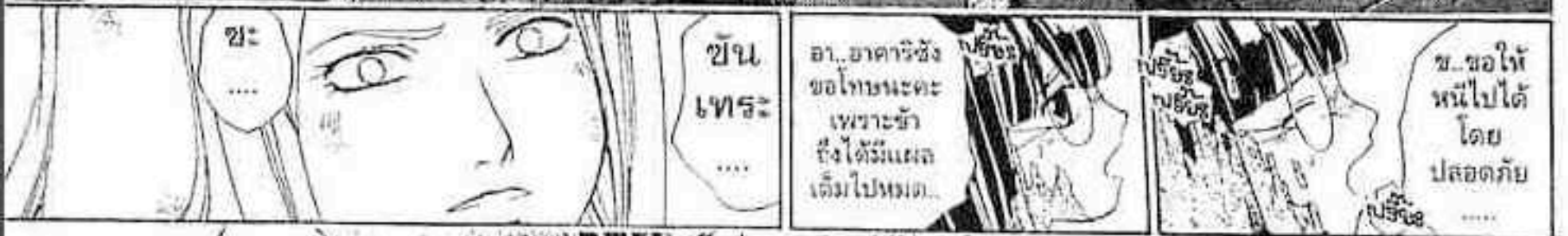
ปิ๊

ปิ๊

ปิ๊

WEE

จี้!
 ยัย"ปีศาจ"นี่...
 คอยขัดขวาง
 จนถึงที่สุดเลยนะ
 เอาเถอะ

ตราบไต
 ที่มี"ตา"
 นี้อยู่
 ข้าก็ไร้คู่ต่อสู้
!!

ตราบไตที่มี
 "นัยน์ตาสเมตดูซ่า"
 นี้
 ที่ทำให้ผู้ที่มอง
 ต้องกลายเป็นหิน
 ละก็
 !!

"นัยน์ตา
 เมตดูซ่า"

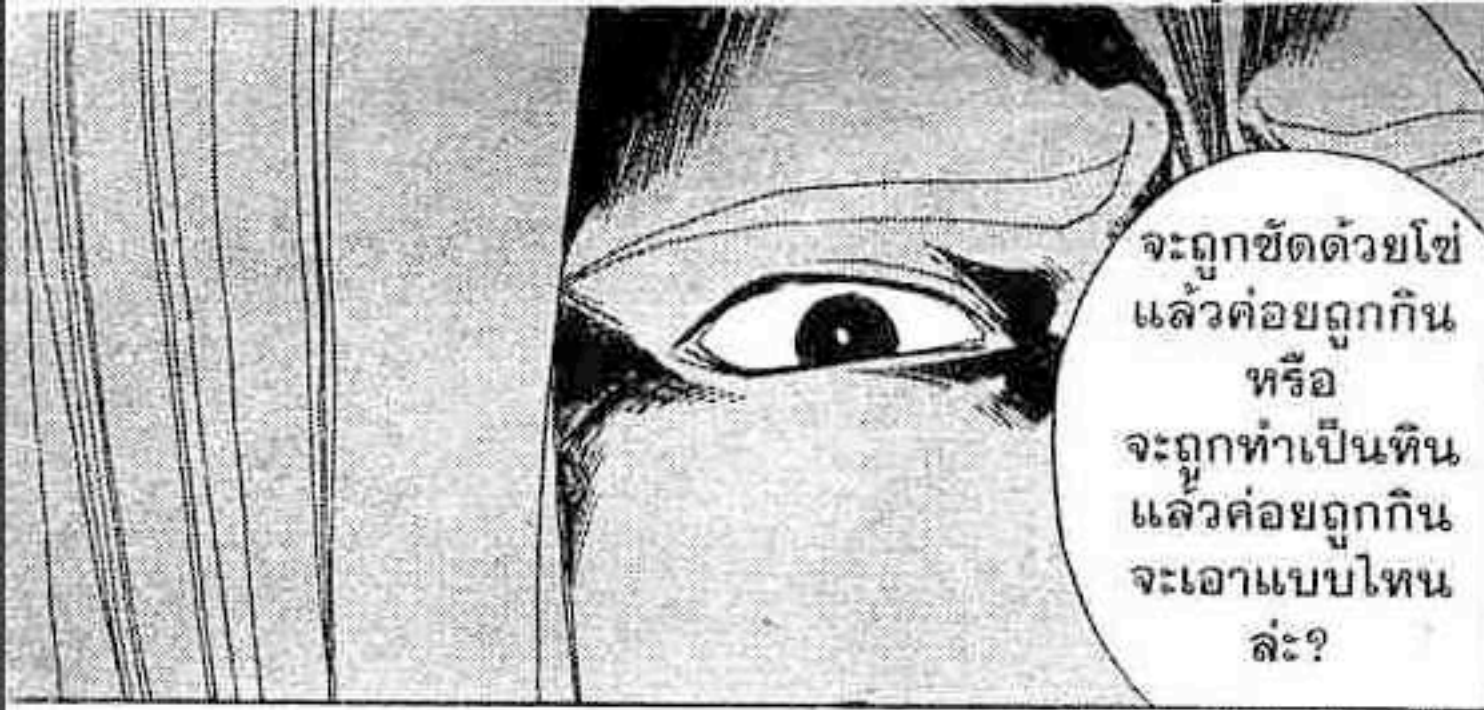
 ทำให้
 ทุกอย่าง
 กลาย
 เป็นหิน
 ด้วยตรงตา
 จำนวนมาก
 นั่นหรือ
!!

จะทำ
 ยังไงละ
 ซาแมน

นอกจาก
 พลังการต่อสู้
 จะลดลงแล้ว
 เพราะทำเป็น
 สงสารชั้นเทระ
 อย่างไม่เข้าท่า
 ทำให้ร่างกาย
 ไตนละออง
 จนเจ็บหนัก...

แถม
 เพื่อที่จะหลบ
 จาก"นัยน์ตา
 เมตดูซ่า"นี้แล้ว
 เจ้าก็ไม่สามารถ
 มองดูข้า
 ให้เต็มตาได้

เอาล่ะ...
 เลิกมา
 สิ

จะถูกชั้ดด้วยโซ่
แล้วค่อยถูกกิน
หรือ
จะถูกทำเป็นหิน
แล้วค่อยถูกกิน
จะเอาแบบไหน
ล่ะ?

ตึก

ท่าทางจะ
ลำบากสินะ..
แต่ก่อนอื่น

ต้องจัดการ
กับคนทรยศ
ก่อน!!
เป็น"ปีศาจ"แท้ๆ
แต่กลับมายัง
ไม่เข้าเรื่อง!!
ยัยชชะนะนี่
!!

พัง

ท...
ทำอะไร
นะ!?

คนที่ม่มีชีวิตได้
ด้วยการต่อสู้
เพียงอย่างเดีย
เมื่อไม่ยอมสู้
ก็แค่ชชะ
ไม่ใช่รีใจ

เดิมที
ก็เป็น"ปีศาจ"
โดดเดี่ยว
ที่ไม่มีค่า
ที่จะมีชีวิตอยู่
อยู่แล้ว

ถึงไม่มี
ยัยนี้สักคน
ก็ไม่มีใคร
เดือดร้อน
หรอก

ngd.net

ไม่
อยากอยู่
คนเดียว
.....

คะ
.....!!

เออค่ะ
.....

ขยะ
ที่ไม่มีค่า
แก่การกิน
ต้องแตก
เป็นชิ้นๆ
ซะ!!

ฟุฟ

ย
...
ทขยดนะ
!!

พรวด

คชช

อะไร
...!?

อาจารย์
ซัง
....

..ขอลถาม
อะไร
อย่าง..

ซัง...

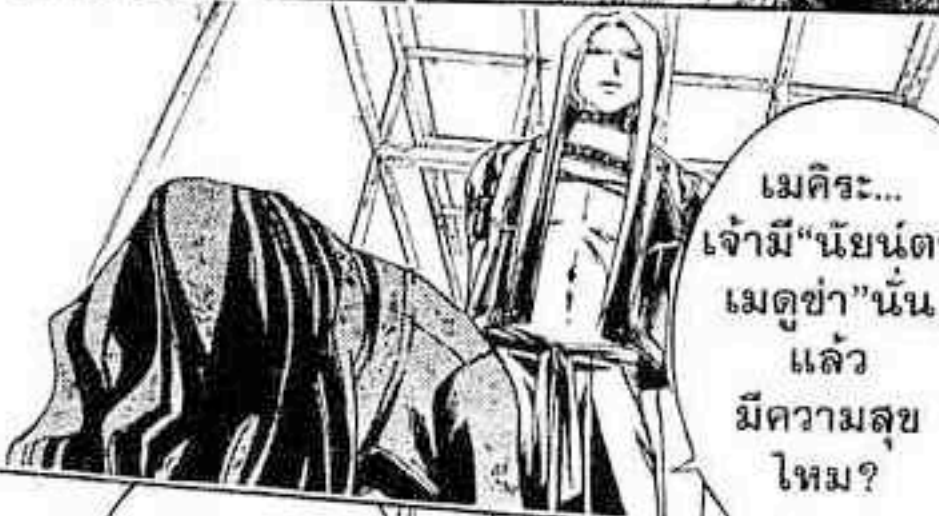
จริง

จากนั้น

ไป

ข้าจะ

|

เมคิระ...
เจ้ามี "นัยน์ตา
เมดูซ่า" นั้น
แล้ว
มีความสุข
ไหม?

หา...? มันแน่นอยู่แล้ว
ไม่มีของเล่น
ที่น่าสนุกไปกว่านี้
อีกแล้ว

งั้น

....

ถ้าข้าจะให้เลือก...
ระหว่างตายเป็นมัมมี่
กับตายแบบไม่เหลือ
แม้แต่เศษซาก
เจ้าจะเลือก
อย่างไร
?

อะไร..!?
เจ้า
พูดอะไร
ของเจ้า
....

ไม่เห็น
จะ
เข้าใจ
....

ให้เจ้า
ได้ลิ้มรส
“ความ
กลัวตาย”
ที่แท้จริง
ยังไงล่ะ

.....!!

ข้าจะ
สอนให้เจ้า
ได้รู้ถึง
“ความกลัวตาย”
ที่แท้จริง
ยังไงล่ะ
....!!

อา...
อาคาริ
ซัง...

อาคาริซัง
กำลังโกรธ..

โกรธ
จริงๆ

ดราม่า

SAMURAI DEEPER

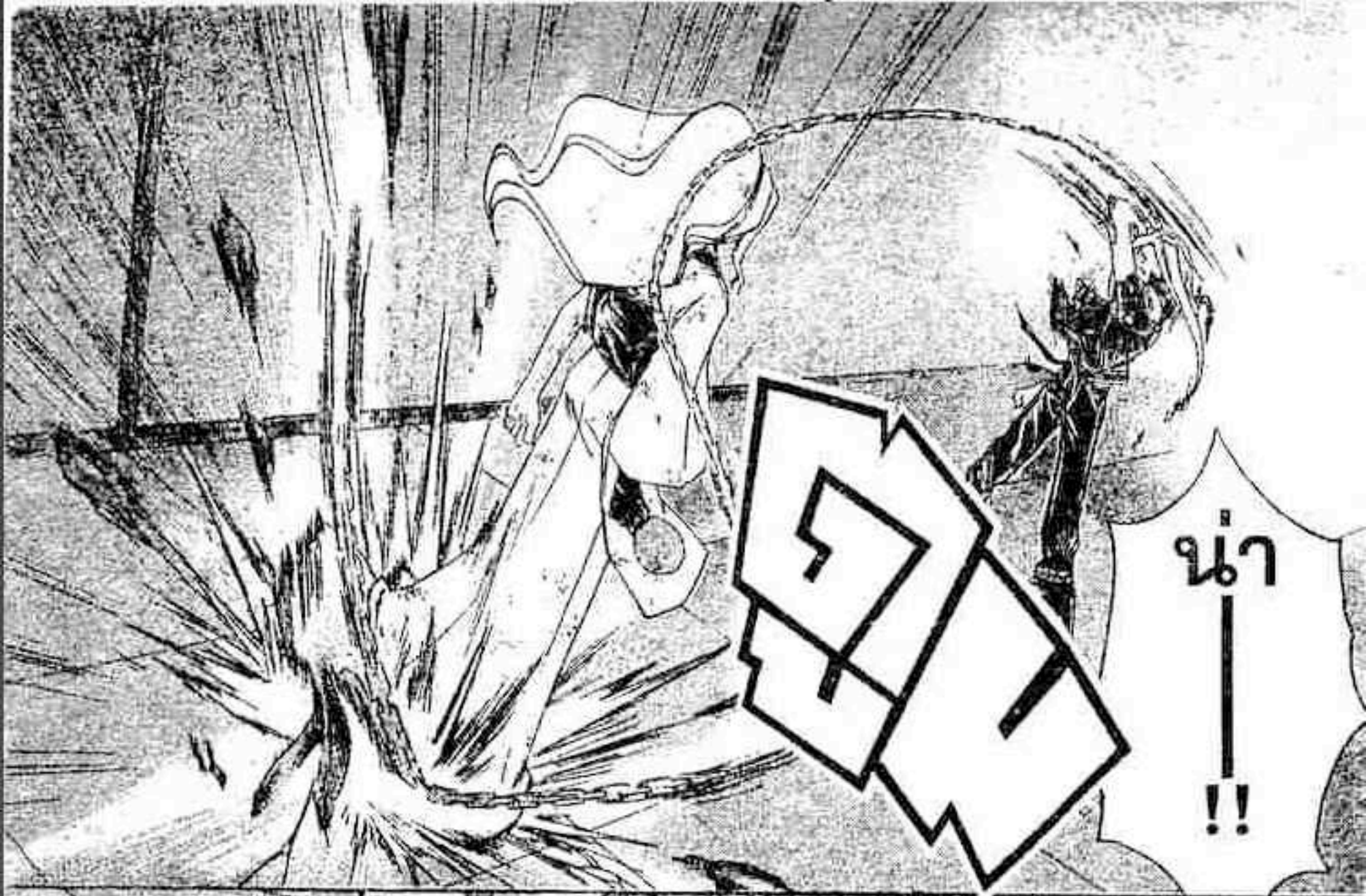
เคียว
KYO

ตอนที่ 187 พิโร

พุด
อะไร
นะ

อย่ามา
ไปหนอย
เลย...

ข้าไม่ฆ่า
ให้เจ้า
ตายง่าย ๆ
หรอก
.....

อาคาริซัง...
แข็งแกร่งขึ้น
ผิดกับเมื่อกี้
เป็นคนละคน
เลย!!

ตูม
ตูม
ตูม

เฮ้...
ยีนชินลี..
แค่นี้
มันยังไม่จบ
หรอกนะ

.....
แข็งแกร่ง
.....

คคคค
.....

ก็แค่
เคลื่อนไหว
ได้เร็วขึ้น
เท่านั้นแหละ
เจ้ากะเทย...

แต่ว่า
ข้าเล่น
กับเจ้า
พอแค่นี้
แหละ..

ตราบไตที่มี
“นัยน์ตาเมดูซ่า”
นี่
เจ้าไม่มีทาง
เอาชนะข้าได้
อย่างเด็ดขาด
.....

ฮืม
...!!

เดิมที
“นัยน์ตา
เมดูซ่า”
นี่นะ....

อาศัยวิชาของตระกูลมิบุ
ทำให้“นัยน์ตาเมดูซ่า”
ที่เป็นตำนาน ซึ่งว่ากันว่า
ตอนนี้ไม่มีอีกแล้ว
ฟื้นคืนขึ้นมาอีกครั้ง
ด้วยการที่เพิ่มจำนวนให้มากขึ้น
ทำให้มีพลังที่มากกว่าของเดิม
อีกหลายเท่า
แล้วก็
ย้ายมาปลูกไว้ที่ตัวข้า
.....

ผลของมันก็คือ
คนที่สบตากับ
“นัยน์ตาเมดูซ่า”
ของข้า
ไม่ว่าจะร้อยหรือพันคน
ทั้งหมดก็จะกลายเป็นหิน
เป็นของเล่นชิ้นสุดยอด
เลยล่ะ
.....!!

คคคค....
น่าสนุกจริง ๆ?
ทุกอย่าง
จะกลายเป็นหิน
เป็นหิน
ในสภาพชั่วเวลา
ที่มองดวงตา
นี่....

ใบหน้าที่ยึดเบี้ยว
ด้วยความกลัว
ใบหน้าของคน
ที่ไม่รู้อะไรก็มี
รวมทั้งใบหน้าของ
คนที่กำลังร้องไห้
เหมือนชั้นทะเล
ก็มี...!!

คคคค...
หนแทบ
ไม่ไหว
เลยล่ะ...

นี่แหละ
การแสดง
ชั้นยอด!!
ฮะฮะฮะ
!!

เจ้ามี
“นัยน์ตา
เมตข่า”
แล้วมี
ความสุข
รึ...?

มีดวงตานั้น
ที่เปลี่ยนคน....
เปลี่ยนสิ่งมีชีวิต
ให้กลายเป็นหิน
ที่เย็นชืด
ไม่มีเลือดไหลเวียน
ไม่มีความรู้สึก
อะไร.....

บ..บ้ำ
ไปแล้ว
....

นี่มัน
ผิดปกติ
แล้ว
เจ้านี้!!

เมคิระ
ขอถาม
อีกครั้ง

อา....
สุขสุดยอด
เลยล่ะ

ถ้า
เข้าใจ
แล้ว
ล่ะก็..

เจ้าเองก็
จงกลายเป็น
หิน
ไปซะ!!
“นัยน์ตา
เมตข่า”
!!

จ๊ว

อาจารย์

ซัง

—
!!

อา...
อาจารย์ซัง
!?

ไม่
ปิดตา..!?
ทำไมกัน
.....

เจ้า
ซัง
.....

อยากจะเห็น
ใบหน้าโง่ๆ
ของเจ้า
ที่กลายเป็นหิน
จริงๆ!!

งึก

งึก

สรุปแล้ว
โทรทัศน์
วิธีการต่อสู้
ของท่านนะ
มีจุดที่ไร้ประโยชน์
มากจนเกินไป

การต่อสู้คือ
การมองให้เห็น
ถึงความแตกต่าง
ระหว่างตน
และคู่ต่อสู้ให้ชัดเจน
และวางแผนการ
อย่างเยือกเย็น
และรวดเร็ว

คนที่ไม่ใช่หัวสมอง
อย่างท่าน
ดีแต่ใช้“ความรู้สึก”นะ
ก็เหมือนกับ
ลูกกระสุนปืนใหญ่
นั่นแหละ

หนวกหูนะ!!
เจ็บไปเลย
นะ!!

เห็นไหม
โทรทัศน์
นี่แหละ

เจ้านี่พอเป็นเรื่อง
ของเด็กรุ่นล่ะก็โทรทัศน์ที่
เหมือนกันนั่นแหละ!!
ถึงจะทำเป็นเยือกเย็นก็เถอะ
แต่ที่จริงก็แค่เด็กเอาแต่ใจ
นั่นแหละ!!

ข..ขอโทษ
เถอะนะ

โตนนี่
ถูกจุด
จนแฮนเลือด
ปูดขึ้นมา
แล้วนะ?

หมาย
ความว่า
ทั้งสองคน
ต่างก็เป็นคน
แบบเดียวกัน
สินะ?

...ดูทำ
อยากรจะ
ตายมาก
สินะ!!

จะเอา
อันนี้
ได้เลย

เคอร์รี่

ไฮตารุ...
จอมเบือ
อย่างเขานะ
ไม่ต้องมายุ่ง
เลยนะ

ก็อาจารย์จ้
ยังพูดเลยว่า
ฮากระเป็นเด็ก
เอาแต่ใจเกือตร้อน

...ก็ข้าคิดว่า
อาจารย์จ้
เป็นคนที่ให้
ความสำคัญ
กับความรู้สึก
ของคนอื่น
นะ

ไฮตารุ..
ใช่ขึ้น
รีเปลา
?

คำว่าไม่ใช่
ความหมาย
ที่ไม่ดีหรอกนะ
ถึงจะเห็น
แบบนี้
แต่อาจารย์จ้ก็เป็น
คนที่ใจดีที่สุดใน
นครเทพ

อาจารย์
ต้องฆ่า

จริงสิ
เมื่อกี้
หายไปไหน
มาคนเดียว
ล่ะ

อย่าง
นั้น
หรื?

อ้อ! ขนาดข้า
ที่ไม่คิดอะไร
ยังรู้ได้เลย

.....

.....
จะว่า
ไป
อาจารย์
ก็...

งานฉลอง
ตอนที่ข้าเกิดมานะ
ดูเหมือนสุดยอด
เลยล่ะ
เพราะว่าลูกชายคนโต
ของตระกูลดาเตะ
เกิดมาแหละนะ

ตอนนั้นยังมีความซบเซา
อยู่หรอก แต่พออายุได้ขวบ
ต้องเสียตาไปข้างหนึ่ง
แล้วการโจมตีจากทางแม่
ก็เริ่มขึ้น...

ของข้าตอนที่
ถูกพ่อหมายหัวไว้
ก็หลังจากนั้น
ไม่นานนัก

ของข้าแะ
ดีด
ความ
สัมพันธ์
กับ

ช่างเป็น
บทสนทนา
ที่ดำมืด
อะไร
อย่างนี้

แต่ว่า
นะ

ถึงจะพูด
อย่างโน้นอย่างนี้
แต่บงก็เป็นคน
อวยพรวันเกิดให้
ไม่ใช่หรือ....

เด็กที่ถูกทิ้งอย่างช้า
ไม่มีคนที่
จะ
อวยพรวันเกิดให้
แม้แต่คนเดียว
วันเกิดก็ไม่มีด้วย

อ่า
ตี้มชะ
!!

แฉ๊ก
แฉ๊ก

!?

เลียง
ฉลอง
งิลละ
วันเกิด
ของ
อากิระ
งะ!!

ท่านอาจารย์
คนนี้
กำหนด
แล้วว่า
วันนี้แหละ
เป็นวันเกิด
ของเจ้า
!!

อะ...
อะไรกัน
มากำหนด
เอาเอง

ขืนตี
ด้วย
ขืนตี
ด้วย

เจ็บ
ช่วยห้าม
เจ้า
พวกนี้
ด้วยสิ!

เอ้า...
ตีมเข้าไป
เยอะๆ
เลยนะ
อาภิระ

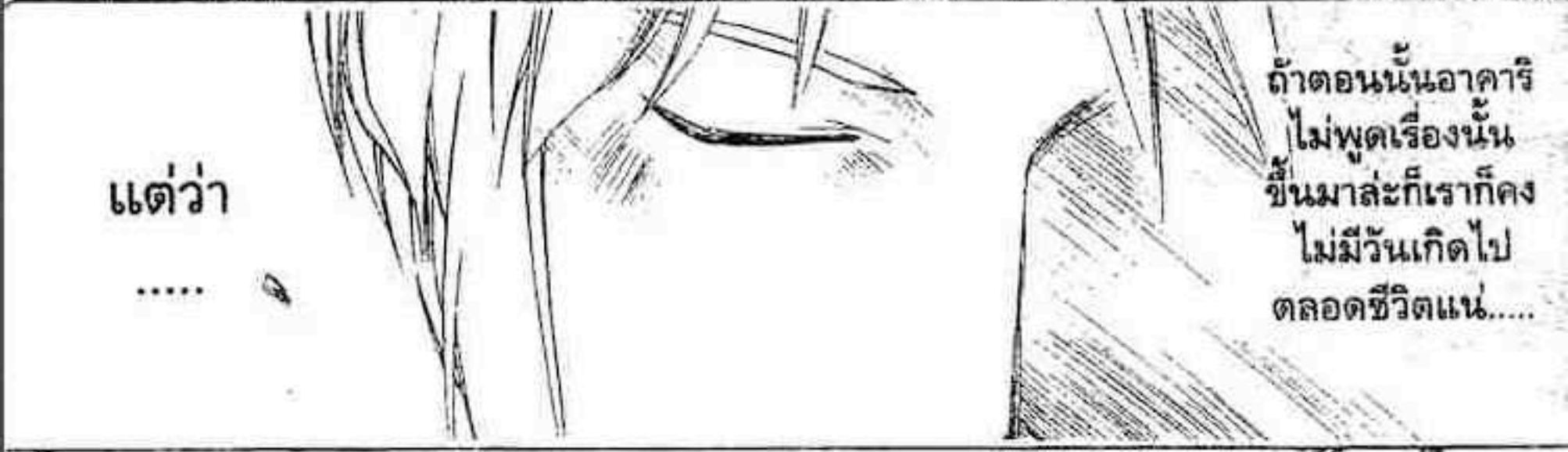
จะฉลอง
ให้ทุกปี
เลยนะ

หึ
หึ
...

ฮุบ
ฮุบ
ไอ้
ดีนี่
น่าสง
น่าสง

...นึกถึงเรื่องแย่ง
ขึ้นมาซะได้
จะไปรับก็มันก็ไม่ไปไหนหรอก
แบบอย่างพวกชาวเวียงจันทน์...

แต่ว่า
.....

ถ้าตอนนั้นอาภากร
ไม่พูดเรื่องนั้น
ขึ้นมาล่ะก็เราก็คง
ไม่มีวันเกิดไป
ตลอดชีวิตแน่.....

นั่นนะ
ข้าไม่คิดหรอกว่า
เป็นการให้
ความสำคัญ
กับความรู้สึก
ของคนอื่น
อย่างที่ไฮดาร์
พูดหรอก

แต่พอมีเจ้าน้อยอยู่ด้วย
จะบอกว่าคุณ
ริเปลานะ
รู้สึกเหมือน
ถึงไม่ต้องพูดอะไร
ก็เข้าใจดี...

แต่ว่า
อาจารย์จัง....
ถึงจะใจดีมาก
ก็เถอะ
แต่ถ้าโกรธ
ขึ้นมาจริง ๆ ละก็
น่ากลัวนะ....

นั่นสินะ...
ถ้าใช้สิ่งนั้นละก็
ถึงจะเป็น
จุดรเทพ
ด้วยกัน
ก็ลำบาก
เหมือนกัน
นะ

อาจารย์จัง
ติดกับพวกข้า
ไม่ใช่มือโปร
ในการต่อสู้..
แต่ว่าถ้าอาจารย์จัง
โกรธขึ้นมาจริง ๆ ละก็
ถึงถูกฆ่าตาย
ในพริบตา
ก็ไม่แปลก
เลย

นั่น
ก็ใช่เนะ

ทำท่าอ่อนแอ
อะไรแบบนี้
จุดรเทพ

ท่าน
ไม่รู้อะไร
ถึงพูดได้
นะสิ

ใช่
ใช่

....
เอ
!?

แต่ว่าไม่มีทาง
ที่อาจารย์จะใช้สิ่งนั้น
หรอกนะ
เพราะเจ้าตัวนั้นแหละ
ที่เกลียดที่สุด
รับไปต่อกันเถอะ

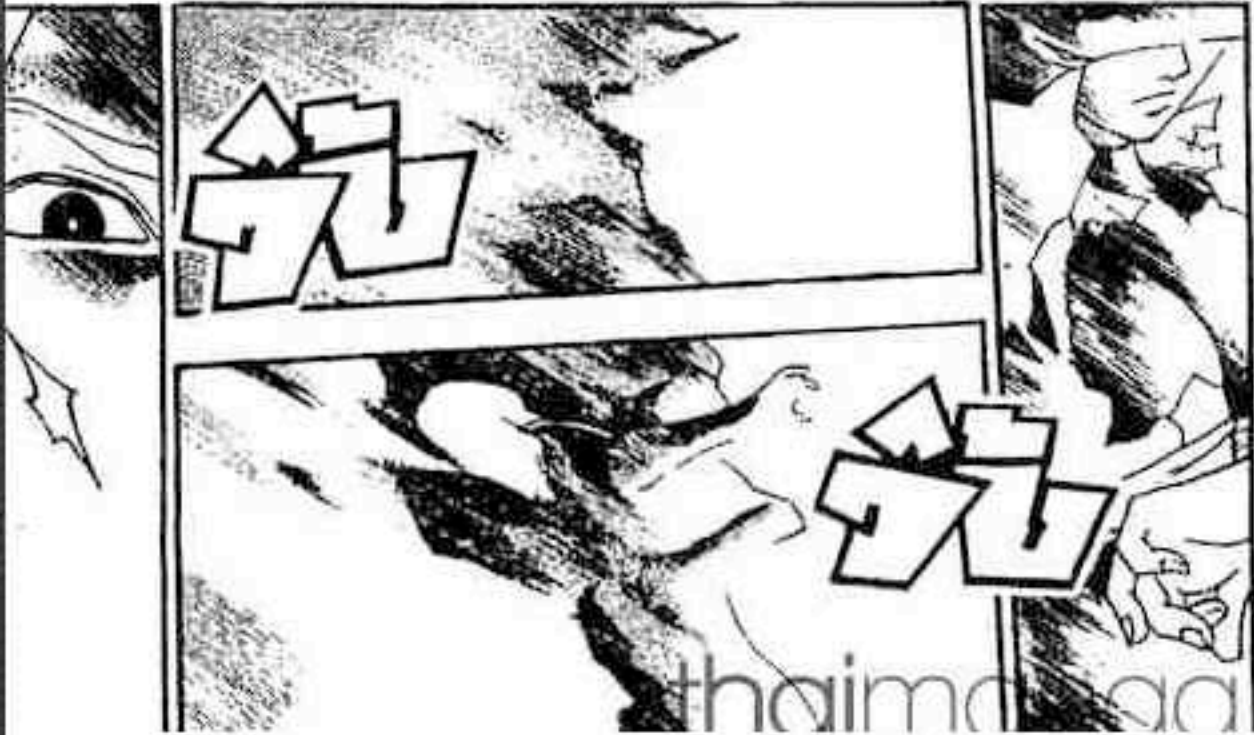
นั่น
สิ

อ๊ะ...
นี่
ฆ่าใน
พริบ
ตา?
สิ่งนั้น
...!?

มันคือ
อะไรกัน
!?

เฮ้...
รอดด้วยสิ!!
ทั้งสองคน
อธิบายมาให้ชัดเจน
หน่อยสิ!!

พพพ

คชคช

ฮ๊ะ
....!?

ไม่กลายเป็นหิน
จันรี!?

ทำไมเจ้า
ถึงไม่
กลายเป็นหิน
!?

...“นัยน์ตา
เมตู่ซ่า”
อะไรกัน...
อย่าให้เข้าไป
ไหนเลย
.....

อะ..ทำไม!
นี่มัน
หมายความว่า
ยังไงกัน
!?

กะอีแต่
ของปลอม
อย่าได้ใจ
ไปหน่อยเลย
.....!!

...
เอ๋!
!?

ช..ของ
ปลอม
...!?

ถ้าไม่รู้ละก็
จะบอกให้
นะ

“นัยน์ตาเมตู่ซ่า”
ของจริง
ที่กล่าวกัน
ในตำนานนั้น
ผู้ที่สบตากับดวงตานั้น
จะกลายเป็นเง้า
ไม่ใช่หิน

และ
จะปกป้อง
ผู้ครอบครอง
จากเวทชั่วร้าย
ทั้งปวง.....

ตัวอย่างเช่น..
ปกป้องข้า
จากเวทชั่วร้าย
ที่ทำให้
กลายเป็นหิน
ของเจ้า
ยังงี้ละ....

อะไร
นะ!?

อาคาชิ
ยัง
พูดอะไร
.....

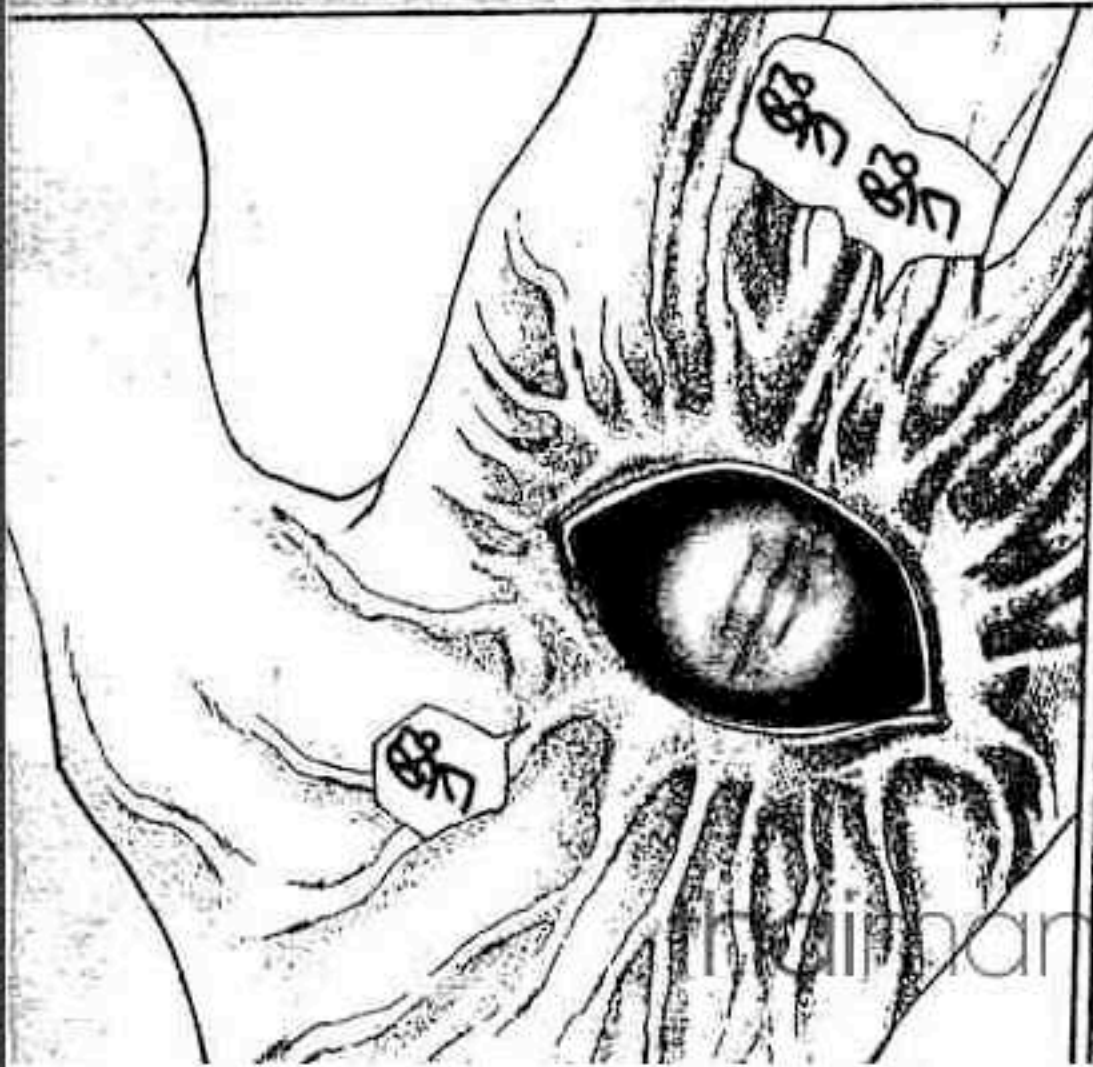
.....
ใช่แล้ว
.....

ตุบ

ตุบ

ดูซะ
ให้เต็มตา
นี่แหละ

“นัยน์ตา
เมดูซ่า”
ของจริง
ไฉล่ะ
.....!!

ดวงตานี้
ก้าวข้าม
ขอบเขต
ของการต่อสู้
ด้วยวิญญาณ
ระหว่างนักรบ
ด้วยกัน
.....

เป็นเพียงแค
อาวุธฆ่าคน
ที่กำลัง
ทั้งเลือดและเนื้อ
ของสิ่งมีชีวิต...
แม้แต่ความรู้สึก
ก็ถูกลบไป
.....

กระแจ

....
แต่
ว่า

อภัยให้
ไม่ได้
.....

กระแจ

เจ้า
เท่านั้น
ที่อภัยให้
ไม่ได้
.....!!

หายไป
ไม่เหลือ
แม้แต่ซาก
นั่นแหละ
.....!!

เฮอะ..เป็นเรื่องแต่ง
ที่น่าสนใจดีนี่...
แต่ว่า"นัยน์ตาเมดูซ่า"
ในตำนาน
มันน่าจะพินาศไปหมด
ในอดีตแล้ว....

เจ้าเองก็
คงจะได้รับการปลุก
"นัยน์ตาเมดูซ่า"
หน่อยๆ
จากที่ไหนมาล่ะสิ?
แถมมีแค่ซันเดียช่วย

เมื่อก็ดูเหมือน
จะหลับตาหลบได้
ในชั่วเสี้ยวเวลา
สินะ....

ครั้งต่อไป
หลบไม่พ้น
แน่!!
จะทำให้
เป็นหิน
ให้ได้!!

อา..
อาคาชิ
ซัง!!

บอกแล้ว
ไงว่า
จะไม่อภัย
ให้เจ้า
นะ....

เจ้าน่ะ
จบสิ้น
แล้วละ
.....

เมดิระ
.....

อะไร
กันนะ
.....

ร
.....

ร่างกาย
.....

ร่างข้า
กำลัง
กลายเป็น
เป็นถ้ำ
!?

เจ้าเป็น
คนพูดเอง
ไม่ใช่รี
เพียตมอง
"ดวงตา"
แค่ชั่วครู่เดียว
ก็จบนะ...

ปะ...
บ้าน่ะ!?
ทำไม
กัน
....!?

อ..โกหก
เรื่อง
แบบนั้น
.....

อ๊ะ
.....

อ๊ะ
.....

ปรีชา

ทำไมเจ้า
ถึงได้มี
“นัยน์ตา
เมดูซ่า”
ในตำนาน
ได้
!?

ไปลำนึก
เสียใจ
ในโลกนั้น
เถอะนะ

ดู

ที่ทำให้
อาจารย์
จตุรเทพคนนั้น
โกรธขึ้นมา
จริง ๆ นะ

.....

อาคาชิ
ซัง...
ชนะแล้ว

SAMURAI DEEPER
KYO
เคียว

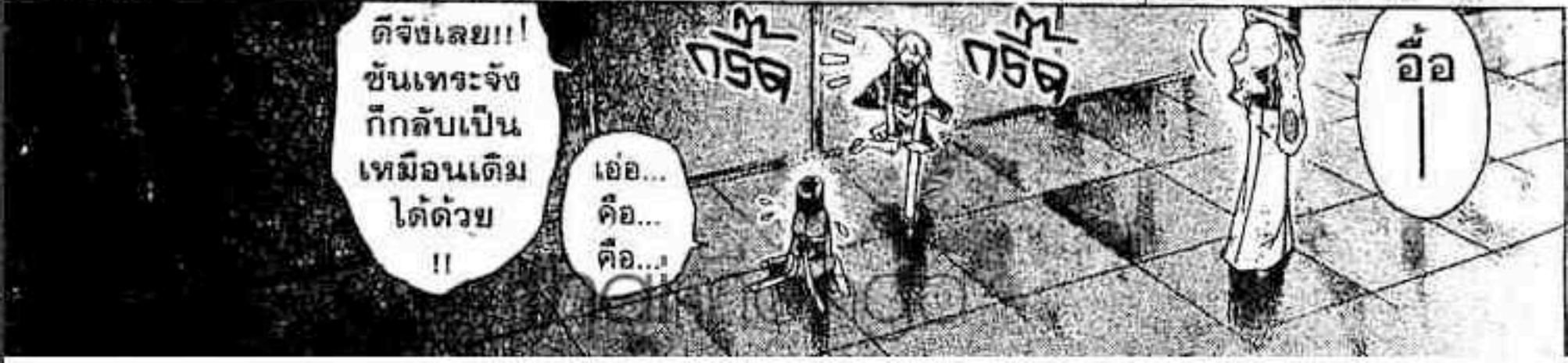
ตอนที่ 188 การพบกันอีกครั้งที่เป็นไปไม่ได้

ยอด
ไปเลย...

"นายนตาเมดูซ่า"
ในตำนาน...
มีพลังสุดยอด
อะไรอย่างนี้...
ผู้ที่มองดวงตานัน
จะกลายเป็นงู
ในพริบตาเดียว
!!

ไม่ได้ใช่
"มือซ้าย"
ขณะนั้น
เหนื่อยจังเลย

อะ...เฮ้อ...
เมคิระซึ่งล่ะ?
เมคิระซึ่งล่ะ?

ไม่เป็นไร
แล้วล่ะ
ฮันเทระจัง!!
อาจารย์ซึ่ง
จัดการ
เรียบร้อย
ไปแล้ว!!

โซะโซะโซะ
ถ้าทำเอาคาริ
จัดการล่ะก็
สบายมาก
!!

แต่ว่า เจ้านะ
กลับยังไม่
ไม่เข้าเรื่อง!!
อย่าทำอะไร
ที่มันอันตราย
นักสิ!!

พอสไม่ได้มาศึกษาที่
ได้ทราบแม่?

ค..ค๊ะ!!
ขอโทษ
ค๊ะ!!

....
แต่
ว่า

ขอบใจ
นะ
ช่วยไว้ได้
จริงๆ

ดีใจ
จังเลย
!!

ทวา
!!

นี่!
ซินเทระ
!!

ขอโทษ
ค่ะ
ขอโทษ
ค่ะ

.....
.....
.....

จนถึงเดี๋ยวนี้
ได้เห็นวิวต่าง ๆ มาก
แต่ในบรรดาวิว
"นัยน์ตาเมตซา"
ของอาจารย์ซึ่ง
มีพลังรุนแรงจริงๆ

จะว่าไปเมื่อกี้
เมตซาบอกว่า
"นัยน์ตาเมตซา"
ในตำนาน
ไม่มีอยู่อีกแล้ว...
แต่ทำไมถึงมาอยู่
ที่อาจารย์ซึ่งได้..

.....
อยากรู้
ซินริ?
ยุยะจัง
.....

...
เอ
!?

...
"นัยน์ตา
เมตซา"
นี่นะ
.....

เป็นอาวุธสังหาร
ในอดีตที่ถูกผนึกไว้
เพราะหวาดกลัวในพลัง
และรูปร่างของมัน....
สุดท้ายก็ถูกฝังไว้
ในประวัติศาสตร์
กลายเป็นตำนาน
แต่ก็เชื่อว่า จะสูญสิ้นไป

และข้า
ก็ได้รับ
สืบทอด
จากคนที่มี
สิ่งนั้น

ค...
ใครกัน
ที่มีของ
แบบนี้
....

มันแน่อยู่แล้ว
คนที่สามารถ
วิเศษของแบบนี้ได้
ในโลกนี้มีเพียง
หนึ่งเดียว...

ตระกูล
มิบุ
ไงล่ะ

...
เอ
!?

อะ...ทำไม?
ทำไมอาจารย์ซึ่ง
ถึงได้เกี่ยวข้องกับ
ตระกูลมิบุ...!
ทั้งที่ไม่น่าจะมี
ความเกี่ยวข้อง
กัน....

ซาแมนนะ...
มันยากที่จะ
เข้ากับผู้อื่น
ได้...

ซาแมน
ที่ใช้ที่อยู่
จึงมายัง
แผ่นดินของมิบุ
ด้วยตัวเอง

ถึงรู้ว่า
จะถูกใช้
เป็นตัวทดลอง
ก็ตามที่

อาจารย์
ซึ่ง..
รู้ว่า..

ใช่
แล้ว
ละ
.....

ข้าเอง
ในอดีต
ก็เป็นชาแมน
ที่ยอมขาย
วิญญาณ
ให้กับ
ตระกูลมิบ
ด้วยตัวเอง
.....

และก็....
รับลืบทอด
“นัยน์ตาเมดูซ่า”นี้
มาด้วยความตั้งใจ
ของตัวเอง...
เพื่อจะกลายเป็น
“พวก”
กับตระกูลมิบ
.....

อา...
อาจารย์
จัง...

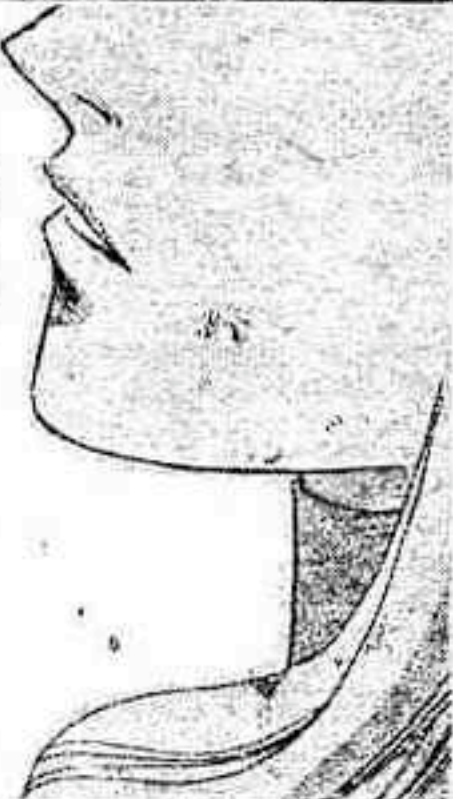
....
คิด
ว่า

ไม่มี
อะไร
ที่มี
เสน่ห์
มากไป
กว่านี้
อีกแล้ว

คิดว่า..
เพียง
เท่านั้น
ก็จะได้
พลังที่จะ
ไม่แพ้
ใคร...

แต่
ว่า..

ไม่เคย
นึกเสียใจ
ขนาดนี้
เลย...

....
อาจารย์
จัง
....

เมดิระ...
เจ้ามี“ดวงตา”
นั้นแล้ว
มีความสุข
ไหม?

คนๆนี้
.....

“นัยน์ตา
เมดูซ่า”นี้
ก็แค่อาวุธ
ฆ่าคน...

คนๆนี้
เมื่อครูใช้
"เนียนตากเมดซ่า"
ด้วยความรู้สึก
แบบไหน
กันนะ

แย่จริงๆ!!
ทำไมถึงมีดมน
อย่างนั้นะ!!
รู้สึกแย่จริงๆ!! แย่ที่สุด!!
บรรยากาศแบบนี้!!
เลิกพูดแล้ว
เลิกพูดแล้ว!!
เพราะของพวกนี้เคย
ใช้ไม่ได้เลยจริงๆ

ซึบ

แว๊ก !!

หะ..ทำ
อะไรนะ!/?
เกิด
ถุงมือหลุด
ล่ะก็...
เป็นอะไรกับเธอ
นี่! วิชาเรียนอะไร
นี่!

อาจารย์
ซัง !!

แต่ว่า...
ได้พูดแล้ว
รู้สึกโล่งขึ้น
นิดหน่อย
รีเปิ้ลนะ

อาจารย์
ซัง...

ข้า....
ขอบ
อาจารย์ซัง
มากนะ
!!

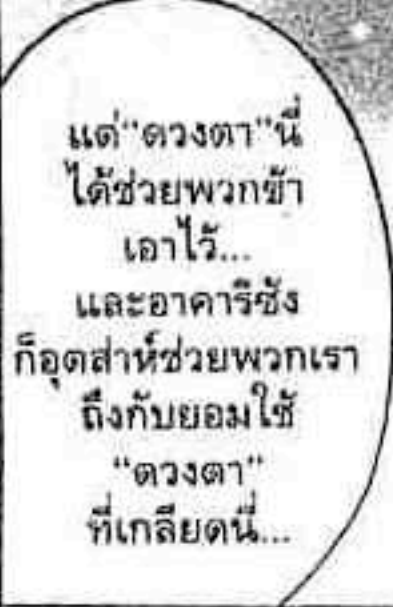
....
ห่า
!/?

thaimanga.com

จะ..เจ้าพูดอะไรนะ..

จริงๆว่าพอคิดว่าตรงนี้มี "นียาโตะ เมตซุซา" อยู่ก็รู้สึกใจเต้นตึกตัก..

แต่ "ดวงตา" นี้ได้ช่วยพวกข้าเอาไว้... และอาจารย์ซังก็อุตส่าห์ช่วยพวกเราถึงกับยอมใช้ "ดวงตา" ที่เกลียดนี้...

นั่นเป็น เรื่องที่ซัดใจยิ่งกว่าอะไร!! เพราะอย่างนั้นถึงได้ชอบ อาจารย์ซัง !!

เอ๋..!?

ไม่... เป็นอะไรออก !!

ถ้าเคย
ชายวิญญาน
ไปแล้วครั้งหนึ่ง
ก็ซ็อกกลับมาซะ
ก็สิ้นเรื่อง
!!

"พวก"
ของอาจารย์ซัง
ในตอนนั้น
ไม่ใช่ตระกูลมิบุ
แต่เป็นพวกเคียว
กับข้า
และซันเทระจัง
!!
Kono เป็นที่พึ่งไม่ได้
ก็แล้ว

ยูยะจัง
.....

ขอโทษ
นะ
ยยะ
จัง..

แย่งชิง!!
เราในแย่งชิง
ต้นใจเดิน
ไปได้

เรา
นี่คือ
ของ
แล้ว
48

อ..เอาล่ะ!!
เมื่อตัดสินใจ
แล้ว
ก็รีบๆไปต่อ
เถอะ!!

อacarichang
ไม้เท้า
.....

ขอ กรีด!!
.....
ละลาข
แล้ว
!!

เอ๋?

อacarichang...
ครั้งก่อน
ตอนที่ถามเรื่อง
ท่านพีโนโซมุ
ก็บอกว่า "ไม่รู้"
แต่ที่จริง
คงจะรู้อะไรอยู่
สินะ.....

แต่ว่า...
ตอนนั้น
ช่างเถอะ...
ต้องมีเวลาที่
อacarichang
เป็นคนเล่า
ให้ฟังเอง
อย่างแน่นอน

ทำอะไร
อยู่
ยยะ
จัง!!
เพื่อหวังไว้
หรือ!

เป็นการ
ที่การ

ตุบ
ตุบ

ซาโตระซัง
หัวหน้าของ
12ขุนพลเทพ
ค่ะ
.....

อะ...แต่ถ้า
คนที่ได้รับ
มอบหมาย
ประตุมานที่2นี้
น่าจะมีแต่ข้า
กับเมคิระซัง
เท่านั้น..ทำไม..

หือ...
คนๆนี้คือ
ซาโตระ
.....

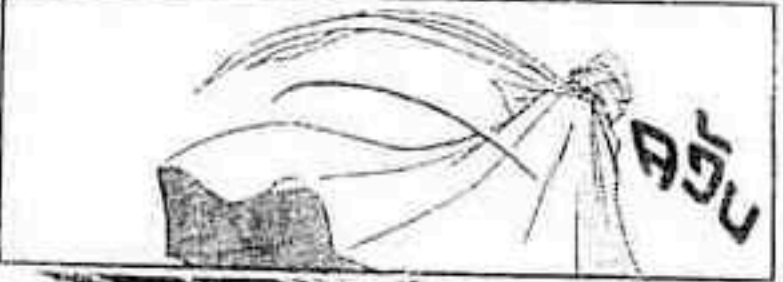
...
เอ
!?

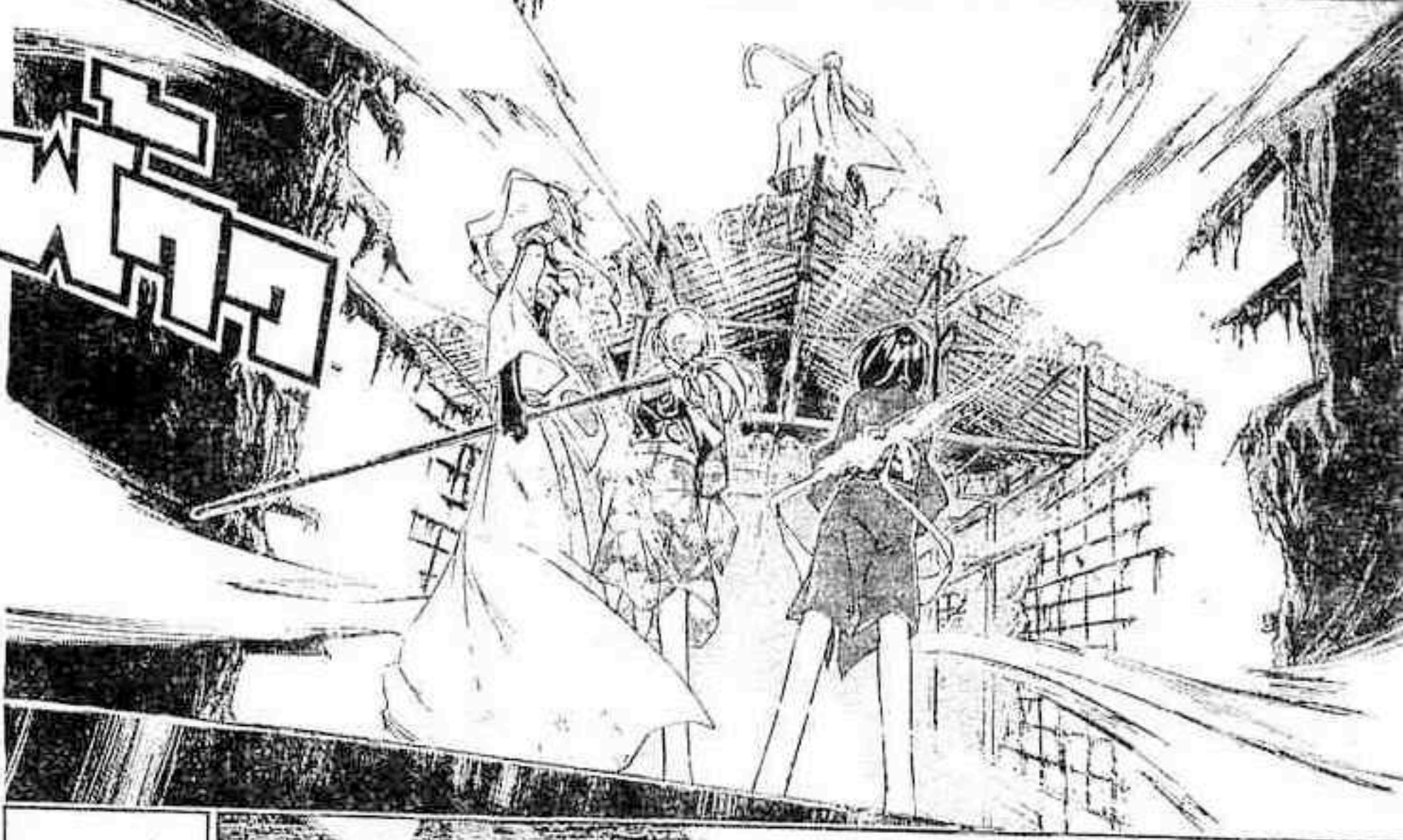
เดี๋ยวก่อน...
ความรู้สึก
นี้...

เหมือนเคย
เจอที่ไหน
มาก่อน.....

จับ

ฟู
ฟู

ฟู

thaimanorod

ฟู

thairan

ย...
ยวบะยัง
!?

ท...
....

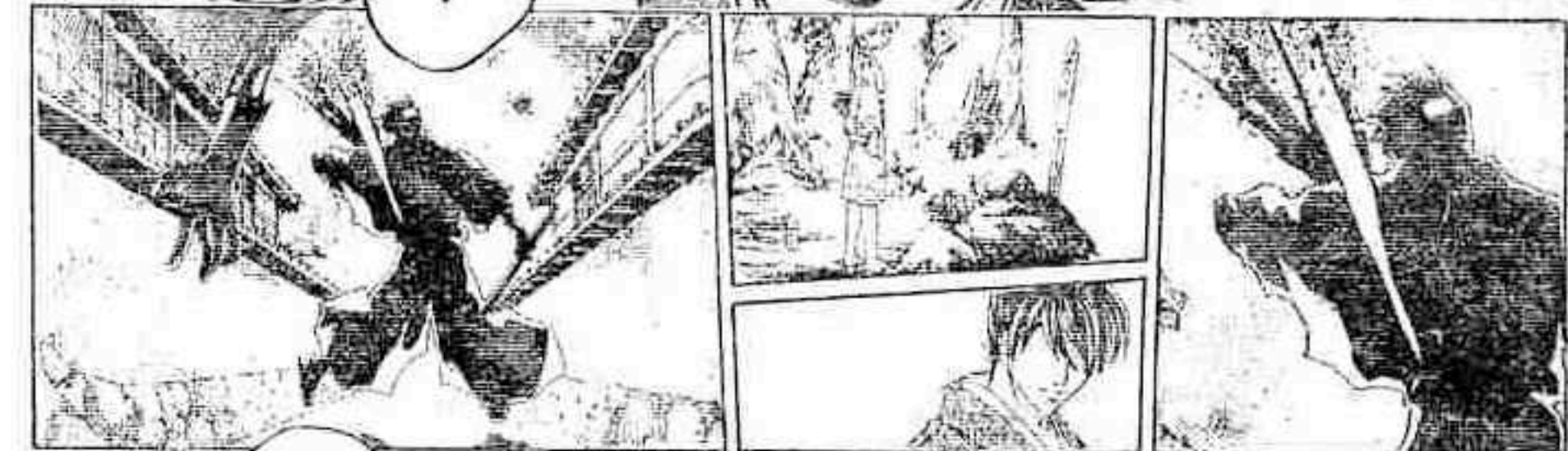
ท...
...

อึก อึก

ทำไม
...?

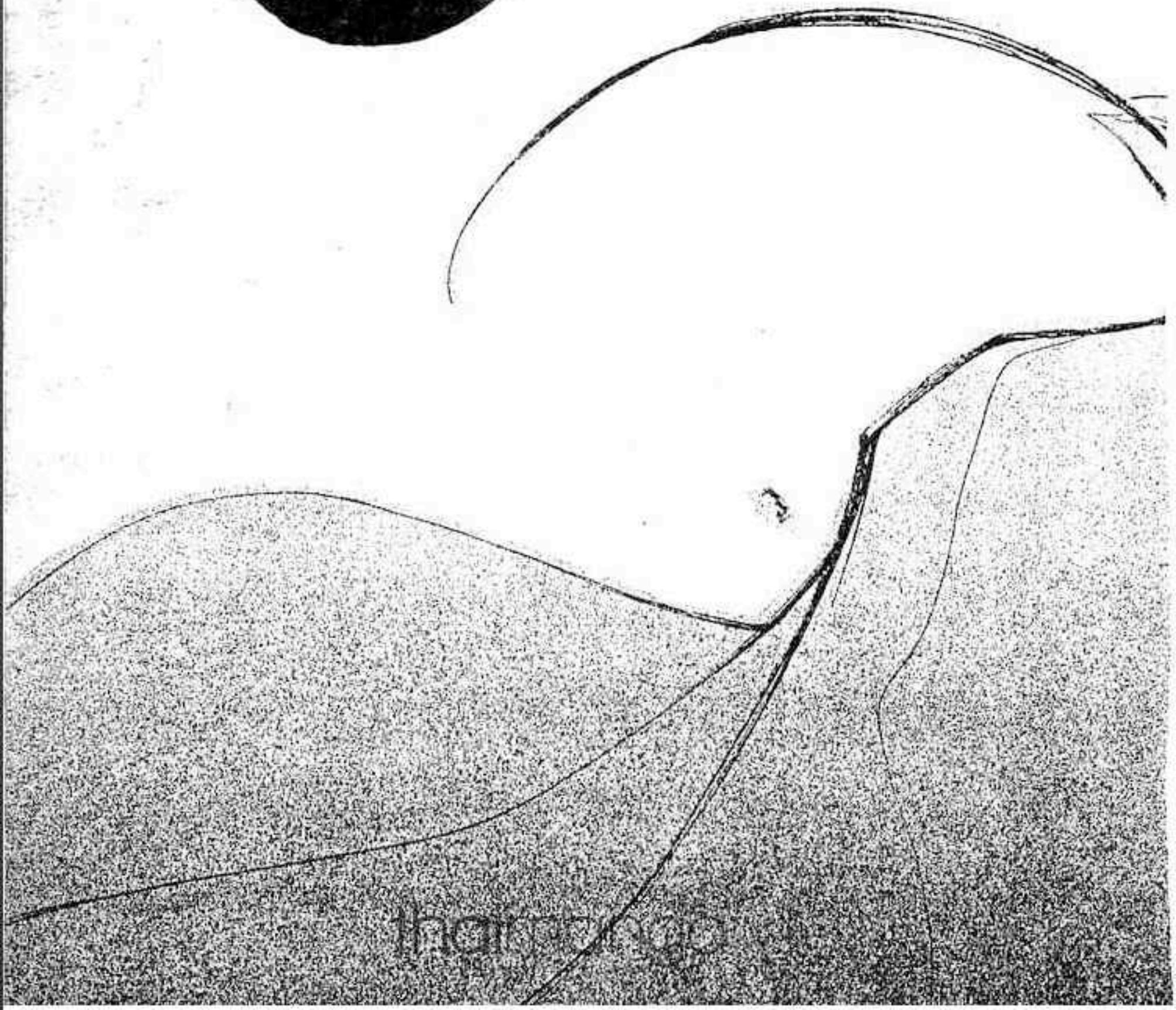
ท...
ทำไม
?

ทำไม
....

ถึง
มาอยู่
ที่นี่
....!?

ฟ
โนโซม

ขึ้นมาสูง
พอสมควร
แล้วนะ
ชักเหนื่อย
ขึ้นมาแล้ว
เหมือนกัน
.....

เฮ้...
ฟังอยู่รีเปล่า
คุณป้า
แห่งอิชิโมะ

บอกว่า
ให้เรียกว่า
พี่สาว
ยังงีละ
?

พัก
สักหน่อย
ไหม?

อะ..ไม่เป็นไร!!
รีบไปกันดีกว่า!!
เส้นทางนี้
อาจเป็นทางที่
ถูกต้องก็ได้!!

แต่ว่า
แบบนี้
เหมือนกับ
ปีนเขา
เลยนะ?

จริงๆ
มีเป้าหมาย
คิดจะทำให้
พวกเรา
เหนื่อยล้า
กันแน่?

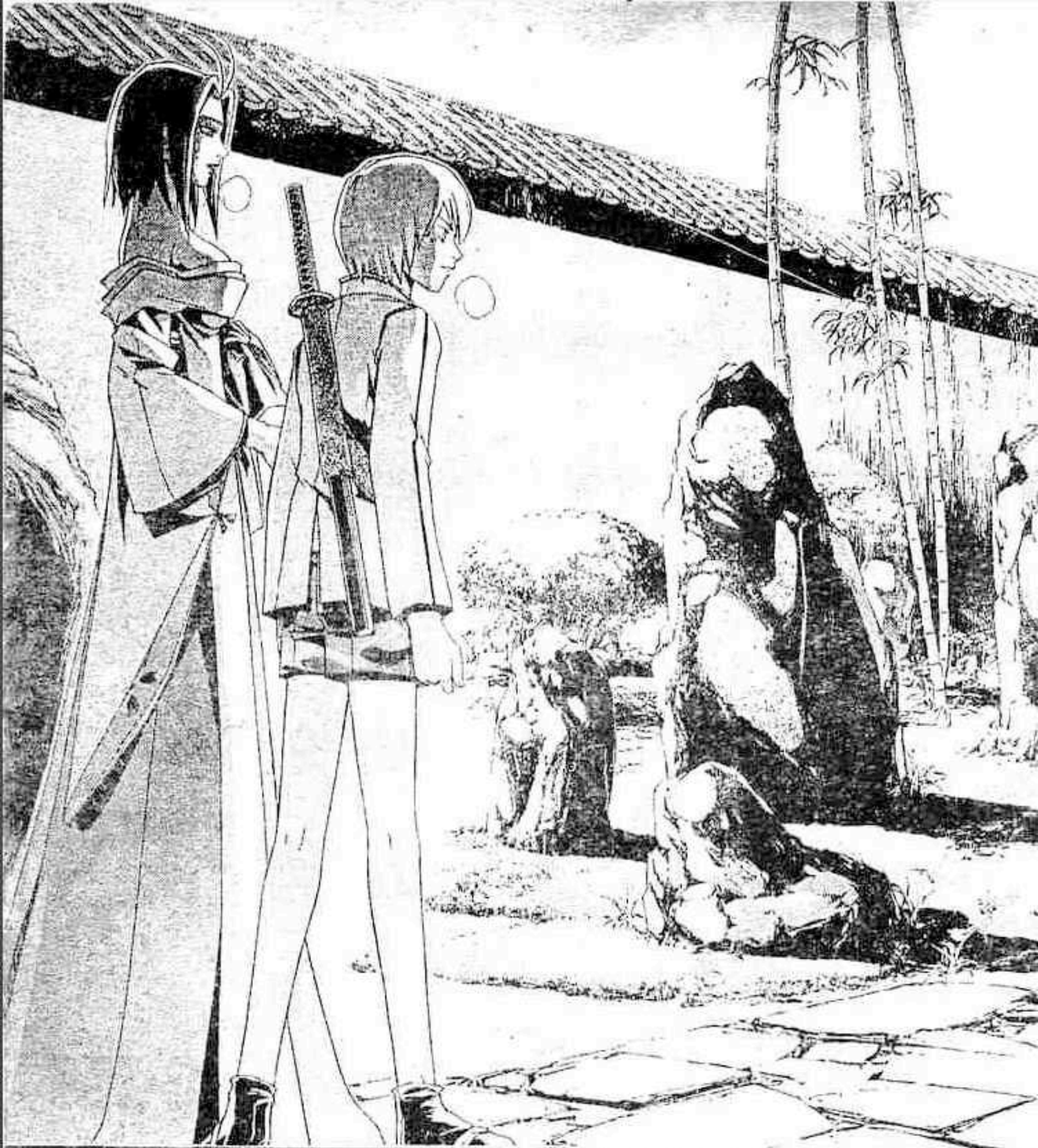
อาจ
จะใช้..
ก็ได้
นะ..

ที่สำคัญ...
อากาศ
มันเบาบาง
ลงนะ

อา
กาศ
!?

อา..บางที่
ที่นี่อาจจะเป็น
ภูเขาฟูจิ..
ตรงบริเวณ
ที่อยู่สูง
เหนือระดับ
น้ำทะเลมาก
ก็ได้

ทะ...
ที่นี่
.....

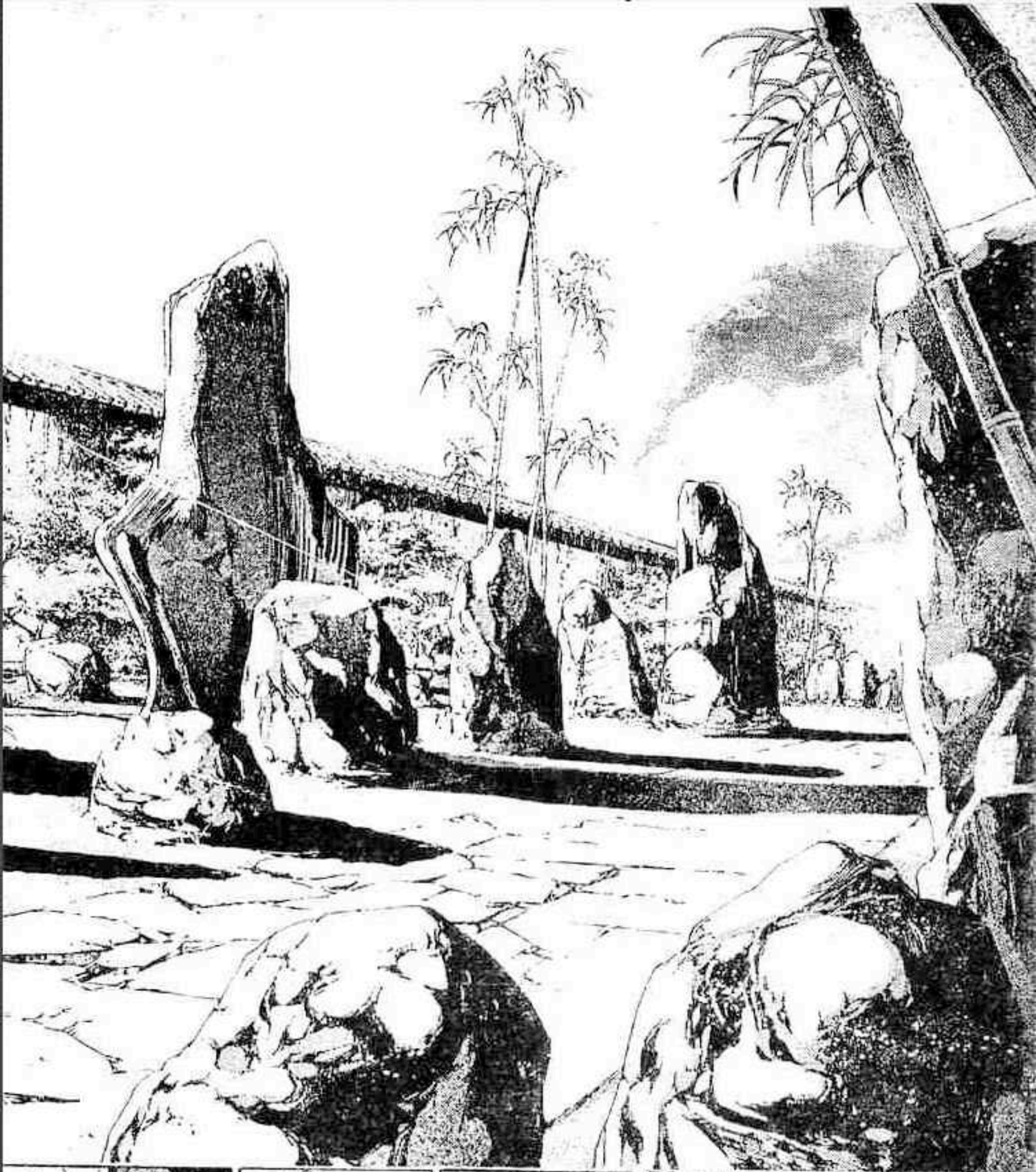
ที่นี่
ใช้ด้านบน
ของ
ภูเขาฟุจิ
จริงๆนะ ?

รู้สึกเหมือน
ทั้งเมฆ
และ
ดวงอาทิตย์
อยู่ใกล้มาก
เลย...

สวนของ
ตระกูล
มีบ乎?

อา..
คิดว่า
นะ

อากาศ
เบา
เบา
กัน
ไป
จนรู้สึก
เหมือน
จะเป็น

มีของตั้งเกาะกะ
เยอะจริง..
ถ้าศัตรูจะบุก
ล่ะก็
ตรงนี้ทำทาง
อันตรายมาก
ที่สุด

ไม่ให้ไป
ได้ไกล
มากกว่านี้
หรอก
.....

ซาสุเกะ
ซัง!!

ซม !!
ออยู่
จริงๆ
ด้วย
!?

คัม

ตึก

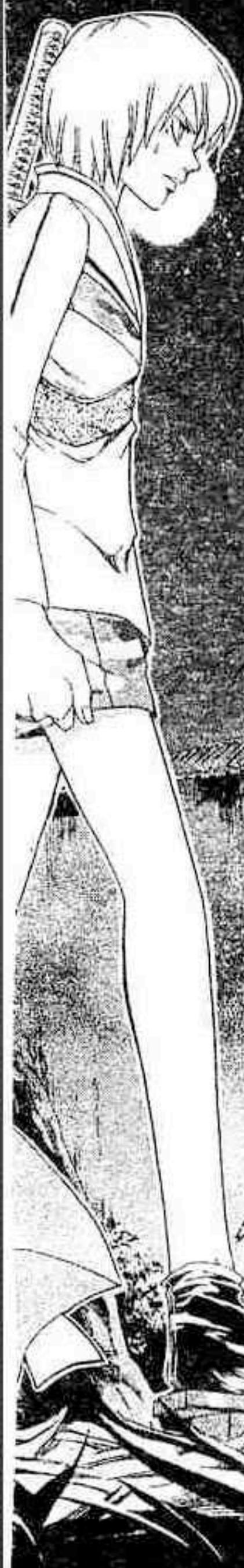
ค
.....

โคทาโร่
.....!!

เตรียมใจ
ไว้เถอะ
ซาสุเกะ
.....

ตึก

ที่นี่...
จะเป็นที่ตาย
ของเจ้า

!!

เสียบึง
ที่เหลือ
มีเพียงแค่
วอลนัท
ลูกเดียว
นี่นะ...

ไม่ได้กิน
อะไรมา
ตั้ง3วันแล้ว
แท้ๆ
.....

ข้างนอกยังมี
พวก"ปีศาจ"
ปีนเขีนอย...
คงออกไปจากที่นี่
ไม่ได้สักพัก
ล่ะนะ...

ขึ้นไปสุดท้าย
พวกเรา
ได้กลายเป็น
อาหารแน่...

อ...โคทาโร่
ตัวโตกว่า
เพราะงั้น
อาหารที่เหลือ
โคทาโร่กินเถอะ
ข้ายังไม่หิวด้วย...

ท่าอะไรนะ
โคทาโร่
เสียบึง
อย่างสุดท้าย
นะ...!!

อ้อ...
? = โป๊ก

อ๊ะ
!?

เฮ้...
ส่วนของ
ซาสุเกะ

อย่า
ทำพละ
มันเล็ก

โค
ทาโร่
.....

ซา
สุเกะ
....

พวกเขา
สาบานกันด้วย
"สัญลักษณ์
แห่งมิตรภาพ"นี้
แล้วว่า
ไม่ว่าจะทำอะไร
ก็จะทำด้วยกัน
ไม่ใช่หรือ?

ลูกวอลนัทนี้
ถึงจะเล็ก
แต่ถ้ากินกัน2คน
อะก็
มันก็อึด
เหมือนกัน
นะ?

ดูเหมือน
เจ้าแมลง
ในห้องของ
ซาซุเกะ
ก็จะสองตง
แล้วนะ

ตึก

อา
!!

!!

โศกนาฏกรรม... พวกเขา
จะเป็นเพื่อนกัน
ตลอดไปนะ!!
สาบานต่อ
"สัญลักษณ์
แห่งมิตรภาพ"
นี่.....!!

พวก
ข
นี่!!

ที่สนาม
กีฬาโรงเรียน
นี่!!

อา!!
แน่นอน
เป็นเพื่อนกัน
ตลอดไป
!!

ตลอด
ไป..

ทำไม
...

ทำไม
ถึงได้
กลายเป็น
แบบนี้
ไปได้
นะ
...!?

จ๊าก
จ๊าก
จ๊าก

SAMURAI DEEPER

KYO

เคียว

ตอนที่ 189 สายสัมพันธ์ที่ลวงหลับ

อู่ก
!!

เข้าไพบ
!!

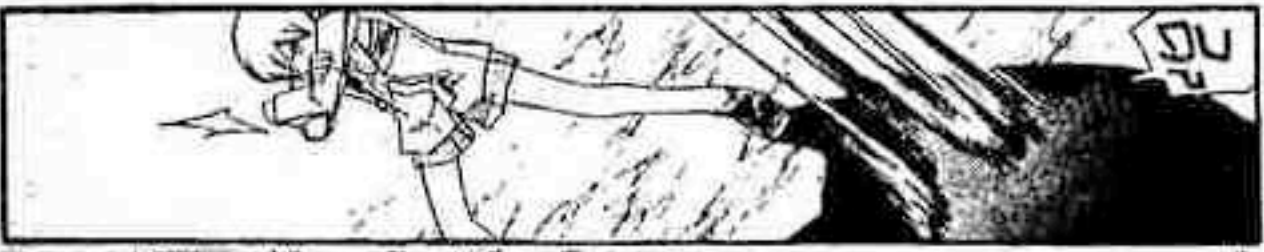

จ๊วจ๊ว

อู่ก
!!

ซา
สเกะ
ซ้จ!!

ฮิ
!!

จ๊ว

จ๊วจ๊ว

จ๊วจ๊ว

จ๊ว

จ๊ว

จ๊วจ๊ว

จ๊ว

จ๊ว

จ๊ว

จ๊ว

จ๊ว

จ๊ว

จัง

จัง

!!!

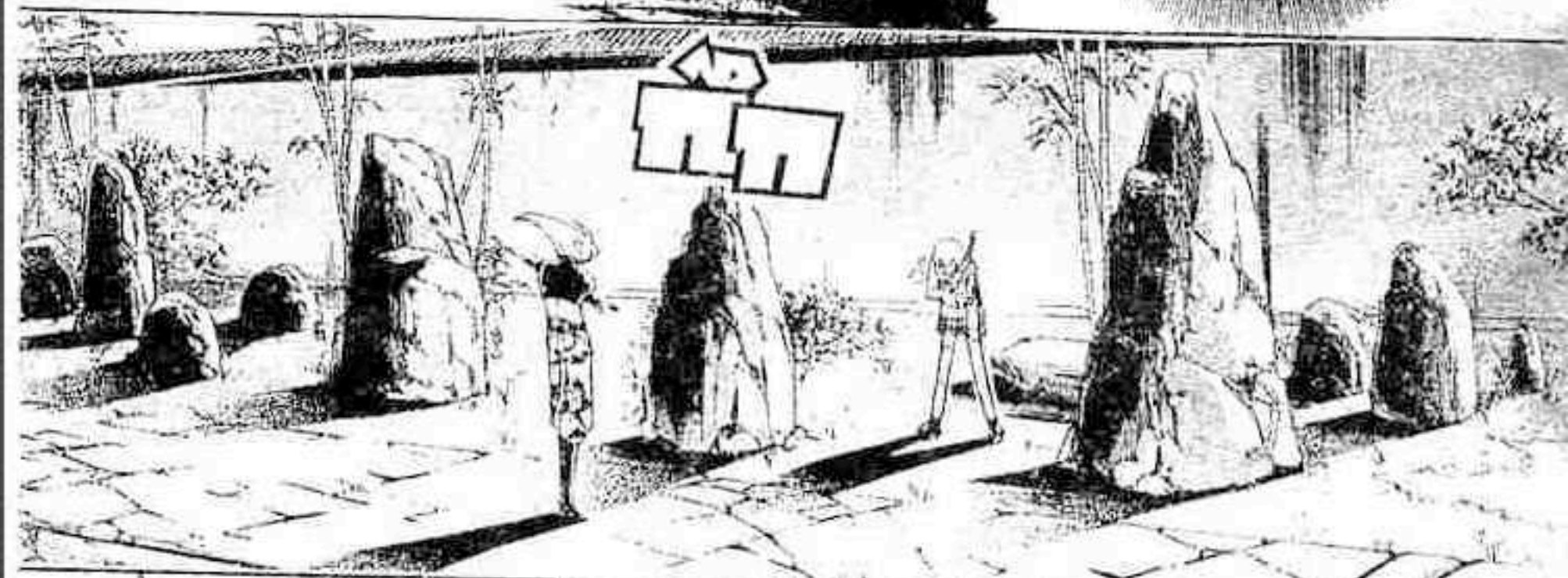
จัง

จัง

จัง

เร็ว..!!
เร็วเกินไป
หลบพ้น
ได้ไม่หมด
|
!!

พรวด

คคค

..ทำไมถึง
ไม่ซักดาบ
ล่ะ
ซาสุเกะ
.....

ดูจากการที่
เอาแต่
หลบหนีแบบนี้
แสดงว่า
ยังไม่ตั้งใจ
ที่จะ"ตาย"
สินะ...

โคทาโร่...
เข้าไม่ได้มา
เพื่อสู้กับเจ้า
.....

เข็ค

ข้ามานี่
เพื่อจัดการ
กับตระกูลมิบ
เท่านั้น...

พูดอะไรบ้าๆนะ...
เพราะอย่างนั้น
ถึงไม่ยอมซักดาบงั้น...
ไม่คิดเลยว่า
จะนำได้ถึงขนาดนี้

..แต่ว่า ถึงจะ
ซักดาบออกมา
ก็เอาชนะข้า
ไม่ได้ยุดี
นั้นเพราะว่า...

ที่นี่
คือสวนลอยฟ้า
ของตระกูลมิบุ...
เป็นสวนที่สร้างขึ้น
เพื่อ "จักรพรรดิแดง"
ซึ่งอยู่ใกล้กับจุดสูงสุด
ของภูเขาฟูจิ

ระดับความสูงของมัน
มากกว่า 3,000 เมตร
ความกดอากาศมีเพียง 2/3
ของบนพื้นดิน
ถึงจะเคลื่อนไหวตามปกติ
ก็ยังถือเป็นบรรยากาศที่เบาบาง
ขนาดทำให้รู้สึกมันง
อาเจียน การต่อสู้มัน
ถือเป็นการฆ่าตัวตาย
โดยแท้จริง...

...เจ้าเองก็
ปิดบัง
เอาไว้
แต่ที่จริง
คงจะรู้สึก
มันง
อยากจะ
อาเจียน
จนแทบจะ
ล้มลงไป
อยู่แล้ว
สินะ...

ซา
สึเกะ
ซัง
...!!

ทำไม
มาเพราะ
ยังไปไม่รู้
เท็นโกะ
เคยล่ะ
17

..แต่
ว่า
ข้า
ไม่ใช่

ด้วยยากระตุ้น
พิเศษ
ที่ท่านโทคิโตะ
4 ผู้เฒ่า
มอบให้ทำปอด
หัวใจ และ
ทรวงอกของข้า
แข็งแกร่งขึ้น

เพราะอย่างนั้น
ถึงจะเป็นสถานที่
ที่มีบรรยากาศ
เบาบาง
ก็ไม่มีผลอะไร
ทำให้สามารถต่อสู้ได้
ในสภาพสมบูรณ์
ที่สุดได้....

ทันที
ที่เจ้า
ก้าวเท้าเข้ามาที่นี่
ก็ตัดสินใจ
ได้แล้วว่า
เจ้าเป็นฝ่ายแพ้
.....!!

ผู้เฒ่า ...!?

ยา ...!?

ทำไมถึงยิ้มมือ
ของตระกูลมิบ
ล่ะ?
เจ้าพวกนั้น
เป็นศัตรูของ
พวกเราที่อาศัย
อยู่ในทะเลป่า
นะ!

...ข้าไม่เคย
ด้วย...
ตัวข้า
ในตอน
จะขอพิมพ์
ของตระกูลมิบ
หรืออะไร
ก็ได้...
นั่นก็เพราะ...

ชีวิตของข้า
เหลืออีกไม่มาก
ไม่มีเวลา
มาล้างเล
อีกแล้ว

โค...
โคทาโร่!!

ใช่
จริงๆด้วย
จริงๆ...!!

ช่วงชีวิตของคน
ที่อาศัยอยู่ในทะเลป่า
โดยทั่วไป
คือประมาณห้าปี...
ยได้ฆ่าฟันแมลงพวกนี้
โครงสร้างร่างกาย
เริ่มถูกทำลายแล้ว....

...และ
ด้วยยากระตุ้น
พิเศษนั้น
คงทำให้
การพังทลาย
รวดเร็วยิ่งขึ้น

แต่
ถ้ามันทำให้ข้า
แข็งแกร่งขึ้น
ก็ไม่ใช่เรื่อง
สำคัญอะไร...
ใช่แล้วล่ะ...

ขาสเกะ...
ถ้าได้ฆ่าเจ้า
ได้แก้แค้นเจ้า
ได้สำเร็จแล้ว
ล่ะก็

โค...
โคทาโร่
.....

ขนาด
.....
นะ
.....

ปัง

งั้น
ทำไม
ถึง
ทรยศข้า
ล่ะ!?

ทำไม
ถึง
ฟันดาบ
ใส่ข้า
!?

ลองพูด
ออกมาสิ
!!

เจ้ามีเหตุผล
ที่ทำให้ข้า
ยอมรับได้
รีเปล่าล่ะ
!?

เจ้าที่
เหยียบบข่า
มิตรภาพ
ของพวกเรา
!!

เอ้า...
พูดออกมา
สิ!!
ทำไมถึง
ฟันข้า?

...

เรื่อง
นั้น
.....

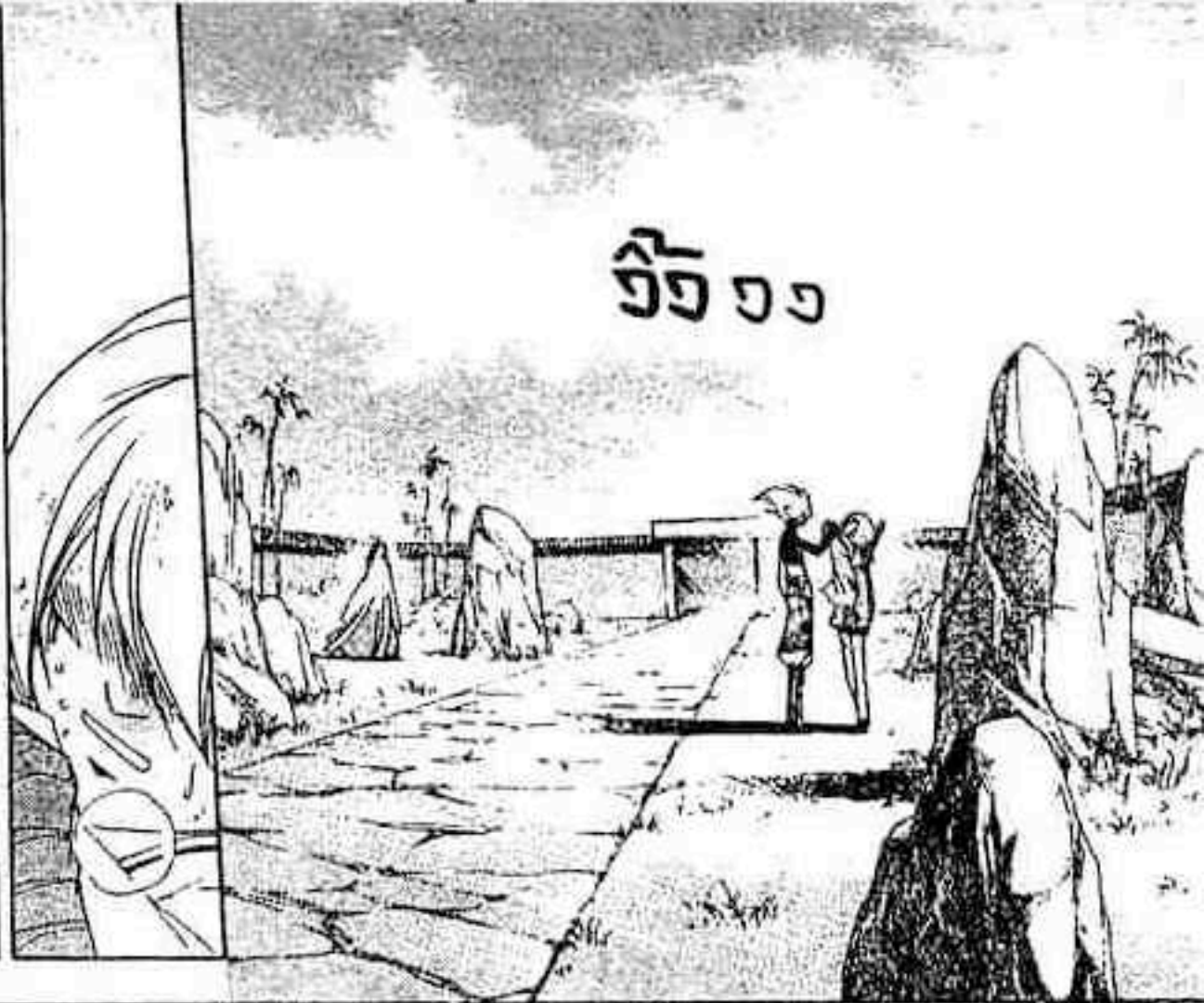

หยุดนะ
โคทาโร

หยุด
เถอะ

พูด
ออกมา
สิ!!
ซาสึเกะ
!!

จึจึ จจ

ซาสึเกะ
ซัง

.....

ทำไม
ถึงไม่ตอบ
อะไร
เลยล่ะ?
ไม่อยากเชื่อ
เลยว่า
ซาสึเกะซัง
จะหันตาม
ไปเหมือน

แต่
ว่า
....

ข้าพาโคทาโร่
เพื่อนคนเดียวกับ
ของข้า
ที่ทะเลปานี

คำพูดที่พูด
ตอนที่ได้อพบ
กับโคทาโร่ซัง
ตอนที่
พบกับ
อีกครึ่งนั้น
หมอบ
ความว่า
ยังงั้น

.....

..ซัง
โอ
...

ข้าเอง...
ก็อยากจะ
อยู่ที่ทะเลปานี
กับเจ้า
ตลอดไป
.....

โค...
โคทาโร่

.....

ซัง

แต่ว่า
...

ทั้งหมด
วันจบแล้ว..
ถ้าเจ้า
ไม่หักหลังข้า
ล่ะก็...

โทษของ
การหักหลัง
ต้องชดใช้
ด้วย
"ความตาย"
!!

ฟว
ฟว

ฟว
ฟว

ฟว

ฟว

ฟว

ฟว

อ๊ะ
..!?

ลูกบอล
"เงา"
!?

ขยับ
ไม่ได้!!
"ตริงเงา"
!?

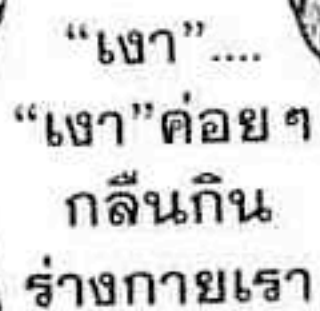
ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กับ
.....

“เงา
ลาลับ”
!!

ฮ๊ะ...!
...!?

“เงา”....
“เงา”ค่อยๆ
กลืนกิน
ร่างกายเรา

ฮ่า

thaimanana

FW

อ๊ะ...!?

นิ จิต
นิ จิต

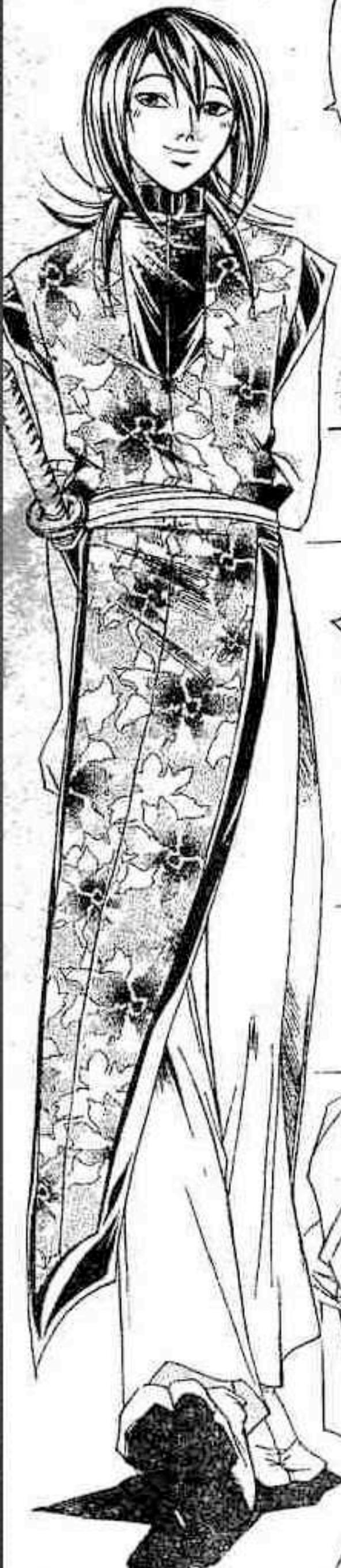
แถม...
ยังตกลงไป
ใน "เงา"
ของตัวเอง
อีก
!?

ซา..

ซาสุเกะ
ซัง
!!

th gdn.net

จะแพ้ว
ได้ลวย
สิเปล่านะ
!?

แน่นอน
ได้อยู่
คนเดียว
ก็ดี
เหมือนกัน

ท่าน
ยุติมูระ!!

คิดจะไปไหน
ขอรับ!?
คิดจะแอบพวกข้า
ไปยุ่งกับใครอีกสินะ
ขอรับ!!
ข้ายอมไม่ได้
!!

มะ..แห่ม
ไซไซ
ข้าไม่ได้คิด
แบบนั้น
นี่อะไรกัน

ฮา..
โธม
เซตตัว
จนได้

ทั้งพวกเดียว
นี่ยาโตมิกซ์
ทั้งพวกเราจนเพลเทท
กำลังเพ่นพ่านไปมา
อยู่ละขอรับ!!
ข้าไม่ยอมให้ท่าน
ทำตามใจแน่!!

ท่านก็ยุ่งยาก
พออยู่แล้ว...
เจ้าชาสุเกะ
ก็ดันมุกทะเล...!!
บุกเข้ามา
ในแผ่นดินของมิบ
โดยไม่ขออนุญาต
!!

ลองมา
เป็นคุณ
ทางนี้ดู
มังสิ!!

ทำเป็น
พูดโน่นพูดนี่
ที่จริงก็เป็นห้อง
ชาสุเกะ
ไซโหมลละ♡
ไซไซ
ไซสิจิง

อ๊ะ
!?

ใครจะไปหวัง
เจ้าเด็ก
เอาแต่ใจ
ตัวเองนั้น
กัน...!!

ท่านนายจระ
จะ
นะ
ตามใจเจ้านั้น
มากเกินไปแล้ว
นะขอรับ!!

เอ๋
!?
นี่คืออะไร?

ถ้าพวก
เดียวซัง
กับ 12 ขุนพลเทพ
ปะทะกันล่ะก็..
คิดว่า
.....

หึหึหึ
แต่ว่าคราวนี้
ไม่ไปช่วย
หรอกนะ

เอ๋
!?

โคทาโร่คง
คงจะปรากฏตัว
ต่อหน้าซาสุเกะ
แน่
.....

โคทาโร่
แห่งฟูมะ..
หรือ
ขอรับ!!

ระหว่าง 2 คนนั้น
มีเรื่องอะไรกันนะ....
ดูเหมือนซาสุเกะจะไม่ได้เล่า
ให้โคสุเกะฟังเหมือนกัน
ทุกทีมีอะไรให้ฟังหมดแล้ว...

...ลูกผู้ชาย
เหมือนกันนี่นะ
คงมีอะไร
หลายเรื่องแหละ
นอกจากนี้

ถึงซาสุเกะ
จะเข้มแข็ง
แต่ก็เป็นเด็กที่
แสดงออก
ไม่เก่ง
.....

พูดก็ไม่เก่ง
การที่จะพูด
แสดงความรู้สึก
ของตัวเองออกไป
ยังไม่ค่อยจะชิน
สักเท่าไร...
ยังโตขยับฐานะแล้ว
เป็นคนขี้อและจริงจัง
ด้วยแล้วล่ะก็
.....

แต่ว่า
การที่
ก๊อปปี้ทำตัวเป็น
เหมือนผู้ใหญ่
ทำให้ดูน่ารัก
จนหนไม่ไหว
เฉยล่ะ

พ่อ
บ้า

แต่
ว่า
.....

มา
ด้วยกัน
ใหม่
?

...คงถึงเวลา
ที่จะก้าวเดิน
ไปคนเดียว
โดยไม่ต้อง
ให้ข้าช่วย
แล้วละ

การ
เจริญเติบโต
ของ
เด็กหนุ่มนี้
ไวจริงๆนะ

วันเดียว...
ไม่สิ ทุกนาทิต
ทุกวินาที
ก็ค่อยๆเติบโต
ขึ้นเรื่อยๆ

ท่าน
ยุติมระ...
พูดอะไร
หรือ
ขอรับ..

...เปล่า
ไม่มี
อะไร
หรอก

ซาสุเกะ
ไม่เป็นไร
หรอก

.....

เพราะเขา..
เป็นลูกผู้ชาย
เต็มตัวแล้ว

.....

ชาสุเกะ
ซัง

!!

ชาสุเกะ
ซัง!!
กลับมา
สิ!!

ชาสุเกะ
ซัง
!!

อย่าเข้าไปใกล้
โอะคุนิแห่งอิชิโมะ
นี่เป็นการต่อสู้ของ
พวกข้า... ไม่ใช่เรื่องที่
เจ้าจะเข้ามายุ่งเกี่ยว

อีกอย่าง
มันสาย
ไปแล้ว...

ผู้ที่ถูกขังไว้
อยู่ใน "ช่องว่าง
ของเขา"
ด้วย "เงาสาลับ"
จะไม่สามารถ
กลับมาถึงโลก
ปัจจุบันได้อีก
เป็นครั้งที่ 2
.....

จะต้อง
หลงวนเวียนอยู่
ในช่องว่าง
ที่มีมืดมิด
ไม่มีแม้แต่
แสงสว่าง
ไปตลอดกาล
.....

ซึซึลลาด!!
ทั้งที่
ชาสุเกะซัง
ไม่คิดจะสู้
แท้ๆ!!

...ไม่จำเป็นต้อง
สังหารคนทรยศ...
เป็นจุดจบที่
เหมาะสม
กับเจ้ามันแล้ว...

พลัง

พลัง

พลัง

อะไร
นะ!?

อะ..
อะไร
ละนี่
!?

สายฟ้า
ออกมา
จาก"ช่องว่าง
ของเขา"
ที่ซาสุเกะซัง
ตกลงไป
.....!!

พลัง

นี่มัน..
อะไร
กัน
นี่?

โคท
.....

พูดตามตรง..
ซาเคซังคิดว่า
จะยอมให้เจ้าข้า
ได้จนกระทั่ง
มาถึงแผ่นดิน
ของมิบนี่

แต่ว่า
ข้าไม่เคย
หักหลังเจ้า
ไม่คิด
จะหักหลัง
ด้วย...

เพียงแต่..
เพราะ
ไม่อยากจะสู้
กับเจ้า

เพราะ
ว่า

เพราะไม่อยากจะ
หันคมดาบใส่เจ้า
เป็นครั้งที่ 2

แต่ว่า

แต่ว่า...
จะมาตาย
ไม่ได้

ตัวข้าในตอนนี่...
บนบ่าของข้า...
มีชีวิต..มีความหวัง
ของพวกใช้การไม่ได้
จำนวนมากอยู่

จะมา
หยุด
อยู่กับที่
ไม่ได้

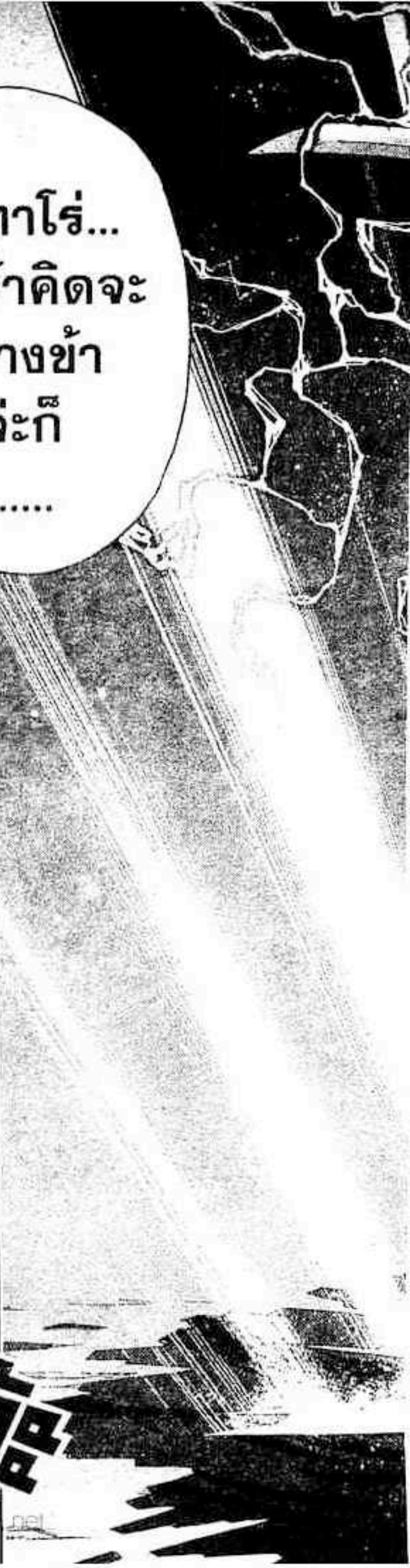
เพื่อ
พวกนั้น
แล้ว
จะมาตายที่นี่
ไม่ได้

ปังปังปัง

ข้า....
ต้อง
ก้าวไป
ข้างหน้า
...!!

โคทาโร่...
ถ้าเจ้าคิดจะ
ขวางข้า
ล่ะก็
.....

ปังปังปัง

ปังปังปัง

ข้า...
ก็จำเป็น
ต้องหันคมดาบ
ใส่เพื่อน
อีกครั้งหนึ่ง

!!

...โคทาโร่...
ข้าไม่อยาก
สู้กับเจ้า
.....

แต่
บนป่าของข้า
มีชีวิต...
มีความหวัง
ของพวกเขา
ใช้การไม่ได้
จำนวนมาก
อยู่

คิม

เพรีย

เพรีย

ต้องทำลาย
ตระกูลมิบิ
เพื่อพวกนั้น
ด้วย
.....

โคทาโร่...
ถ้าเจ้าคิดจะ
ขัดขวางล่ะก็
ข้าก็จำเป็น
ต้องหันคมดาบ
ใส่เพื่อน
อีกครั้งหนึ่ง
|
!!

SAMURAI DEEPER

เกียว

KYO

ตอนที่ 19.0 | สัญลักษณ์แห่งมิตรภาพ

เตรียมใจ
ไว้เถอะ
ซาสุเกะ
!!

บอกแล้วไง...
ซาได้ร่างกาย
ที่แข็งแกร่ง
ด้วยยากระตุ้น
พิเศษ
มาแล้ว...

ปัง

ปัง

ปัง

ไม่ได้
ผล
หรือก
.....

ด้วยวิชา
เลือกคลุมเงา
นักรบดำ"
ตัวข้าในตอนนั้น
ได้กลายสภาพ
เป็น"เงา"
ไปแล้ว...

การโจมตี
ของเจ้า
ไม่ได้ผล
หรอก
!!

อะ
!?

ปัง

“ดาบ
เงา”
!!

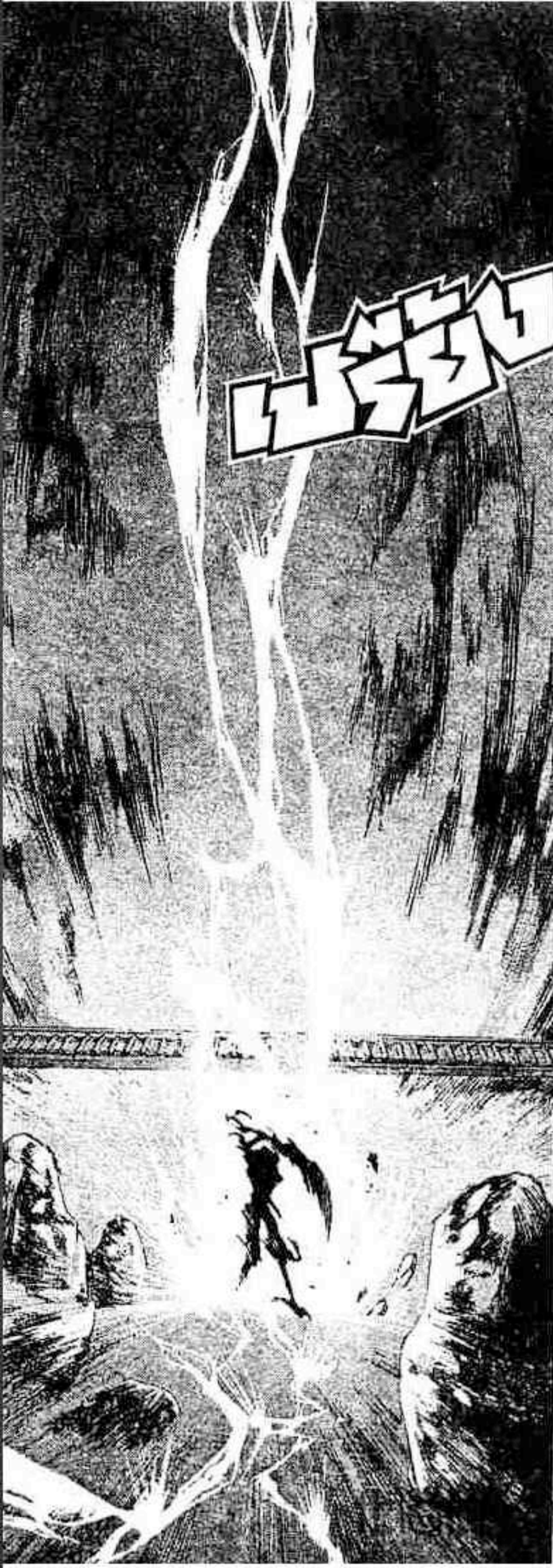
ตาย
ชะง่อน
ขาดกะ
!!

อึก
!!

ดาบอัสนี
เพลิง
สายฟ้า

ปัง

naimanga

เปรี้ยงเปรี้ยง

ฟ้าผ่า

กรีด !!

พลัง
รุนแรง
อะไร
อย่างนี้
!?

แบบนี้
โตทาโร่จัง
ก็คงรับมือ
ไม่ไหว
แน่...

เปล่า
ประ
โยชน์
.....

..บอกแล้ว
ใจว่า
ใช้กับ“เขา”
ไม่ได้ผล
ไม่เข้าใจ
รีไร...?

ฮึ่ม
...!!

แน่จริง...!!
ถึงจะโจมตี
จากด้านบน
ของ“เลือดลมเงา”
ก็ไม่ได้ผล....
ถ้าไม่ฟาดสายฟ้า
ใส่ตรงตัวโดยตรง
ล่ะก็...!!

ซา
สเกะ
ซัง..

เอาจริง
รีนี่!!
ตัดสินใจ
ได้แล้ว
รี?

ราวกับ
จะประสานกับ
ความตั้งใจนั้น
ลมหายใจ
ของซาสเกะซัง
ไม่ติดขัดอีกแล้ว
!!

เติบโตขึ้น
เพื่อปรับตัวกับ
สภาพแวดล้อม
ในเวลา
ไม่กี่นาที
นี่นะ!?

หรือเพราะ
ซาสเกะซัง
เป็นเกาะที่อยู่ทีี่พิเศษ
แม้ในบรรดา
ผู้อาศัย
อยู่ในทะเลเตา
เป็นพันธุ์พิเศษ
!?

ได้...ได้กลิ่นแล้ว...
พันธุ์...พันธุ์พิเศษ...
พันธุ์พิเศษ....

ฮ๊ะ
!?

ตั้งแต่
เมื่อไหร่
กัน
—
!?

พันธุ์พิเศษ
เมื่อ
ตอนนั้น..
พันธุ์พิเศษ
เมื่อ
ตอนนั้น
.....

โชคดีจริง
ที่ได้มาเจอ
ในที่แบบ
โชคดีจริง
ที่ได้เจอ

ค...
ใครนะ
..!?

ตอนนั้น
พลาดไป
น่าเสียดาย

แต่
คราวนี้แหละ
จะกินให้ได้...
จะกินให้ได้
.....

กิน
ให้ได้

กิน
ให้ได้

เคร็งเคร็ง

ไม่เลวนี่...
ไม่คิดเลยว่า
จะเป็น
เจ้าจอมขี้แย
สมัยก่อน
.....

ข้าเองก็
ไม่ได้เป็นเด็ก
อยู่ตลอดไป
หรอกนะ

...
แต่ว่า
นั่นนะ
....

ก็จบ
แค่นั้น
แหละ
....

“เงา
ทะยาน”

—
!!

ซึน

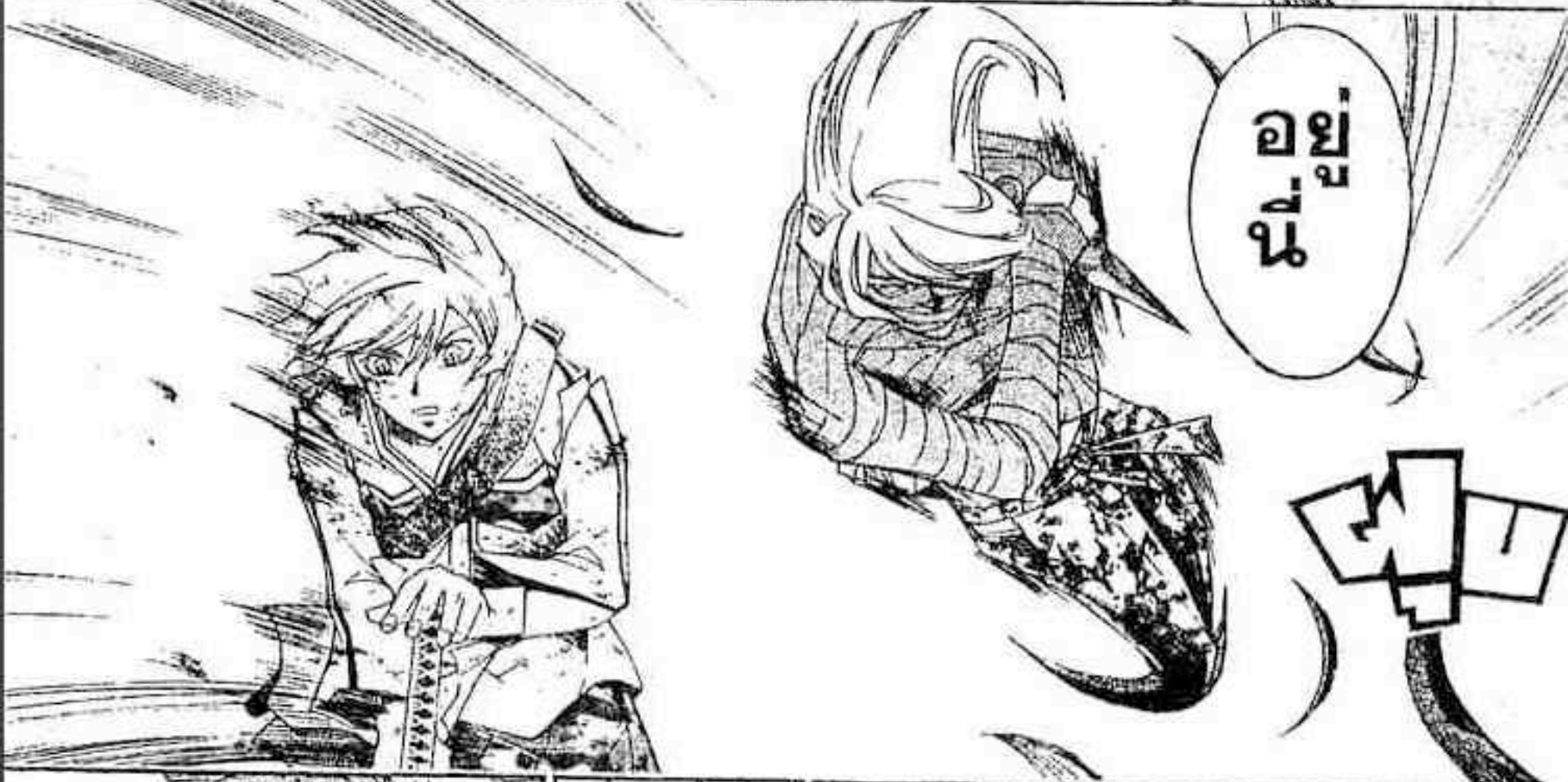
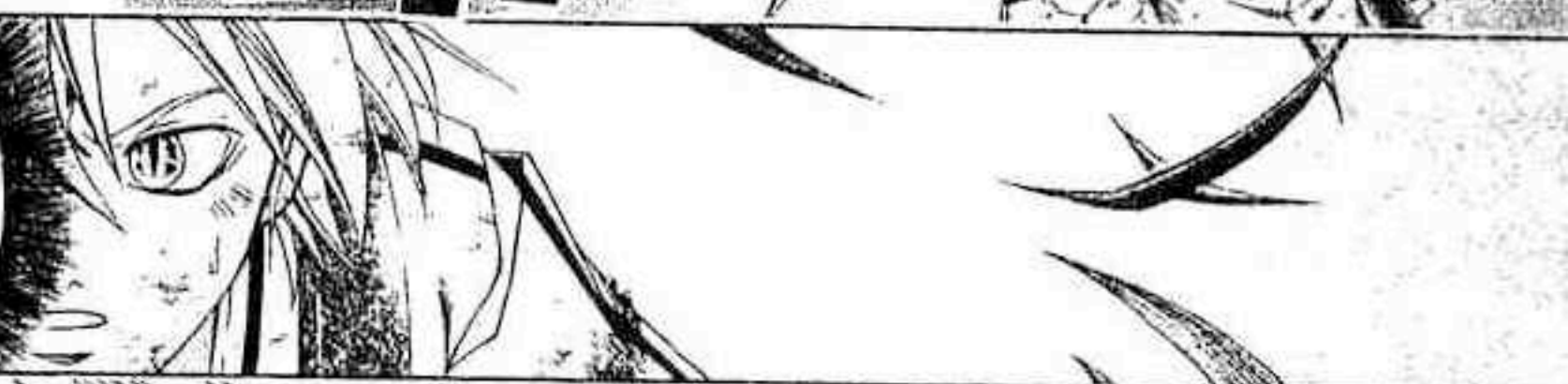
ดาบอัสนี
วายุสายฟ้า

ซึน

กับดัก!!
ที่หายไป
เพียงแค่ว่า
ส่วน "ตัวจริง"
ก็....

เสร็จข้า
ล่ะ
ตายซะ
!!

ติดกับ
จนได้นะ
โคทาโร่
.....

ดาบอัสนี
วงแหวน
สายฟ้า

อีก
!!

ปังปังปัง

ปังปังปัง

ซี
!!

แป๊ก

แป๊ก

ปัง

แฉ่

...วงแหวน
สายฟ้านี้
น่าตกใจจริงๆ
ซาสุเกะ

แต่ที่ๆมี
"แสงสว่าง"
ย่อมต้องมี"เงา"...
ไม่มีทางจับตัวข้า
ที่สามารถเคลื่อนไหว
ได้อย่างอิสระใน"เงา"
ได้หรอก....

โค
ทาโร่
.....

วงแหวนลายฟ้า
คือแหวนลายฟ้า
ที่จับศัตรู
ที่เข้าใกล้
ได้อย่าง
แม่นยำ....

ศัตรู
ที่จับได้แล้ว
ครั้งหนึ่ง
จะไม่มีทาง
หนีรอด
ได้เด็ดขาด...
ถึงแม้จะหลบตัว
หายไป
ก็ตามที...

จิ้งจก

ใช่
แล้ว
.....

"ไขลายฟ้า"
นั้น
จะผูกติดกับ
ร่างของศัตรู

ไม่มีวัน
ปล่อย
อย่าง
เด็ดขาด

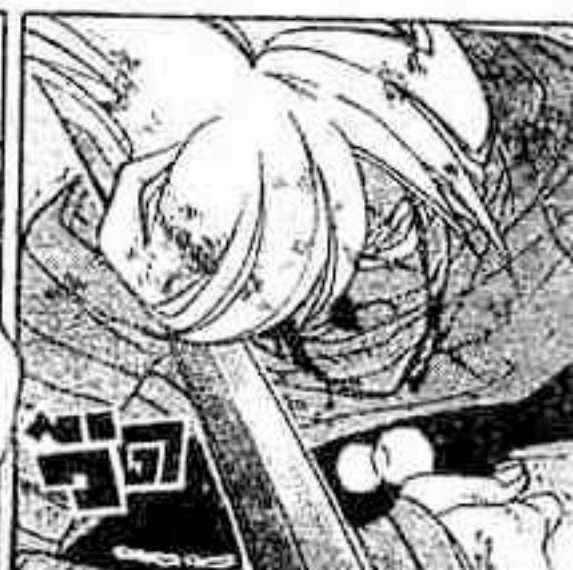
และ
จะช่วย
บอกตำแหน่ง
ของศัตรู
ให้กับข้า

อะ...
อะไร
กัน!?

...อยู่
ตรงนั้น
เอ็งริ
โคทาโร่
.....

...ยอมรับ
ความพ่ายแพ้
แล้วไปซะ
จะได้ใหม่
โคทาโร่...

อย่าพูดบ้าๆนะ
ใครจะยอม
ก้มหัวให้เจ้า
กัน!!
ฆ่าข้าสิ...!!

ถ้าฉัน....
ข้าก็
ถอยไม่ได้
เหมือนกัน
.....

ฮูบ

ขอจัดการ
พรรคพวก
จัดการ
"โคทาโร่"
แล้ว...!!

ฝาก
ด้วย
นะ...

ขอโทษ
ด้วย
จริงๆ
นะ...!!

ซาสุเกะ...!!

พวกเราภูมิใจที่เจ้าเป็น "เพื่อน" ของพวกเรา

หนุ่มน้อย.. ชอบใจนะ

ฝากด้วยนะ มุกด้า คิ้วน้อย...!!

ซาสุเกะ!!
พวกเราขอสาบานต่อ "สัญลักษณ์แห่งมิตรภาพ" นี้ว่าจะเป็นเพื่อนกันตลอดไป!!

อา!! เป็นเพื่อนกันตลอดไป!!

....
ทำ
ไม่ได้
.....

ซาสุเกะ
.....

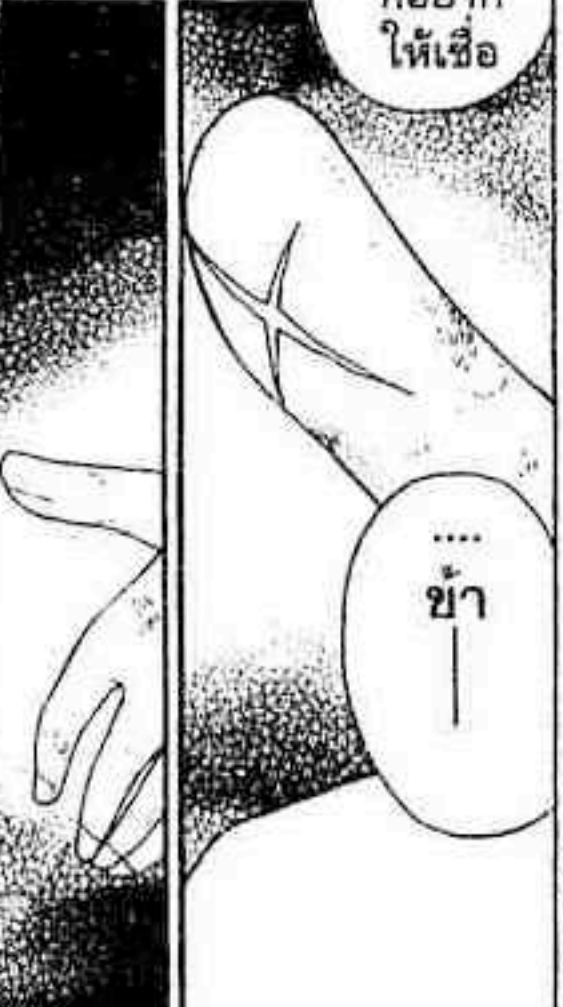

ไม่ว่า
จะมีเรื่องอะไร
ข้าก็ฆ่าเจ้า
ไม่ได้
!!

โคทาโร่...
ไม่ว่าเจ้า
จะแค้นข้า
แค่ไหน
ก็ช่าง...

แต่ว่า...
เรื่องนี้
เท่านั้น
ที่ยาก
ให้เชื่อ

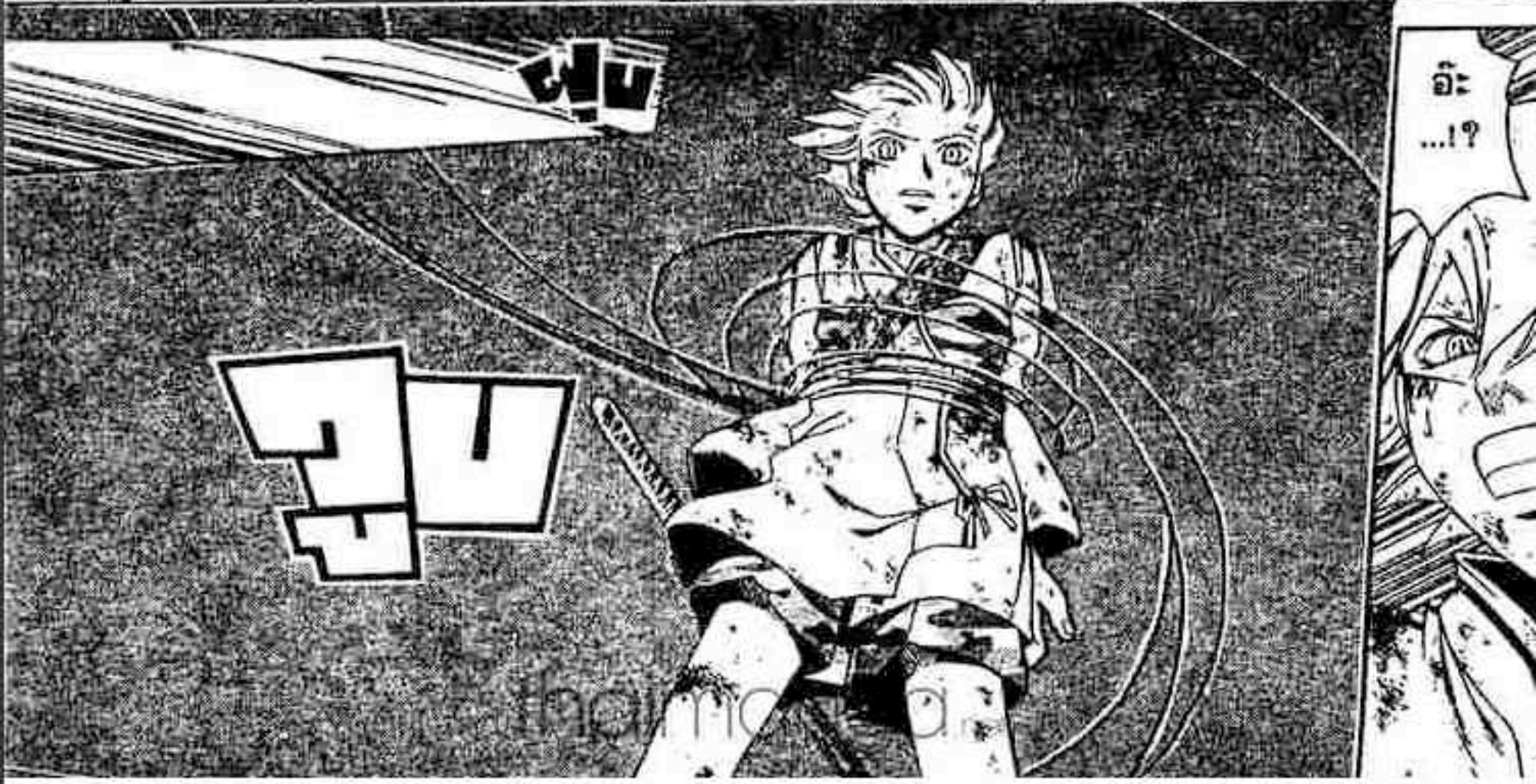
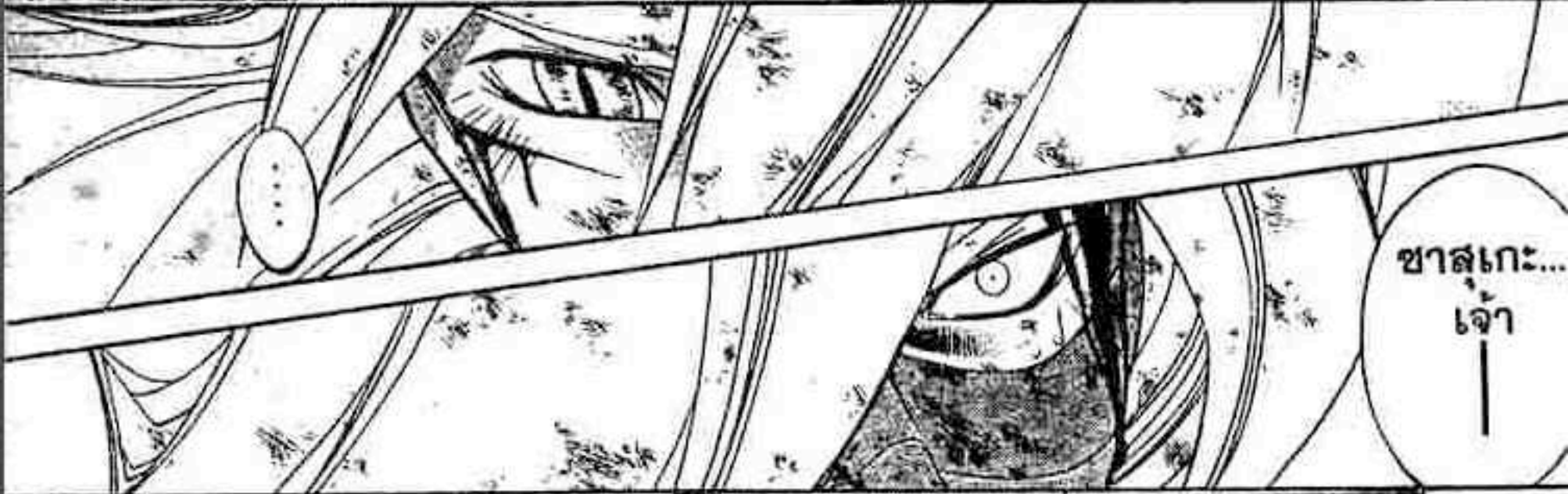
....
ข้า
|

ข้าไม่มีวัน
ทำเรื่องที
จะทำให้มิตรภาพ
ระหว่างเจ้ากับข้า
ต้องแปดเปื้อน
เด็ดขาด
.....

ขอสาบาน
ต่อ“สัญลักษณ์
แห่งมิตรภาพ”
นี้
—
!!

ซัง

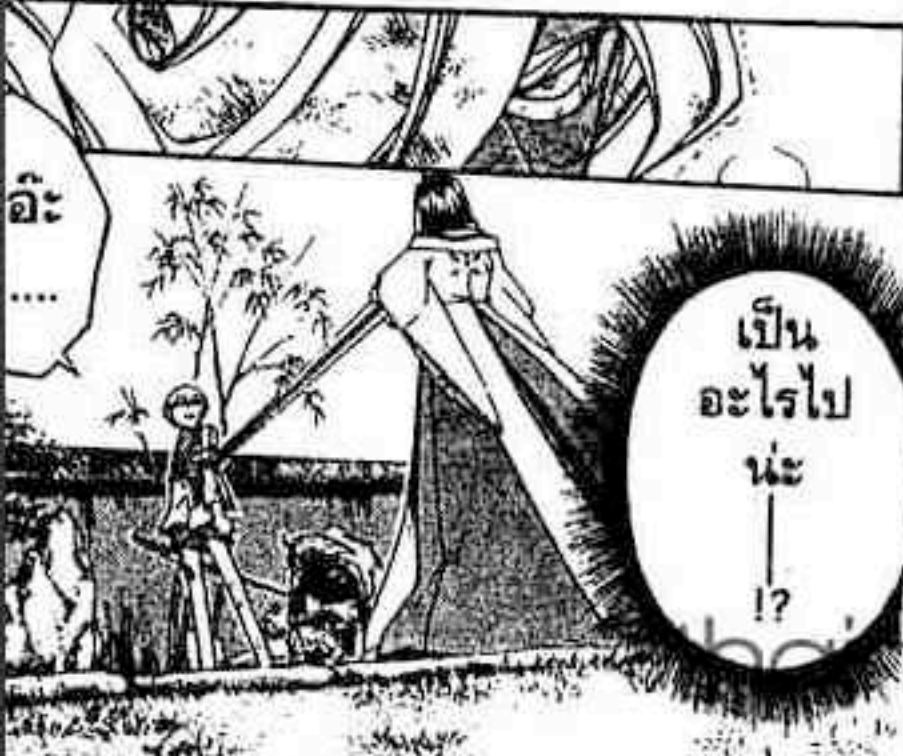

คุณป้า
แห่ง
อิซึโมะ!?
ทำอะไร
นะ...!?

....
กิน
....

กิน
เจ้า
.....

อิ
....

เป็น
อะไรไป
นะ
!?

...
กิน
เจ้า

กิน
เจ้า
....

จะ
กินเจ้า
.....

กิน...
กิน...
อินดาระ
คนนี่
...!!

คุณป้า
แห่งอิสโมะ
โดนเจ้านี่
ควบคุมอยู่
จริง?
!
อินดาระ
แห่ง
12ขุนพลเทพ
!
!

อินดาระ!!
อย่ามายุ่งนะ!!
เจ้านี่
นี่จะเป็น
คนจัดการ
เอง...
โทงทึง
มาโคระ
ให้เป็น
แบบนั้น
ไม่ได้หรอก

เจ้าพันธุพิเศษนี่
เป็นเหยื่อของข้า
ที่พลาด
ไม่ได้กิน
เมื่อหลายปี
ก่อน...
ข้า
จะกิน...
จะกิน

กุ..กิน
จริง!?
เจ้านี่
ทั้งที่เพิ่งเจอกัน
เป็นครั้งแรกแท้ๆ
แต่ก็รับรู้จักเรา!?

พลาดไม่ได้กิน
เมื่อหลายปี
ก่อน..!
พันธุพิเศษ...!
อินดาระพูดเรื่อง
อะไรกัน
!
!

เธอจะ
เตรียมใจไว้
เตรียมใจไว้
หะ

กิน

คราวนี้
ไม่ปล่อยให้
หนีไปได้
แน่....
พันธมิตรพิเศษ
ข้าจะกินเจ้า
!!